

RAZDOBLJA U PORODIČNOM ŽIVOTU

POUKA ZA MLADE

april, maj, jun 2019.

Sadržaj:

1. Ritmovi života	4
2. Izbori koje činimo	13
3. Priprema za promenu	22
4. Kada smo sami	31
5. Mudre reči upućene porodicama	40
6. Carska ljubavna pesma	49
7. Rešenja za porodično jedinstvo	58
8. Razdoblje roditeljstva	67
9. Vreme gubitka	76
10. Trenuci nevolje	85
11. Porodice u kojima se neguje vera	94
12. Šta su videli u vašem domu?	103
13. Obraćanje srca u poslednje vreme	112

PRIPREMA ZA POSLEDNJE VREME

Broj 2/2019.

Naslov originala:

FAMILY SEASONS

Za izdavača:

Đorđija Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tehnički urednik:

Saša Todoran

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Prelom:

Gordana Ardeljan

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve,

Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Tiraž:

180 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

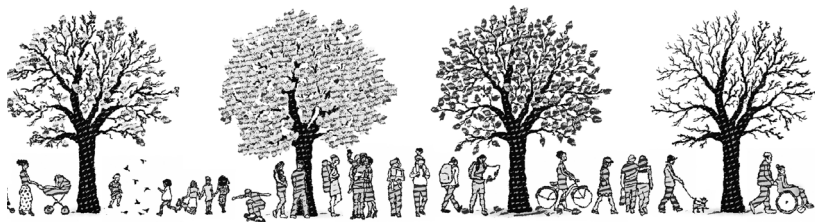
1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 30. marta do 5. aprila 2019.

Ritmovi života

»Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme.«

(Propovednik 3,1)

30. mart 2019.

KO JE S VAMA KAD VAM JE TO NAJVAŽNIJE?

UVOD (Isus Navin 24,15; Efescima 4,2; Jakov 5,16)

Su

Živim u delu sveta koji ima četiri godišnja doba. Ipak, mnogo puta se dogodilo da dva prolećna meseca kalendarski već prođu, a da stanovnici Nju Džersija još uvek čekaju da topli prolećni vetrovi zastruje i rasteraju uporni zimski mraz. Kao što se godišnja doba smenjuju od proleća, preko leta i jeseni do zime, tako je i sa životom uopšte. I život ima svoja razdoblja koja se smenjuju. Prolazimo kroz periode sreće i radosti, a nažalost i kroz periode brige i žalosti.

Kao što je slučaj s godišnjim dobima, i mi se možemo zadržati u nekoj životnoj fazi duže nego što bismo želeli, i čeznuti za srećnijim danima. Ali čak ni onda nije izgubljena svaka nada! Zahvaljujući Bogu i Njegovoj neprolaznoj Reči, mi uvek imamo nadu. Ako se zima i oduži, još uvek možemo imati nadu da će toplo vreme doći. Ali šta ako se suočimo sa životnom zimom bez ikakvog nagoveštaja novog oživljavanja?

U svojoj beskrajnoj mudrosti i nemerljivoj ljubavi, Bog je učinio da se mi sa takvim trenucima ne suočavamo sami. Srećom, imamo porodicu s kojom zajedno prolazimo kroz različite životne faze.

Zažmurite za trenutak i setite se nekih trenutaka koji su najviše uticali na vaš život. Trenutaka kad ste bili izuzetno srećni – možda onog dana kad ste napravili neku značajnu prekretnicu. Razmislite i o nekim trenucima koji nisu bili tako dobri, mračnim trenucima punim zebnje. A onda se setite ljudi kojima ste se tada obraćali, koji su vas podržavali, molili se za vas, ili slavili s vama. Za većinu nas, ti pojedinci bili su članovi naše porodice. Bog je sve uredio tako da sa svim kroz šta prolazimo, bilo da smo na vrhu ili na dnu, možemo da se suočimo kao porodica. Pošto prvo potražimo Boga, možemo se potom okrenuti svojim najmilijima, da nam pomognu da se nosimo s pritiscima u životu.

Biblija nas ohrabruje da izlivamo svoje srce u molitvama jedni za druge (Jakov 5,16), da podnosimo jedni druge, i pokazujemo uzajamnu ljubav i ljubaznost (Efescima 4,2).

Jednog dana će se ti životni ciklusi završiti. Neka nam bude cilj, i nek se usliši naša molitva da se tog dana nađemo na Spasiteljevoj strani zajedno sa onima s kojima smo skupa prolazili kroz različite životne faze. Neka bi Bog učinio da svi mi, u nadi da ćemo u Njegovo carstvo dospeti zajedno s našim najmilijima, živimo na način kojim odvažno poručujemo: »A ja i dom moj služićemo Gospodu« (Isus Navin 24,15), bez obzira s kakvim se životnim razdobljem suočavamo.

Anželik Fransoa, Nju Džersi, SAD

»**GODINE NAŠE PROLAZE KAO GLAS**«

LOGOS (1. Mojsijeva 8,22; 1. Mojsijeva 15,15; Sudije 8,32; Sudije 13,24-14,2; Psalmi 71,5; Psalmi 90,10-12; Priče 5,18; Propovednik 3,1-8; Jeremija 9,23.24; Jakov 1,5)

»**Svemu ima vrijeme**« (1. Mojsijeva 1; 1. Mojsijeva 8,22; Propovednik 3,1-8)

Još od prvog zvuka koji se začuo i prve izgovorene reči, zemlja nastavlja da se okreće oko svoje ose, baš kao što je Bog obećao (1. Mojsijeva 8,22). I dok se svet okreće, godišnja doba se smenjuju u svojim predviđenim ciklusima, a isto tako i iskustva ljudske porodice. Plimu i oseku života car Solomon je sažeto predstavio sledećim rečima: »Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme« (Propovednik 3,1). Sve se dešava u vreme koje je sam Bog odredio, ali naravno, i mi treba da odigramo svoju ulogu putem mnogih odluka koje smo pozvani da donosimo u svakom razdoblju svog života.

Porodična priča (1. Mojsijeva 21,8)

Ipak, niko od nas ne može s pravom da kaže da je to što jeste, i da se nalazi tu gde se nalazi, isključivo zahvaljujući sebi. Svako od nas je trpeo uticaj, bilo pozitivan ili negativan, pojedinaca koji su nam pomagali da oblikujemo tkanje svog života. Rast porodice pruža puno razloga za slavlje (videti 1. Mojsijeva 21,8). On se takođe odlikuje periodima napetosti i haosa, što sve doprinosi daljem rastu i određuje pravac kojim će svaki od članova porodice krenuti u životu.

Lične odluke imaju mnogo veze sa ishodom životne priče svakog pojedinca.

Odnosi koje stvaramo unutar svojih porodica na zanimljiv način nastavljaju da se odigravaju tokom čitavog našeg života, a najvažniji odnos, koji uspostavljamo sa svojim Tvorcem, boji sve naše

odluke. Porodica je sila na koju treba računati, a Biblija je prepuna primera kakvom silom porodice raspolažu u našem svetu, bilo za dobro ili za zlo. Lične odluke imaju mnogo veze sa ishodom životne priče svakog pojedinca, ali moćan uticaj koji porodica ima u formiranju naredne generacije sasvim je jasan.

Razvoj karaktera (Sudije 13,24-14,2)

Vrlo interesantnu studiju razvoja karaktera pronalazimo u životu Samsona. Dva poslednja stiha trinaestog poglavlja i dva kojima započinje četrnaesto poglavlje Knjige o sudijama daju nam vrlo sažet zaključak izveštaja o njegovom životu. Međutim, čitanjem samo tih stihova propustili bismo mnoge pouke koje možemo izvući iz događaja vezanih za njegovo začecje i onih koji su doveli do njegove smrti.

Rođenje Samsona, kao i nekolicine drugih ljudi tokom biblijske istorije, bilo je prorečeno. Nebeski glasnik koji je doneo radosnu vest i detaljna uputstva Samsonovim roditeljima, pobudio je u njima i duboko strahopoštovanje. Možemo

pretpostaviti da su oni nastavili da žive časno i pošteno, budući da je Samson u fizičkom smislu poženjeo obećane prednosti njihove stroge poslušnosti.

Jasno je, međutim, da se dosta toga dogodilo između Samsonovog rođenja i njegove želje za ženidbom. Njegov izbor životnog partnera dosta govori o principima koji su mu bili prirasli za srce, ali i odnosu kakav je imao prema Bogu svojih otaca. Čak i kad su roditelji pokušali da ga odvrate od njegovog prvog izbora životnog saputnika, mladić je insistirao da se njegovim željama udovolji. Dok je on tragao za onim što je smatrao srećom, došlo je do mnogih nesreća i velikog rasula. Premda čitava ta saga možda i nije morala da se odvija baš tim tokom, Božji plan da izbavi Izrael od njegovih osvajača ipak je ostvaren.

Rasplet (1. Mojsijeva 15,15; Sudije 8,32; Psalmi 71,5; Psalmi 90,10-12; Priče 5,18; Jeremija 9,23.24; Jakov 1,5)

Većini milenijalaca koje poznajem, umiranje u poznijim godinama izgleda kao nešto prilično daleko. Težnja za trenutnim doživljajem radosti i sreće kao da je uvek na dnevnom redu, a završetak našeg kratkog života je nešto o čemu se malo razmišlja. Sveto pismo nas, međutim, preko svojih mudrih saveta, prosto preklinje da zastanemo dovoljno dugo da bismo razmislili o tome kako će se sve završiti. U tekstu Jeremija 9,23.24 vidimo da prava radost i sreća treba da proisteknu iz odnosa koji imamo sa svojim nebeskim Ocem. Možemo se hvaliti svojom snagom, mudrošću i bogatstvom, ali sve to ima ograničen vek i uskoro će nestati. Jedino dostignuće koje će trajati u ovom i budućem životu je veza koju budemo izgradili sa Bogom.

Ako još od mladosti polažemo svoje nade i poverenje u Gospoda, nećemo biti razočarani na kraju. Svako obećanje koje je On dao da se zapiše stoji nam na raspolaganju: »Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam pošljedak kakav čekate. Tada ćete me prizivati i ići ćete i molićete mi se, i uslišiću vas« (Jeremija 29,11.12). »Ako nekom od vas nedostaje mudrosti, neka je zamoli od Boga, koji svakom rado daje i nikog ne prekoreva, i biće mu dato« (Jakov 1,5, SSP).

»...Godine naše prolaze kao glas«, zaista, ali taj glas može imati pozitivan odjek, i pokrenuti niz velikih avantura sa srećnim završetkom, ukoliko naučimo »tako brojiti dane naše, da bismo stekli srce mudro« (Psalmi 90,9.12). U kom god pravcu odlučili da krenemo, priča o našem životu čitaće se i imaće uticaja na druge. Zato odlučimo da živimo životom koji se može smatrati blagoslovenim i preporučivati s radošću.

ODGOVORITE

1. Šta smatrate ispunjenim i dobro proživljenim životom?
2. Kako možemo zadržati Boga u središtu svoje pažnje dok prolazimo kroz različita životna razdoblja?

Alnela Mekleod, Njuark, Nju Džersi, SAD

Nedavno sam prisustvovao posebno tužnoj sahrani jednog člana porodice, i to me je navelo da razmišljam o smislu života. Zapitao sam se: »Ako ćemo na kraju svi umreti, koja je uopšte svrha življenja?«

U ljudskoj prirodi je da pokušava da kontroliše okolnosti u kojima se nalazi. Mi provodimo mnoge sate planirajući na koji način bi naš život trebalo da se odvija. Pa ipak, niko ne zna kada će smrt zakucati na vrata, iako smo svesni činjenice da je ona neizbežna. Postoje razdoblja u našem životu koja je Bog uspostavio. Bog je utvrdio vreme našeg rođenja pre nego što smo došli na ovaj svet, i On je taj koji određuje kada ćemo ga napustiti.

Dakle, možda će se neko zapitati: Šta treba da radimo za ovo kratko vreme koliko smo na zemlji?

Bog je svakog od nas poznao od pamtiveka, još pre nego što nas je oblikovao u majčinoj utrobi i odvojio nas za svoj cilj u tačno određeno vreme (Jeremija 1,5). Dakle, možda će se neko zapitati: Šta treba da radimo za ovo kratko vreme koliko smo na zemlji?

»Vernici Božje Crkve treba da budu željni dobrih dela, lišeni svetovnih ambicija, oni treba da slede korake Onoga koji 'prođe čineći dobro'. Sa srcem koje je puno saosećanja i sažaljenja, treba da služe onima kojima je potrebna pomoć, da grešnike upoznaju sa Spasiteljevom ljubavlju. To delo zahteva tegobno ulaganje truda, ali donosi i bogatu nagradu. Oni koji se sa iskrenim namerama uključe u to delo, dočekaće da vide kako se duše obraćaju Spasitelju, jer je uticaj koji prati ostvarenje božanskog naloga zaista neodoljiv.«¹

»Božja namera s decom koja rastu u našim domovima mnogo je šira, dublja i viša, nego što to naš ograničeni razum može da shvati.«² Bog ima divan plan za naš život. I pored toga što su naši dani izbrojani, On obećava da će nam Njegov plan pružiti nadu, budućnost i kraj kakav čekamo (Jeremija 29,11). Božji čudesan plan za naš život predviđa da neprestano potčinjavamo grešne želje našeg tela i da odražavamo Njegov lik. »Pazite, dakle, kako živite – ne kao nemudri, nego kao mudri. Pametno koristite vreme, jer su dani zli« (Efescima 5,15.16, SSP). Kad živimo ispunjenim životom, možemo izaći u ovaj svet da činimo ono na šta nas je Bog pozvao – da govorimo drugima o Njegovoj velikoj ljubavi i Njegovom skrom dolasku kao Cara nad carevima.

ODGOVORITE

1. Kako biste opisali razdoblje svog života u kom se upravo nalazite?
2. Na koji način je Bog već otkrio plan koji ima za vas tokom ovog perioda?

Lindon Prins, Njuark, Nju Džersi, SAD

¹ Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 109 orig.

² Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 262 orig.

SMENA GODIŠNJIH DOBA

DOKAZ (Psalmi 90,10; Propovednik 3,2; Isaija 61,3)

Ut

Naš život je veoma kratak. Prosečan ljudski vek je oko sedamdeset godina, a Reč kaže, »u jačega do osamdeset godina« (Psalmi 90,10). Godišnja doba na zemlji pružaju sliku održanja života. U zimu zemljište otvrdnjava, a slepi miševi, medvedi, tvorovi, zmije, pa čak i pčele padaju u zimski san. Drveće gubi svoje lišće dok njegovo korenje biva sačuvano u tlu.

Zima je najmračnije godišnje doba jer su noći duže, a dani se skraćuju. U proleće, životinje se bude iz svog sna, ili se vraćaju iz toplijih krajeva u koje su se odselile, najčešće s novorođenim mladuncima. Uspavana vegetacija se budi ukrašena veličanstvenim bojama. Leto vodi ka dužim danima i kraćim noćima. Jesen je priprema za zimu i noći ponovo postaju duže. Vegetacija se povija ka tlu, dok tragovi bujnog života postepeno iščezavaju. Zemlja postaje gola i pusta. A onda, čitav ciklus kreće ispočetka.

To je ciklus života i smrti. Solomon je to savršeno opisao u tekstu Propovednik 3,2 gde kaže da za sve postoji »vrijeme kad se rađa, i vrijeme kad se umire; vrijeme kad se sadi, i vrijeme kad se čupa posađeno«. Svima koji Mu veruju i uzdaju se u Njegova obećanja o spasenju, Bog obećava život umesto smrti i »nakit mjesto pepela«, kao što stoji u tekstu Isaija 61,3. Međutim, za one koji odbacuju ta obećanja prorok kaže da će biti pepeo pod nogama pravednih (Malahija 4,3).

Priča o Sari i Avramu pokazuje da Bog ima vlast nad smrću, životom i vremenom. Sara i Avram su bili bez dece sve dok ih Bog nije posetio »u ravnici mamrijskoj«, kada im je obećao sina. Sara, žena od devedeset godina, bila je nerotkinja a vreme za rađanje je bilo prošlo. I pored toga, Božje obećanje se obistinilo, jer su naš život i naše vreme u Njegovim rukama, bilo da živimo ili umiremo.

Kao što na proleće, posle zime, drveće ponovo oživljava, tako je Bog sačuvao život koji je sam posejao u Sari, kako bi Njegovo obećanje dato Avramu moglo da se ostvari. Božje namere se ostvaruju kroz obećanja koja On daje. Ništa nije suviše teško za Boga. U određeno vreme, obećanje se ostvaruje. Kad se držimo Božjih obećanja, kao Sara i Avram, imamo sigurnost u saznanju da ne postoji ništa čega bi trebalo da se plašimo. Mi pronalazimo mir kad svoju ljubav i poverenje poklanjamo Božjoj Reči (Psalmi 71,5).

ODGOVORITE

1. Kojih biblijskih obećanja se možete držati da biste sačuvali nadu i poverenje u Hrista?
2. Na koji način priroda otkriva Božji plan spasenja?

Lesandra Morton, Njuark, Nju Džersi, SAD

Dakle, uspešno ste odgajili svoju porodicu prema Božjim smernicama, ali vreme je za još jednu promenu. Vaša deca su sada spremna da napuste vaš dom. Da li su ona spremna da pođu i suoče se sa svetom sama?

Mnogi staratelji se plaše da puste svoju decu u svet, ali činjenica je da su i oni sami u jednom trenutku morali da napuste svoj dom i krenu tim putem. Da bismo rasli kao hrišćani, moramo da prolazimo kroz iskušenja i da izgrađujemo svoju veru u Boga. Bog s razlogom dopušta da se odvojimo. On ima plan za svakog od nas pojedinačno, pa i za našu omladinu (Psalmi 71,5). Misija na koju smo pozvani može se odvijati u našem rodnom gradu ili na drugom kraju sveta, ali sve to vodi ka istom cilju, a to je širenje evanđelja o našem Gospodu.

Misija na koju smo pozvani može se odvijati u našem rodnom gradu ili na drugom kraju sveta, ali sve to vodi ka istom cilju, a to je širenje evanđelja o našem Gospodu.

Napuštanje udobnosti doma može biti prilično zabrinjavajuće, ali to je neophodna promena u životu. Pišući o porodici, Elen G. Vajt je izjavila da roditelj ima moć da »oblikuje karakter (svoje) dece, kako bi bila pripremljena za uzvišeniji, neprolazni život«.¹ Dužnost roditelja je da odgaji porodicu na koju Bog može da gleda sa odobravanjem.

To ne znači da mi i naši mladi nećemo grešiti dok živimo u ovom palom svetu. Čak i Savle, koji je kasnije postao apostol, nekad je bio progonitelj hrišćana. Pošto je sagledao Gospodnju istinu, Savle, koji je promenio ime u Pavle, počeo je da govori o Božjoj reči (Dela 9,1-22). Kao ljudi, mi nismo savršeni i verovatno ćemo u prvom pokušaju sve shvatiti pogrešno kao i Savle, ali sa Isusom u svom srcu, moći ćemo da učinimo velike stvari. Naši domovi trebalo bi da budu gnezda ljubavi, praštanja i nege – isto ono što Božje srce predstavlja za nas.

ODGOVORITE

1. Kada je pravo vreme da dopustimo deci da samostalno donose odluke?
2. Kako znate da li ste pozvani u propovedničku službu?
3. Zašto Bog dopušta da naše najmilije koji su odrasli u crkvi svet izbacili iz koloseka?

Džasinda Bats, Junion, Nju Džersi, SAD

¹ Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 231.

MOŽETE LI DA ME ČUJETE?

MIŠLJENJE (Jakov 1, 19.20)

Če

Bog je sposoban za svaku emociju koju i mi doživljavamo, jer smo stvoreni po Njegovom obličju. Dok je hodao zemljom, Isus je doživljavao situacije i emocije poput onih s kojima se i mi danas suočavamo. Pismo nam kaže da Bog, iako ima mogućnost da oseti gnev i kazni nas na mestu, ipak to ne čini. A zašto? Zato što je On »brz da čuje, spor da kaže i spor da se razgnevi« (Jakov 1, 19, SSP). Bog ne čuje samo reči koje silaze s naših usana, već i ono što govori naše srce.

Slušanje ne obuhvata samo ono što čujemo u fizičkom smislu. Ima mnogo načina da čujemo neku osobu, pogotovu kad ona uopšte nije raspoložena da govori. Kad dopustimo sebi da se potčinimo Božjoj sili, bićemo u stanju da čujemo, kao što i On čuje, ono što tišti ljude oko nas, da bismo mogli da podržimo i podignemo jedni druge. Slušanje kod nas stvara dublji osećaj razumevanja, jer nam se time ukazuje prilika da neprestano potvrđujemo svoju veru.

Možemo hrabro tvrditi da pripadamo Hristu a da ne izgovorimo ni jednu jedinu reč. Važno je zapaziti da to što je neko »brz da čuje«, prethodi tome da je on »spor da kaže«, ali i »spor da se razgnevi«. Slušanje može biti jedna od stvari koje nam najteže padaju, jer se na taj način u suštini dovodimo u ponizan položaj pred mišljenjem i iskustvom druge osobe, bez obzira kako se mi zaista osećamo ili emotivno reagujemo na to što ona govori. Da bismo to učinili, moramo da ostavimo po strani svaki ponos koji imamo. To iskustvo je od suštinske važnosti za naš hod sa Bogom, jer tako dopuštamo sebi da svet i ljude sagledamo na način na koji ih je Isus video dok je hodao i razgovarao s njima. To nije lako, ali nije ni nemoguće. To uverenje može i trebalo bi da bude nešto što utiče na ritam našeg svakodnevnog življenja.

Svakog dana vidimo dokaz Božje ljubavi prema nama u tome kako nas On uvek sluša. Bog želi da mi, kao Njegove sluge, otkrivamo Njegov karakter postupajući po istim načelima. Slušanjem mi pokazujemo ljubav prema ljudima oko nas, stavljajući im do znanja da nam je stalo do njih. Sam čin slušanja omogućava nam da se usaglasimo s drugima, naročito kad i oni žele da se približe Bogu. Ako nismo u stanju da slušamo grešnike kakvi smo i mi sami, kako možemo očekivati da ćemo moći u punom smislu da slušamo Boga?

ODGOVORITE

1. Uparedite odnose kakve imate s najbližim prijateljima i one sa nekim koga ovlaš poznajete. Koliko često ih slušate?
2. Da li se vaša sposobnost slušanja menja zavisno od odnosa koji imate sa određenim pojedincem?
3. Dok slušate, da li istovremeno smišljate odgovor, ili zaista pažljivo razmišljate o onome što druga strana govori?

Angel Fosuhene, Njuark, Nju Džersi, SAD

ZAKLJUČAK

Život je privremen i ima svoja razdoblja, faze i poglavlja. Tokom svakog od tih vremenskih perioda postoji jedna ili više istina koje se mogu i moraju naučiti upravo tada. Božja namera je da mi doživimo svako od tih doba, od sveže novine proleća i sjajne toplote leta, do zrele lepote jeseni i tihog sjaja zime. Kao u prirodi, tako i u našem životu, sagledajmo »svaki posao pod nebom«, i proživimo vreme koje nam je određeno na zadovoljavajući način, tako spretno i dostojanstveno kao što bi Gospod hteo.

RAZMOTRITE

- Mapirajte različita životna razdoblja (detinjstvo, adolescencija, dvadesete godine, odraslo doba, itd.) i zaključite koju važnu istinu čovek treba da nauči tokom svakog od tih vremenskih razdoblja. Pronađite za to paralelu i podršku u Pismu.
- Zamislite sebe u svojim poznim godinama. Kako ćete izgledati? Koje će se vrednosti promeniti? Šta će ostati isto? Kako će izgledati vaša porodica? Zašto?
- Opišite ranije periode svog života i zapazite svetle trenutke koje treba pamtiti i one mračne iz kojih treba izvući važne pouke.
- Napravite video montažu o tome kako je vaša osnovna porodica prelazila iz jedne u drugu fazu, i vizuelno dočarajte kako vas je Bog vodio sve vreme.
- Napišite neku pesmu koja evocira uspomene iz prošlosti, ali ohrabruje i pruža nadu u Božje vođstvo u budućnosti.
- U bašti zasadite više biljaka koje cvetaju i donose plodove u različita godišnja doba.
- Sedite s nekim i primenite vežbu slušanja. Slušajte svog sagovornika bez prekidanja tokom pet minuta, stavljajući mu neverbalnim znacima do znanja da ga zaista slušate. Zatim se zamenite, a kasnije razgovarajte o prednostima i nedostacima takvog pristupa.

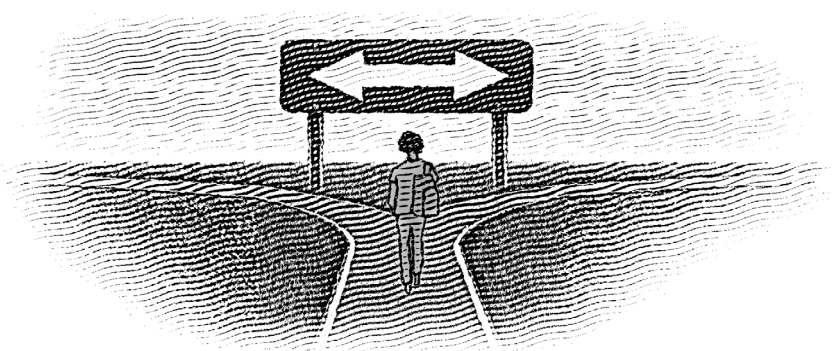
POVEŽITE

2. Mojsijeva 4; Propovednik 3; Jovan 3; Titu 2.

Džanghjuk Ku, Jeju, Kjongido, Južna Koreja

Pouka 2

Od 6. do 12. aprila 2019.

Izbori koje činimo

»Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izaberite sebi danas kome ćete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke, ili bogove Amoreja u kojih zemlji živite; a ja i dom moj služićemo Gospodu.«

(Isus Navin 24,15)

Prema »efektu leptira«*, jedna sitna odluka lokalnog karaktera ima potencijal da menja ishod događaja na nekom udaljenom mestu. Time se naglašava uticaj naših odluka i značaj koji one imaju. Dok smo mladi, naše odluke uglavnom nisu dobro promišljene, jer deca retko kad razmišljaju dugoročno. Međutim, kako starimo, počinjemo da se plašimo spontanosti i skloni smo da planiramo svaki korak u životu. Uzmite za primer izbor garderobe. Kao deca, da je od nas zavisilo,

svakog dana bismo nosili kostim Supermena ili haljinu princeze. Međutim, kao odrasli, kad bismo odeću, uzimamo u obzir vremenske prilike, planirane aktivnosti, i da li ćemo većinu vremena provesti napolju ili unutra.

Ne možemo raditi sve što nam se prohte, a onda moliti Boga da nam pomogne tek kad se nađemo u nekoj velikoj dilemi.

Hitlerova odluka da napadne Poljsku dovela je do smrti mnogih, do velikih razaranja i početka svetskog rata – bila je to odluka s veoma ozbiljnim posledicama. Evina odluka da podlegne sotoniinom kušanju i ubedi Adama da učini isto, izazvala je pad čitavog čovečanstva. Patnje čitavog sveta mogle su biti izbegnute samo da je ona odlučila da poslušaa Boga. Svi se mi plašimo pogrešnih odluka. A koliko bi lakše bilo napraviti ispravan izbor kad bismo svoje dileme položili kraj Isusovih nogu!

Kao hrišćani, mi Božju Reč shvatamo kao svoj vodič za život na zemlji. Ali, iako znamo razliku između onoga što On želi za nas i onog na šta nas upozorava, ipak se ponekad nađemo na raskršću. Teško nam je da sledimo stazu na koju nam je Bog ukazao jer svesno donosimo odluke koje nas odvajaju od Njega. Ne možemo raditi sve što nam se prohte, a onda moliti Boga da nam pomogne tek kad se nađemo u nekoj velikoj dilemi. Ako budemo tako postupali, nećemo moći da razlikujemo Božji glas od onog koji pokušava da nas zbuni. Svakog dana, svaku odluku treba da donosimo na osnovu Isusovih saveta. Trebalo bi da jačamo otpornost prema iskušenjima neprijatelja.

Bez obzira na pogrešne odluke koje smo donosili u životu, Isus je odlučio da umre na krstu radi nas. On je obezbedio oprostjenje za sve greške koje smo napravili i koje ćemo sigurno praviti u budućnosti. Koliko god puta da smo Ga povredili i izneverili, On nam još uvek nije uskratio prilike za pokajanje. Blagoslovio nas je tekstovima iz Pisma koji nas mogu poučiti kako da donosimo dobre odluke u skladu sa onim što On želi za nas (2. Timotiju 3,16). Trebalo bi da se opredelimo da Njemu prepustimo da bira umesto nas.

Bez obzira na pogrešne odluke koje smo donosili u životu, Isus je odlučio da umre na krstu radi nas. On je obezbedio oprostjenje za sve greške koje smo napravili i koje ćemo sigurno praviti u budućnosti. Koliko god puta da smo Ga povredili i izneverili, On nam još uvek nije uskratio prilike za pokajanje. Blagoslovio nas je tekstovima iz Pisma koji nas mogu poučiti kako da donosimo dobre odluke u skladu sa onim što On želi za nas (2. Timotiju 3,16). Trebalo bi da se opredelimo da Njemu prepustimo da bira umesto nas.

Kerzia Naido, Kvazulu Natal, Južna Afrika

* Prema »teoriji haosa«, efekat leptira se objašnjava na sledeći način: »Sitnica, kao što je zamah krila leptira na jednom mestu može da izazove tajfun na drugom kraju sveta.»

NIJE JEDNOSTAVNO IZABRATI

DOKAZ (Priče 13,20; Isaija 55,2)

Ne

Svuda oko sebe vidimo posledice različitih izbora. Izbor hrane, reči, prijatelja... Istinita je poslovice koja glasi: »Pokaži mi svoje prijatelje, a ja ću ti pokazati tvoju budućnost.« Kao što Biblija to kaže: »Ko hodi s mudrima postaje mudar, a ko se drži s bezumnicima postaje gori« (Priče 13,20). Tako je veliki uticaj koji izbor prijatelja ima na našu budućnost. Mojsije je to razumeo i zato je izabrao da pati s Božjim narodom radije nego da uživa u grešnim zadovoljstvima. Tako je postao oruđe u Božjem planu i našao se među herojima vere (Jevrejima 11). Kad je reč o izboru hrane, možemo se ugledati na Danila, koji je odlučio da se ne skvrni jelima i pićem cara Navuhodonosora. To je još veći problem u naše vreme. Većina bolesti, gojaznost, dijabetes, kardiovaskularna oboljenja i osteoporozna posledica su nezdravog izbora hrane. Ali ako odlučimo da jedemo ono što je dobro, kao što nas Gospod upućuje (videti Isaija 55,2), zaista ćemo biti dobrog zdravlja.

Prorok Jeremija kaže: »Kad se nađoše riječi tvoje, pojedoh ih, i riječ tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu« (Jeremija 15,16). Jevrejski izraz sa značenjem »jesti« je 'akhal', a može da se prevede i kao »slistiti, pojesti, gostiti se«. Prorok nije samo gricnuo, već se gostio Božjom Rečju, i za njega je ona predstavljala uživanje i radost srca. Uživanje u Božjoj Reči je nešto u čemu nikad ne možemo preterati.

Napraviti dobar izbor izgleda skupo i teško. I to jeste tako. Ponekad dugo i napregnuto razmišljate, a na kraju ipak izaberete pogrešno. Međutim, tekst Jakov 1,5 kaže: »Ako nekom od vas nedostaje mudrosti, neka je zamoli od Boga, koji svakom rado daje i nikog ne prekoreva, i biće mu dato« (SSP). Car Solomon je tražio mudrost od Boga i ona mu je data. On je mnogo postigao kao car nad Izraelom, ali nažalost, odlučio je da se prepusti požudi, da bi na kraju otkrio da u tome nema nikakvog smisla (Propovednik 2,1–11).

Kad nam Bog da mudrost, moramo se složiti sa onim čemu nas On na jednostavan način uči preko svoje Reči, i moramo slediti obrazac donošenja dobrih odluka. Jedan pogrešan izbor može nam upropastiti život, iako smo prethodno doneli mnogo dobrih odluka. I suprotno je takođe tačno: ako ste pogrešne odluke donosili jednu za drugom, jedan pravilan izbor – da se zaista promenite već danas – učiniće da vaš život ima smisla.

ODGOVORITE

1. Šta da radimo kad shvatimo da smo napravili loš izbor?
2. Kako možemo dosledno donositi dobre odluke?

Blesed Čakoja, Kvazulu Natal, Južna Afrika

UVOD (Psalmi 119,105; Priče 3,5.6; Priče 8,11; Priče 14,12; Matej 7,24.25; Matej 22,35-37; 1. Korinćanima 13; Efescima 1,1-4; 2. Timotiju 1,8.9; Titu 1,1.2; Jevrejima 11,24-26)

Činiti ili ne činiti?

Umetnost ili nauka? Upisati fakultet ili pauzirati godinu? Svakog dana donosimo odluke. Neke jednostavne i brze, ali i druge – značajnije i složenije. Jedno istraživanje sprovedeno na Univerzitetu Kolumbija pokazalo je da u proseku donosimo više od 70 odluka dnevno.¹ To znači da tokom prosečnog životnog veka od sedamdeset godina donesemo bar 1.788.500 odluka! Dok se krećemo od tinejdžerskih godina ka zreloom dobu, naše svakodnevne odluke mogu nas ili približiti Bogu, ili udaljiti od Njega. Jedna od najvećih grešaka koje mladi prave je to što misle da Bog nije zainteresovan za naše odluke. On je i te kako zainteresovan i želeo bi da budemo svesni toga.

Kakve veze ljubav ima s tim? (1. Korinćanima 13)

Prava ljubav je nepromenljiva. Šta god da radite, ljubav ne prestaje. Najlepši primer te vrste ljubavi pokazan je na Golgoti, kad je Isus položio svoj život za sve nas, zato što nas je Bog toliko voleo. Kakav uticaj, dakle, ta vrsta ljubavi ima na naše svakodnevne odluke? Kakve veze ljubav ima s tim? Odgovor je jednostavan – sve je u vezi s tom ljubavlju.

Znamo da je Isus najbolji uzor koji možemo izabrati. On je došao u telu i pokazao nam da je moguće živeti životom koji je Bogu po volji uprkos ovom svetu ogr ezlom u greh. Kad neko postane naš uzor, mi proučavamo svaki njegov potez, svaku odluku, svaki motiv. Kad čitamo izveštaje evanđelista o bilo kom Isusovom susretu s ljudima, vidimo da je najvažniji motiv iza svake Njegove odluke – ljubav. Možda je zato Jovan zapisao reči koje čitamo u tekstu 1. Jovanova 4,16: »Bog je ljubav«.

Bili mi toga svesni ili ne, i naša svaka odluka je pokrenuta ljubavlju – ljubavlju prema nekome ili nečemu. Ljubav je to što budi majku u gluvo doba noći da bi podojila svoje dete. Ljubav prema grafičkom dizajnu čini da neki student ostane motivisan čak i kad drugi posustanu. U srži svake odluke, velike ili male, leži ljubav – ili prema sebi i svojoj volji, ili prema Bogu i Njegovoj volji. U svom ograničenom znanju, mi postupamo u skladu sa onim što se »nadamo« da će uslediti na osnovu naše odluke; ali ako svoje odluke predamo u ruke sveznajućem Bogu, možemo biti sigurni da On već zna njihov ishod.

Ljubav koja (ne) kontroliše (Matej 22,35-37; Efescima 1,1-4; 2. Timotiju 1,8.9; Titu 1,1.2)

Jedan od najfascinantiijih procesa za posmatranje je izrada softvera – gledate niz kodova, a zatim i dovršen proizvod u vidu aplikacije kao što je Fejsbuk ili Instagram. Ne možete a da ne ostanete zadivljeni tom svojom sposobnošću da napravite nešto što će raditi tačno ono što vi hoćete. A da li se ikad zapitate zašto Bog nije učinio to isto? Zašto nas nije jednostavno programirao da Ga volimo? Zašto se upustio u rizik dajući nam slobodnu volju? Odgovor je jednostavan: »Jer Bogu tako omilje svijet...«

Božja ljubav prema nama ne zavisi od našeg odgovora na nju. On nas jednostavno voli. I zbog toga želi da Mu uzvratimo istom vrstom ljubavi. Nametnuta ljubav uopšte nije ljubav. To je narušavanje nećijih osnovnih prava, a Bog nije nasilan i sklon kontroli. Dar slobodne volje podrazumeva da, kad volimo Boga, činimo to od srca, a ne zato što nemamo drugog izbora.

Zbunjujuća raskršća (Psalmi 119,105; Priče 8,11; 14,12; Matej 7,24-25)

Postigli smo izuzetan napredak kad je reč o sticanju znanja, ali još uvek nalazimo da je proces donošenja odluka prilično zastrašujući. Kad bi nam bar ponudili »Osnove donošenja odluka« kao izborni predmet na fakultetu! Često zaziremo od donošenja krupnih odluka, jer duboko u sebi znamo da je s njima uvek skopčan neki neizbežan rizik, pa tako zaključujemo da je bolje ne odlučivati uopšte. Guramo glavu u pesak i priželjkujemo da se odluka donese sama od sebe, i da joj se mi jednostavno prepustimo.

Međutim, kao Božja deca, ne bi trebalo da zaziremo od donošenja odluka, koliko god da smo zbunjeni ili uplašeni. Bog, u svojoj ljubavi i milosti, neprestano nas podstiče da tražimo mudrost od Njega i savete od pravednih. Njegov dar mudrosti stoji nam na raspolaganju. On će nas voditi u donošenju odluka.

Kad put postane težak (Priče 3,5,6; 14,12; Jevrejima 11,24-26)

Mojsije je odrastao kao faraonov unuk, uz sav sjaj i raskoš dvorskog života, ali je odlučio da sve to napusti i sledi Božji poziv. I mi ćemo u svom životu biti pozvani da donosimo teške odluke koje će na kraju promenti tok našeg života, ali trebalo bi uvek da imamo na umu da put koji je naizgled najlakši ne mora obavezno biti ispravan. Za Mojsija bi bilo mnogo lakše da je ostao na dvoru i živeo životom o kakvom mnogi sanjaju. Ali put koji je on izabrao, ispravan put, bio je mnogo teži.

Snaga za donošenje tako teških odluka ne isporučuje nam se na vrata, kao neki lepo spakovan paket. Nju stičemo tokom vremena koje provodimo tražeći Boga molitvom i proučavanjem Reči. Kao Hristovi sledbenici, možemo u svom životu očekivati trenutke kada ćemo, baš kao Mojsije, morati da donosimo teške odluke. Bićemo pozvani da krenemo putem za koji znamo da je teži, ali da vodi do mesta koje je po Božjoj volji – što je najbezbednije mesto na kom se možemo naći na čitavom ovom svetu!

ODGOVORITE

Kako da znam šta Bog želi za mene i moj život?

Kristel Govender, Durban, Južna Afrika

**Ne bi trebalo
da zaziremo od
donošenja odluka,
koliko god da smo
zbunjeni ili uplašeni.**

¹ S. S. Iyengar and M. R. Lepper, »When Choice Is Demotivating: Can One Desire Too Much of a Good Thing?« *Journal of Personality and Social Psychology* 79, no. 6 (Dec. 2000): 995–1106, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11138768>.

Gradnja na čvrstoj osnovi za hrišćane nije novi pojam, jer mi težimo da svoj duhovni život izgradimo na Hristu, našoj čvrstoj steni. To znači obezbediti da naša osnova za donošenje odluka bude čvrsta, jer će svaka sledeća odluka koju budemo doneli proisticati iz prethodne.

Uzmite za primer izbor zanimanja. Prvo, određujemo koji fakultet da pohađamo. Ta odluka obrazuje osnovu na kojoj stojimo. Gradnja na toj osnovi podrazumeva izbor oblasti studiranja i ljudi s kojima želimo da se družimo na kampusu. Naše okruženje sada zavisi od te prvobitne odluke – osnove – zato što ne možemo da studiramo ono što naš fakultet ne nudi, niti možemo da učimo zajedno sa onima koji se nisu upisali.

Upravo slaba karika u lancu je mera njegove snage.

Svaki aspekt našeg života je tlo na kojem zidamo. Prolazimo kroz različite faze u tim oblastima u kojima se od nas zahteva da donosimo početne odluke. Upravo tu mi postavljamo temelj. Nakon toga, svaka sledeća odluka koju budemo doneli biće još jedna cigla koju dodajemo toj osnovi u nastojanju da izgradimo svoj život.

»Lanac je jak samo toliko koliko je jaka njegova najslabija karika. Lanac kao celina može da izgleda dobar, ali on ne vredi ništa ako ima samo jednu slabu kariku.«¹ Upravo slaba karika u lancu je mera njegove snage. Slično tome, slaba osnova ne može da izdrži čvrstu građevinu. Kako onda mi, slabi i ponizni, možemo očekivati da ćemo doneti dobre odluke koje će uticati na naš život ako se ne oslonimo na Onoga koji zna kraj od početka?

Odluke koje donosimo utiču na naš život na ovaj ili onaj način. Te odluke oblikuju i naš karakter. Ako budemo gledali u Isusa tražeći usmerenje, i uvideli da je On veoma zainteresovan za svaku našu odluku, imaćemo veće šanse da donosimo ispravne odluke, pa samim tim i da razvijemo karakter po ugledu na Sina čovečjeg.

Bog nas je izabrao u Njemu »pre postanka sveta, da pred njim budemo sveti i bez mane. U ljubavi nas je predodredio...« (Efescima 1,4, SSP). Isus je izabrao nas. Da li ćemo i mi izabrati Njega?

ODGOVORITE

1. Pronađite primer neke biblijske ličnosti koja je poslušala Božji savet prilikom donošenja odluke i neke koja to nije učinila. U čemu se razlikuju rezultati tih odluka?
2. Isus je odlučio da umre za nas znajući da Ga neće svi prihvatiti. Kako da postupimo kad znamo da naša odluka možda neće imati pozitivan ishod za sve, uključujući i nas same?

Kemika Naidu, Kvazulu Natal, Južna Afrika

NAJVEĆA ODLUKA

PRIMENA (Sudije 16; Priče 12,26; 17,17; Propovednik 2,1-11; Jakov 1,5-8)

Sr

Najveća odluka koju uopšte možemo doneti u životu je odluka da sledimo Isusa i razvijamo svoju vezu s Njim. Dok se molimo i proučavamo Njegovu Reč, uviđamo da On ima velike planove za nas (Jeremija 29,11), da namerava da nas blagoslovi kako bismo imali život u izobilju (Jovan 10,10). Deo Njegovog plana je da nas blagoslovi i dobrim odnosima s našim bližnjima. Prijateljstvo i brak su blagoslovi od Boga jer nas je On stvorio kao društvena bića. Zato i ne treba da nas čudi što je naš izbor prijatelja i životnog partnera takođe nešto do čega je Bogu stalo.

Kad čitamo o Davidu i Jonatanu, o Pavlu i Sili, podsećamo se da prijatelji mogu biti sjajan izvor snage i utehe (Priče 17,17). Međutim, i suprotno je takođe tačno. U tekstu Priče 12,26, Solomon nas upozorava da treba vrlo pažljivo da biramo prijatelje, jer nas njihov uticaj može povesti na stranputicu. Tačno je da svaka ptica svome jat u leti, i da su prijateljstva koja negujemo odraz nas samih.

Da li ste zapazili da stopa razvoda u svetu danas dostiže astronomske razmere? Možda ljudi ne razmišljaju pažljivo o tome s kim treba da stupe u brak. Kad čitamo 24. poglavlje 1. Mojsijeve i vidimo koliko je truda Avram uložio da bi prava osoba bila izabrana da postane Isakova žena, postaje nam jasno zašto je Bog zainteresovan za tu vrstu izbora i u našem životu. Vidimo kako se Samson odvratio od onog što je bio Božji plan za njegov život zato što je odlučio da uđe u vezu sa Dalilom. Bog vidi kraj od početka, i zna da izvesni ljudi mogu da nas približe Njemu, a neki drugi, opet, da nas odvuču na pogrešnu stranu. Od koga bi onda trebalo da tražimo savet kad donosimo takvu odluku ako ne od Boga?

Činjenica da Bog želi da nas blagoslovi mudročću kad donosimo tu vrstu odluke, može nam pružiti veliku utehu. Tekst Jakov 1,5-8 podseća nas da je jedino što treba da uradimo – jednostavno da tražimo. Ne moramo da osećamo strah, zbunjenost, ili pritisak zbog odluka koje su pred nama. Mudrost je učiti na greškama drugih, i zato treba da obratimo pažnju na savete starijih, zrelijih hrišćana, jer se njihovi saveti često zasnivaju na iskustvu. Tekst Propovednik 2,1-11 na nedvosmišlen način pokazuje kako nas sebično udovoljavanje željama tela ostavlja sa osećajem neispunjenosti. Pred nama su dva puta, a izbor koji danas budemo napravili odrediće ko ćemo biti sutra.

ODGOVORITE

1. Razmotrite kako se osećate pred donošenje neke odluke. Da li se uzdate u Boga ili osećate strah?
2. Da li previše brinemo oko toga kako se uklapamo? Kako da budemo sigurni da uklapanje ne vrednujemo više od svog spasenja? (Videti 2. Petrova 2,9.)
3. Šta ako smo već doneli niz loših odluka? Da li je sada prekasno?

Anastašja Pijarilal, Kvazulu Natal, Južna Afrika

Nije lako biti mlad u ovom nestabilnom svetu. Iskušenja i izazovi su ogromni. Ponekad naša vera izgleda nije dovoljno jaka da bi izašla na kraj sa svakodnevnim stresovima, i onda padamo u očajanje zbog nedostatka hrabrosti, usmerenja i izdržljivosti.

Učili su nas da su odluke izuzetno važne. Odluke koje donosimo u mladosti određuju našu budućnost. Ima bezbroj odluka koje treba da donesemo, a svaka od njih vodi ka drugačijem ishodu. Pod pritiskom smo zbog svojih zadataka, a opet, osećamo drugu vrstu pritiska još od kad smo odlučili da Isus postane Vladar našeg života.

U ovom nestabilnom svetu važno je držati se ljudi koji daju dodatnu vrednost našem životu.

Videli smo kako se mnogi od naših mladih udaljuju od Boga i konačno napuštaju crkvu kad pritisci mladosti postanu neizdržljivi. Mnogi pokleknju pred mogućnostima koje im svet nudi, i prihvate vrednosni sistem sveta.

Ipak, u ovom nestabilnom svetu važno je držati se ljudi koji daju dodatnu vrednost našem životu. Najveću nesigurnost trebalo bi da osećamo zbog toga što bi neka velika odluka koju

donesemo mogla da nas udalji od Hrista i misije koju nam je On poverio.

Svaka odluka koju donosimo može nas približiti cilju da rastemo u Hristu, ili nas udaljiti od njega. Sve zavisi od toga da li Mu dopuštamo da bude u središtu našeg života. Neke odluke ne zahtevaju mnogo razmišljanja, ali čak ni to ne treba da nas spreči da tražimo Božje vođstvo.

Bog ne donosi odluke impulsivno, pa ne bi trebalo ni mi. Strpljenje je ključ. Izbor karijere i životnog partnera nisu jedina pitanja o kojim treba detaljno razmisliti. Zaista teška odluka može biti da li da ostanemo prijatelji s nekim ko se protivi našem moralu i vrednostima.

Ono najbolje u vezi s činjenicom da smo deca Božja jeste to što nikad nismo sami. Jedan od mojih omiljenih biblijskih stihova, Filibljanima 4,6, glasi: »Ne budite zabrinuti ni za šta, nego u svemu... jasno pokazujte Bogu za šta ga molite« (SSP). Taj stih mi je davao nadu i pomagao u životnim izazovima kad je moj karakter bio na probi. Doneti ispravnu odluku nije uvek lako, ali ne bojte se, dragi prijatelji – mi služimo sveznajućem Bogu koji je spreman da nas posavetuje kad god se suočimo s nekim teškim problemom (Jakov 1,5). Vera može biti zastrašujuća, ali kad put postane težak, jaki se drže za Isusa.

ODGOVORITE

Da li ipak, mada služimo Bogu koji poznaje našu budućnost, tražimo savet ovomezaljskih profesionalaca, pre nego što se obratimo Njemu?

IZABERITE DANAS

ISTRAŽIVANJE (Isus Navin 24,14.15; 1. O carevima 18,21)

Pe

ZAKLJUČAK

Jov, Danilo i Stefan imaju nešto zajedničko – oni su izabrali da slede Boga. Ipak, život im nije bio lak. Suočili su se s mnogim iskušenjima duž puta, ali njihova vera se nikad nije pokolebala. Kad iskušenja naiđu, ne možemo se kolebati između dva mišljenja. Nema sive zone. Postoje samo dve mogućnosti između kojih možemo da biramo: jedna je Put, Istina i Život, dok je druga put koji vodi ka uništenju. I nama se postavlja isto pitanje kao i njima: Da li ćemo odlučiti da ostanemo verni imajući na umu večnost, ili tragati za prolaznim zadovoljstvima ovog sveta?

RAZMOTRITE

- Zapišite koje pojedinosti uzimate u obzir pre nego što donesete bilo kakvu odluku. Da li tražite Božje mišljenje? Da li bi On odobrio vaš izbor?
- Procenjujte buduće odluke pitajući se da li je izbor koji pravite vredan večnosti.
- Razmislite o svojoj prošlosti i odlukama koje ste donosili. Razmotrite ŠBIU (šta bi Isus učinio).
- Razmislite o izjavi Elen Vajt o tome kako »treba da izaberemo ono što je pravo, zato što je pravo, a posledice prepustimo Bogu«. ¹ Premda smo svesni da naše odluke imaju određene posledice, kako se možemo potruditi da na to gledamo u pozitivnom svetlu?
- Zapišite molitvu koju bi mladi ljudi mogli da izgovore kad se suoče sa donošenjem teških odluka.
- Razmislite o himnama »Hristu dajem srce svoje« i »Moj život Ti si, Hriste«. Kako možemo zaista da se predamo Isusu ne zadržavajući čak ni jotu svog »ja«?

POVEŽITE

1. Mojsijeva 13,5-18; Matej 6,33; 7,13.

Elen G. Vajt, *Hristos – Pobednik*, str. 13 orig; *Put Hristu*, 5. poglavlje.

Kimberli Govender, *Kvazulu Natal, Južna Afrika*

¹ Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 460 orig.

Pouka 3

Od 13. do 19. aprila 2019.

Priprema za promenu

»Pravda će pred njim ići, i postaviće na put stope svoje.«

(Psalmi 85,13)

13. april 2019.

GDE JE TVOJ KIŠOBRAN?

UVOD (1. Mojsijeva 16,1.2.5.6; Propovednik 3,1; 1. Korinćanima 10,1-13; Dela 5,1-10; Matej 20,20-22)

Su

Postoji priča o jednom gradiću koji je bio pogođen višegodišnjom sušom. Drveće je ostalo bez lišća, a glineno rečno korito, kojim je nekad tekla bujna, bistra reka, sada je ležalo golo, ispresecano pukotinama širine ljudskog stopala. Niko nije znao kuda su nestale ptice, osim lešinara koji su nadletali grad tražeći trupla uginulih životinja ili onih koje su bile na umoru. Čak su i ljudi išli unaokolo mršavi kao štap, jedva uspevajuci da prežive. Pošto su iscrpli sve mogućnosti koje su imali, građani su održali sastanak. »Hajde da se molimo«, predložila je jedna starija žena. »Sada jedino Bog može da nam pomogne.« Zato su odlučili da na gradskom trgu pod otvorenim nebom tokom noći održe molitveni sastanak na koji su svi bili pozvani. Među okupljenim meštanima nalazila se i jedna devojčica koja je čvrsto držala rašireni kišobran. Okupljeno mnoštvo nije moglo da se ne zapita šta se to dešava. Neki su bili radoznali, neki iznervirani, neki čak i besni, jer ih je kišobran neprestano bockao. Konačno, jedan radoznali prolaznik je pitao: »Zašto si ponela kišobran? Zar ne vidiš da nema kiše i da smo zato i došli da se molimo? Samo bi neko lud u vedroj noći kao što je ova stajao sa raširenim kišobranom.«

Čak i kad smo nespemni, a to se posebno odnosi na promenu, vera je hrišćaninov najbolji prijatelj.

Devojčica je odgovorila: »I ja sam došla da se molim. Sigurna sam da će naše molitve biti uslišene i da će kiša pasti. Zato sam ponela ovaj veliki kišobran.«¹

Život karakterišu promene. Tekst Propovednik 3,1 glasi: »Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme.« Prema tome, u životu uvek možemo očekivati promene. Štaviše, promene su nešto što se može dogoditi iznenada, i one nas, kao po pravilu, uglavnom zateknu nespemne, čak i kad je reč o nečemu što smo očekivali, pa se i usrdno molili za to. Mogli bismo, dakle, s pravom da se zapitamo: »Ako je život pun promena, kako to da smo uvek iznenađeni kad do njih konačno dođe?« Od ključne je važnosti da imamo isti stav kao ona devojčica koja je s kišobranom pošla da se moli za kišu – stav koji podrazumeva pripremu i veru – jer, čak i kad smo nespemni, a to se posebno odnosi na promenu, vera je hrišćaninov najbolji prijatelj.

Promena je praktično neizbežna, i mi joj možemo pristupiti na različite načine – možemo biti kao ostali građani koji su bili nespemni za promenu za koju su se molili, ili kao devojčica koja je došla zaista spremna za promenu koju je očekivala.

¹ Prilagođeno na osnovu priče: Professor Nazeer Ahmed, »The Child Who Brought an Open Umbrella for Prayer«, History of Islam, <https://historyofislam.com/the-king-learns-the-secret-of-happiness-from-a-child/the-child-who-brought-an-open-umbrella-for-prayer/>.

Rođenje (Psalmi 139,14; 5. Mojsijeva 31,6)

Jaja leptira polažu se na određenom listu ili biljci, što određuje ženka ispitujući list svojim nožicama. To ispitivanje govori joj da li će njeni mladunci moći da koriste taj list kao hranu kad se budu izlegli. Nije li to čuderno? Ženka leptira se sprema da položi jaja, pa čak bira i novo okruženje s kojim će se njeni mladunci sresti pošto se izlegu. Kako vreme prolazi, larve iznutra neprestano grickaju ljusku jajeta koja predstavlja njihov prvi obrok, pre nego što se izlegu na biljci koju je majka leptir izabrala za njih (i kojom će se potom hraniti). Da li je to neki prirodni instinkt koji je utisnut u mozak leptira?

Kad nas priprema za nešto novo u našem životu, Bog u nama stvara prirodni instinkt da bismo bili u stanju da izađemo na kraj sa životnim promenama.

Razmislite o trudnim ženama – njihovo telo se menja da bi se prilagodilo novom životu koji nose u sebi. Čak se i njihov mozak, prema jednom istraživanju, menja kako bi »pomogao u zadovoljavanju potreba deteta«. Jedan stručnjak za proučavanje moždanih aktivnosti kaže: »Teško je biti prvi-put-mama i ima strašno puno toga čemu morate da se prilagodite. I vaš mozak mora da odgovori na promenu i osposobi vas da se brinete o tom novorođenom zamotuljku radosti.«¹

Zar nisu majke blagoslovene i »divno sazdanex (videti Psalmi 139,14)? Mozak majke se prilagođava da bi joj omogućio da bude dobar roditelj. Kad nas priprema za nešto novo u našem životu, Bog u nama stvara prirodni instinkt da bismo bili u stanju da izađemo na kraj sa životnim promenama. On nas nikad ne ostavlja da se borimo sami (5. Mojsijeva 31,6).

Odbacimo staru ljušturu tokom sazrevanja (1. Korinćanima 10,1-13)

U životnom scenariju leptira, larve-gusenice se izlegu i ulaze u nepoznati svet, pri čemu mogu ostati na istoj biljci ili listu, neprestano se hraneći njima. Potrebno je da jedu što više da bi dostigle sledeći stadijum razvoja. Pošto neprestano jede, gusenica vrlo brzo raste, ali njen egzoskelet ne prati taj rast. Iz tog razloga, egzoskelet se odbacuje, odnosno presvlači četiri ili više puta tokom stadijuma larve.

Mi ljudi starimo i sazrevamo svakog dana, ne samo fizički već i mentalno. Učimo osnovne životne veštine od svojih roditelja, u školi, u susedstvu, u crkvi, a izloženi smo i drugim uticajima koji su prisutni. Svi ti uticaji »hrane« naše stavove i karakter. Međutim, kao u slučaju gusenice, postoje neki »egzoskeleti« koji sprečavaju naš dalji rast. Ako se pripremamo za taj novi stadijum – za večni život, moraćemo da odbacimo izvesne stavove, i da u isto vreme neprestano uzimamo određenu vrstu hrane, da bismo se bolje pripremili. Čitajte tekst 1. Korinćanima 10,1-13. Sinovi Izraelovi su svi pili duhovno piće (4. stih), i rasli su, ali nisu se svi klonili greha ovog sveta, što Bogu nije bilo po volji (1. Korinćanima 10,5-10). Zatim, razmislite o detetu Zaharije i Jelisavete, Jovanu Krstitelju (Luka 1,13-17), i o

Samsonovoj majci (Sudije 13,7). Obema tim majkama bilo je zabranjeno da uzimaju žestoka pića i nečistu hranu, jer ih je Bog pripremao za nešto veliko. Veličina zahteva žrtvu, a ako smatramo da je suviše teško odreći se nečega, tekst 1. Korinćanima 10,13 nas uverava da je iz svakog iskušenja obezbeđeno izbavljenje. To možda neće biti lako, i slično gusenici koja se presvlači četiri i više puta, i mi ćemo više puta proći kroz proces promene da bismo uklonili makar samo jedan greh.

Vreme je da se učaurimo! (Marko 1,35)

Dolazi vreme kad će biti potrebno da se udaljimo iz sveta i koncentrišemo. Vreme je da nas povedu na to putovanje za koje smo se odlučili i donekle pripremili. To je još uvek nepoznanica jer ne znamo šta ćemo tačno postati, baš kao ni gusenica koja nije svesna da će postati leptir. Ali sve te nepoznanice o našim promenama možemo položiti u Božje poznate ruke, jer On zna sve.

Kad se tako povučemo, mnogi će misliti da mirujemo baš kao kokon leptira, gledano spolja, dok se u njemu zapravo dešavaju prava čuda. Unutar kokona, gusenica vari samu sebe. Digestivni sokovi kojima je varila hranu u stadijumu larve, sada razgrađuju njeno telo. Tokom tog varenja njeno telo se razlaže na pojedinačne ćelije, koje se zatim transformišu i obrazuju novo telo. Čitav proces može da se završi za samo dve sedmice, a može da traje i mesecima.

Slično tome, mi treba da se prepustimo Svetom Duhu (nebeskom »soku za varenje«), koji može da deluje unutar nas, ali neće to učiniti sve dok ne shvatimo i ne prihvatimo činjenicu da nam je On neophodan da bismo se promenili. Sveti Duh će razgraditi ono čime se »hranimo«, naročito iz Biblije, dok se pripremamo za životne promene. Zapazite da taj proces može trajati izvesno vreme, ali zar postoji bolji pristup nego da odvojimo vreme za komunikaciju s Nebom? I Isus je to činio (Marko 1,35), pa ko sam onda ja da to ne činim? Tu se Hristos pripremao, tu je dobijao veštine da se suoči sa izazovima.

Izleganje

U životnom ciklusu leptira, od začeca do stadijuma lutke, leptira zapravo uopšte nema. To je zato što se do završetka prva tri stadijuma leptir uopšte ne pojavljuje. Međutim, svi ti stadijumi obuhvataju procese koji su neophodni da bi se razvio leptir. Tek na kraju, leptir se oblikuje i izleže.

A kad je reč o nama ljudima, i naš »leptir« se izleže tek nakon što prođemo kroz niz promena. Te promene su ostvarljive i manje stresne kad se za njih pripremamo. Kad shvatimo kakav slavan kraj nas čeka, bićemo spremni za promenu, da bi naša unutrašnja lepota mogla da izađe na videlo.

ODGOVORITE

1. S kojim ću se glavnim životnim promenama uskoro suočiti, i kako se za njih pripremam?
2. Kako se pripremam za svoje nebesko državljanstvo?

Kristel Pajl, Ist Koast Demerara, Gvajana

¹ Peter Dockrill, »Pregnancy Changes a Woman's Brain Structure for at Least 2 Years After Giving Birth«, *Science Alert*, Dec. 20, 2016, <https://www.sciencealert.com/pregnancy-changes-a-woman-s-brain-structure-for-at-least-2-years-after-giving-birth>

»Brak je nešto što utiče na vaš život na ovom svetu i u svetu koji će doći. Iskreni hrišćanin neće praviti planove u tom pravcu ako ne zna da li ih Bog odobrava. On neće želeći da bira sam za sebe, već će smatrati da Bog mora da izabere za njega.«¹

»Malo njih ima ispravno viđenje bračnog odnosa. Mnogi izgleda misle da je to dostizanje nekog savršenog blaženstva, ali kad bi mogli da sagledaju makar četvrtinu žalosti što trpe muškarci i žene bračnim zavetom vezani u lanac koji ne mogu i ne usuđuju se da raskinu, ne bi bili iznenađeni što pišem ove retke. Brak je, u većini slučajeva, najnepodnošljiviji jaram. Hiljade njih su spojeni brakom, ali ne odgovaraju jedno drugom. Nebeske knjige su prepune bede, poroka i zlo-

potreba koje leže skrivene pod plaštom braka. Zbog toga bih upozorila mlade koji su u godinama za brak da ne prenađuju u izboru svog životnog saputnika.«²

»Hiljade njih su spojeni brakom, ali ne odgovaraju jedno drugom.«

»Evo nekih stvari koje treba uzeti u obzir: Da li će ona koju oženiš doneti sreću u tvoj dom? Da li je štedljiva, ili će, ako se uda, trošiti ne samo svoju zaradu, već i svu tvoju da bi zadovoljila taštinu, ljubav prema doterivanju? Da li su njena načela ispravna u tom po-

gledu? Ima li ona sada nešto od čega bi mogla da zavisi?«³

»Svaka devojka pre nego što pristane na brak treba da se pita da li je onaj s kim ona želi da se združi u životu dostojan nje. Kakva je bila njegova prošlost? Da li je njegov život čist? Da li je njegova ljubav izraz plemenitog i iskrenog karaktera ili je to samo neka sentimentalnost? Ima li on osobine koje je mogu usrećiti? Pruža li joj njegova ljubav mir i pravu radost? Ceni li on nju kao ličnost ili će ona morati da se odrekne svog mišljenja i svoje savesti?... Hoće li ona moći poštovati Hristova prava kao najviša? Hoće li moći sačuvati svoje telo i dušu, misli i pobude čistim i svetim? Ova pitanja su od životne važnosti za sreću svake mlade devojke koja želi da stupi u brak.«⁴

ODGOVORITE

1. Hoće li mi ta veza pomoći u napredovanju ka nebu?
2. Znajući sebe kakvi ste, da li biste se venčali sa sobom?

Lenoks Džejson, Džordžtaun, Gvajana

¹ Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 43.

² *Ibid.*, p. 44.

³ *Ibid.*, p. 46.

⁴ Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 439 orig.

»Smrt je sveopšte ljudsko iskustvo. To je kao neko neizbežno 'gravitaciono' privlačenje koje ne traži naš pristanak. Smrt je kriza s kojom se sve porodice suočavaju, i prepoznata je kao najstresniji događaj u životu porodice¹... Smrt kao pojava, premda neizbežna, može značajno da poremeti i uznemiri porodicu i društveni krug preminule osobe.²³ Dovoljno je reći – ljudi se nikad neće navići na smrt.

»Mnogi tvrde da je smrt u izvesnim godinama (naročito poodmaklim) normativan životni događaj. Međutim, Lavi, Mekkjubin i Olson misle drugačije.⁴ Oni su objasnili da, bez obzira kada se dešava, smrt nije normativna. Ona je i dalje neočekivan i uglavnom neželjen događaj. Mora se razumeti da samo umiranje nije to što određuje da li je ono normativno ili ne, već okolnosti i posledice nečije smrti. Na primer, smrt jednog 82-ogodišnjeg čoveka koji je glavni staratelj nekog 15-ogodišnjeg dečaka može biti 'normativna' za tog čoveka, ali će uveliko poremetiti život dečaka u njegovim adolescentnim godinama.«⁵ Slično tome, smrt bilo kog člana porodice dovodi do velikih poremećaja.

Ljudi se nikad neće navići na smrt.

David je vladao trideset godina kao car nad Izraelom. Nakon mnogo godina ratovanja, političkih intriga, višestrukih ženidbi, mnogobrojne dece, konačno je ostario. Sveto pismo beleži da mu »dođe vrijeme... da umre« (1. O carevima 2,1). Davidova porodica morala je da se prilagodi mnogo čemu novom nakon njegove smrti, uključujući i prilagođavanje vođstvu novog cara.

Biblija nas sve vreme podseća da je smrt došla kao rezultat greha. Smrt je neprijatelj ljudi. Od trenutka kad su Adam i Eva pojeli zabranjeni plod (1. Mojsijeva 3,6), smrt je došla na sve ljude (Rimljanima 5,12), i nanela nepopravljivu štetu bezbrojnim porodicama tokom istorije ljudskog roda.

Dobra vest je to što nas Pismo uverava da će smrt jednog dana biti uništena (1. Korinćanima 15,26). Jednog dana će sama smrt biti sahranjena. Biće to poslednja sahrana. Dakle, iako smo kao ljudska bića podložni smrti na ovoj planeti prepunoj greha, postoji nada koje se možemo držati – Isus je već pobedio tog neprijatelja zvanog »smrt« sopstvenom smrću na krstu i potonjim slavnim vaskrsenjem. Isus izjavljuje da On ima »ključeve Smrti i Podzemlja« (Otkrivenje 1,18, SSP). Prema tome, dok se pripremamo za smrt, moramo biti u vezi sa Darodavcem večnog života.

¹ C. Murray, K. Toth, and S. Clinkinbeard, »Death, Dying and Grief in Families«, in *Family and Change: Coping With Stressful Life Events*, ed. P. McKenry and S. Price, 3rd ed. (Thousand Oaks, CA: Sage, 2005), pp. 75–102.

² E. Gelcher, »Dealing With Loss in the Family Context«, *Journal of Family Issues*, 7 (1986): pp. 315–335.

³ Oladayo A. Afolabi, »Death, Grief, and Family Dynamics: The Impact of Family Member's Death and Delayed Grief Resolution on the Family System«, May 2, 2014, p. 1, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2826483.

⁴ Y. Lavee, H. I. McCubbin, and D. H. Olson, »The Effect of Stressful Life Events and Transitions on Family Functioning and Well-Being«, *Journal of Marriage and the Family*, 49 (1987): pp. 637–662.

⁵ Afolabi, »Death, Grief, and Family Dynamics«, p. 1.

Kaže se da ako niste uspeli da se spremite, onda ste se spremili da ne uspete. E pa, i kad je reč o roditeljstvu, nije ništa drugačije. Kad je reč o roditeljstvu, u našem društvu se izgleda sve svodi na pripremu za rođenje deteta, pri čemu se gubi iz vida da je to investicija za čitav život. Život je dragocen. To je nebeski dar i blagoslov od Boga.

Mnoge porodice se bore sa činjenicom da ne mogu da imaju sopstvenu decu. Da li je to neka kletva? Ili možda prerušeni blagoslov? Da li je bilo potrebno samo sačekati pravi trenutak? Šta god da je bio razlog, Biblija nam govori o ženi po imenu Ana koja se usrdno molila Bogu da dobije dete (1. Samuilova 1,27), i Božjom blagodaću, njena molitva je uslišena.

Ostanite povezani sa Bogom i budite uzor hristolikog karaktera.

Međutim, nakon rođenja deteta, roditelji često propuštaju da se svakodnevno usrdno mole za svoju decu i da im, odlučno i s ljubavlju, od najranijeg detinjstva usađuju ispravna hrišćanska načela, čime utiru put kasnijim velikim žalostima. Evo nekih koraka koji nam mogu pomoći da se pripremamo za roditeljstvo, i pre i posle rođenja deteta:

Molite se i oslušujte Božje smernice. Samsonovoj majci su data jasna uputstva u vezi s njegovim odgajanjem: »Nego mi reče: gle, ti ćeš zatrudnjeti, i rodićeš sina; zato sada ne pij vina ni silovita pića i ne jedi ništa nečisto; jer će dijete biti nazirej Božji od utrobe materine pa do smrti« (Sudije 13,7). Bog nam govori preko svoje Reči. Kao što su Samsonovi roditelji poslušali Božje zapovesti, tako bi trebalo i svi drugi.

Ostanite povezani sa Bogom i budite uzor hristolikog karaktera. Dela govore glasnije od reči. S obzirom na to, roditelji bi trebalo da ostanu u bliskom odnosu sa Bogom da bi bili uzor hristolikog karaktera kakav žele za svoju decu. Kao u slučaju Jelisavete i Marije, njihov odnos sa Bogom trebalo bi da ih podstakne na spontano hvaljenje Boga zbog Njegovih blagoslova (Luka 1,37-55).

Nastavite da ih poučavate. Tekst 5. Mojsijeva 6,7 podseća roditelje da nikad ne prestanu da poučavaju svoju decu i usmeravaju ih na put pravednosti. Ako to budu činili, svetlost Božje prisutnosti obasjavaće život roditelja i dece, i duše će biti zadobijene za Božje carstvo.

ODGOVORITE

1. Zašto postoji preka potreba za Božjim vođstvom dok se pripremamo za roditeljstvo, ali i tokom roditeljstva?
2. Kako se možemo bolje pripremiti da budemo najbolji roditelji što možemo biti?

18. april 2019.

OČEKIVANI ŽIVOTNI VEK... DA LI SE PRIPREIMATE?

DOKAZ (Galatima 6,7; Psalmi 71,17,18)

Če

Tamo odakle ja potičem, mladi idu u školu, a oni u zrelijim godinama rade da bi se brinuli za mlade, i retko kad imaju vremena da vode računa o sebi. Jednog popodneva razgovarao sam s nekim starijim čovekom o penzionisanju, i on mi je poverio da je tokom većeg dela života naporno radio kako bi uštedeo novac da bi, kad se penzioniša, mogao da uživa u plodovima svog truda, jer potpuno veruje u biblijski stih koji glasi: »Što god čovek seje, to će i žnjeti« (Galatima 6,7, SSP). Obično govorimo o planovima za penziju koji podrazumevaju kuće, zemlju, ušteđevinu i ono što želimo da doživimo u životu – u suštini, gomilamo blago na ovom svetu, često ne uzimajući u obzir Božju volju. Retko se uopšte trudimo da pozitivno utičemo na druge otkrivajući Božju dobrotu u svom životu. Bolna činjenica je da danas, mnogi i ne prave planove za starost, već jednostavno bitišu s jedinom namerom da prežive.

Mi smo pozvani da budemo spremni čitavog života.

U tekstu Psalmi 71,17,18 car David obznanjuje da ga je Božja mišica održavala od mladosti, i moli se da Bog i u starosti nastavi da ga vodi i da mu pomaže. On se moli da i u starosti bude u stanju da svedoči o Božjoj blagodati i milosti. Umesto da traži od Boga da ga sačuva kako bi mogao da uživa u svom blagu na zemlji, David se moli da njegov život oslikava Božju dobrotu: »Bože! ti si me učio od mladosti, i do danas kazujem čudesa tvoja. Ni u starosti i kad osijedjeh nemoj me ostaviti, Bože, eda bih kazivao mišicu tvoju natražju, svoj omladini silu tvoju.«

Mi smo pozvani da budemo spremni čitavog života, od početka do samog kraja, znajući da Bog ima veliki plan za nas. Upravo u toj nadi trebalo bi da pravimo smele planove za svoj život potrudivši se da ostavimo prostora da se Božja volja ispolji. Dok planiramo svoj život i pripremamo se za starost, trebalo bi da i nama, kao Davidu, cilj bude da proslavimo Boga i da govorimo o Njemu onima koji će doći posle nas. Dužnost je svakog hrišćanina da bude kao David i nastoji da prenese znanje o Božjoj dobroti i blagodati, jednostavno tražeći od Boga da njegov život bude svedočanstvo.

ODGOVORITE

1. Kako priprema za starost istovremeno priprema pojedinca za nebo?
2. Kako ono što očekujete od života priprema vaš um za Drugi dolazak?

Džamol Pompej, Džordžtaun, Gvajana

ZAKLJUČAK

Život je putovanje puno nemira i neočekivanih dešavanja, tokom kog se prilagođavamo i rastemo. Naše ljudsko postojanje okarakterisano je i uvek će biti oblikovano našim odlukama i našim odgovorom na promenu. Za one koji ne veruju, to je jednostavno postojanje do smrti, življenje sa željom da se iskusi savršeno blaženstvo, pri čemu smo naizgled nezavisni tvorci sopstvene sudbine, nepovezani sa Svemogućim. Međutim, kad je reč o hrišćanima, Bog očekuje da budemo u stalnom stanju spremnosti u veri za svaku etapu životnog putovanja. Premda se nikad nećemo navići na ono neizbežno, Bog nas je stvorio sa prirodnim instinktima da bismo mogli da izađemo na kraj sa izazovima, ostajući u vezi s Njim i oslanjajući se na Njega da bira naše staze.

RAZMOTRITE

- Napravite grafikon pod naslovom »Moja budućnost pod Božjim vođstvom«. Grafikon treba da obuhvati period od deset godina i da prikaže ciljeve koje treba postići u tom vremenskom okviru. Za svaki od tih ciljeva tražite Božje usmerenje i pitajte Ga da li je to staza koju On želi da sledite.
- Slušajte pesmu »My Life Is in Your Hands« (Moj život je u Tvojim rukama) od Ketii Trokoli (Kathy Troccoli), koja nas podseća da nismo bez nade ako svoju budućnost stavimo u Božje ruke.
- Razmislite o svemu što ćete morati da žrtvujete kad donesete odluku da se oslonite na Boga.
- S prijateljima izvedite vežbu »Udobnost i promena«. Zamolite ih da prekrste ruke. A onda, kad nađu najprijatniji položaj, tražite im da prekrste ruke na drugačiji način. Kad to učine, pitajte ih da li su pri drugom pokušaju osetili izvesnu nelagodnost iako je to, u osnovi, isti postupak.
- Napravite listu oblasti u svom životu u kojima smatrate da bi vam bilo preteško da prihvatite promene, i tražite od Boga da vam da mir ukoliko do takvih promena ikad dođe.
- Napravite listu svih pozitivnih promena koje su se dogodile u vašem životu tokom protekle godine i zahvalite Bogu na tome. Uverite se da Bog zna najbolje i da Njegovu dobrotu treba priznati.

POVEŽITE

4. Mojsijeva 23,19; 2. Korinćanima 4,16-18; 2. Petrova 3,9.

Elen G. Vajt, *Um, karakter i ličnost*, 14. deo: Misli i njihov uticaj, 72. poglavlje: »O razmišljanju«.

Pouka 4

Od 20. do 26. aprila 2019.

Kada smo sami

*»I reče Gospod Bog: nije dobro da je čovjek sam;
da mu načinim druga prema njemu«*

(1. Mojsijeva 2,18)

Zamislite da vas je prijatelj pozvao na neko popodnevno okupljanje u svojoj kući. Stavio vam je do znanja da tamo, osim njega, neće biti nikog koga poznajete. Uprkos tome, odlučili ste da prisustvujete tom društvenom događaju. Kad stigli, zapazili ste da vaš prijatelj razgovara sa ostalim gostima. Zatim se okrenuo prema vama i obećao da će vam se posvetiti za pet minuta. Pet minuta pretvorilo se u deset. Deset minuta se pretvorilo u sat, a nakon par sati, događaj se završio.

Bilo da ste introvertni, ekstrovertni, ili nešto između toga, verovatno biste osetili izvesnu dozu usamljenosti da ste se našli u takvom položaju. Tokom čitavog popodneva, verovatno biste sedeli sami za stolom, malo proćaskali s nepoznatim ljudima, ili otišli ranije jer ne biste imali s kim da razgovarate na takvom okupljanju gde mešanje i povezivanje s drugima, po prirodi stvari, predstavlja glavnu »atrakciju«. Možda biste počeli da se pitate da li je vašem prijatelju dovoljno stalo do vas, ili zašto vas je uopšte pozvao. Verovatno biste osetili žalac odbacivanja i/ili napuštenosti.

Uspostavljanje odnosa sa drugima predstavlja rizik, ali to je rizik koji вреди prihvatiti.

Taj scenario prikazuje jedan od mnogih načina na koji čovek može doživeti usamljenost i mnoštvo emocija koje uz to idu. Neki drugi primeri doživljavanja usamljenosti su razvod ili gubitak voljene osobe, dugi periodi samačkog života, ili preseljenje na novu lokaciju. Ipak, postoji dobra vest! Bez obzira na razlog naše usamljenosti, Bog obećava da će nam pomoći da to

prebrodimo. U tekstu Psalmi 72,12, On obećava da će »izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomoćnika«. Istina je zapravo da mi nikad nismo sami. Hristos je uvek s nama (Matej 28,20), baš kao što je Bog Otac uvek bio sa svojim Sinom (Jovan 16,32).

Osim zajedništva koje imamo sa svojim Spasiteljem, Bog ceni i kad se povežemo s drugim ljudima. On nas je stvorio sa željom za ljudskim društvom (1. Mojsijeva 2,20). Ponekad je usamljenost koju doživljavamo posledica našeg odvajanja od ostatka sveta. Možda ne želimo da ulazimo u odnose sa drugima zato što su nas povredili neki s kojima smo pokušali da se povežemo u prošlosti. Uspostavljanje odnosa sa drugima predstavlja rizik, ali to je rizik koji вреди prihvatiti. U pouci za ovu sedmicu, dublje ćemo se pozabaviti temom druženja i usamljenosti.

Mišel D. Amos, Koledždej, Tenesi, SAD

21. april 2019.

IME BOLJE OD SINOVA I KĆERI

DOKAZ (Isaija 56,3-7; Matej 19,12)

Ne

U nekim kulturama ne pridaje se velika važnost rađanju dece. Možda su uzrok tome jurnjava za zaradom, materijalističke vrednosti, ili postmodernističke ideje o strukturi društva. Nasuprot tome, neke druge kulture pridaju tome izuzetnu važnost. U tom slučaju, samopoštovanje pojedinca, osećaj sopstvene vrednosti i identiteta u potpunosti zavise od ostavljanja potomstva.

Dakle, kad se u tekstu Isaija 56,3 pominju evnusi koji govore: »Gle, ja sam suvo drvo«, to ukazuje na duboku žalost i bol zbog nemogućnosti da se imaju deca. Kao što suvo drvo ne može da rađa nova drveta, tako ni evnuh ne može da ima decu. U tom slučaju, prirodno se javljaju pitanja o smislu postojanja, identitetu i sudbini takvog pojedinca. Isus je govorio o tri vrste evnuha: »Ima zaista onih koji su se rodili nesposobni za ženidbu. Ima i onih koje su ljudi učinili nesposobnima za ženidbu. A ima i onih koji su – radi Carstva nebeskog – sami sebe učinili nesposobnima za ženidbu« (Matej 19,12, SSP). Drugim rečima, neki su prirodno bez dece, neki zbog spoljašnjih uzroka, a neki po ličnom izboru.

**Među nama
danas ima
»evnuha«.**

Evnusima je uskraćen taj poseban odnos – odnos sa biološkom decom. Baš kao što su evnusi nemoćni u tom pogledu, i mnogi drugi su na sličan način nesposobni da ostvare neki konkretan odnos. Bilo zbog prirodnih ili spoljašnjih uzroka, ili po ličnom izboru, među nama danas ima »evnuha«, koji su samci, bez bračnog druga (zbog spoljašnjih okolnosti), bez roditelja, izbeglice (bez države), ili su sami iz nekog drugog razloga.

Međutim, Bog obećava da će ti »evnusi«, ako »drže subote moje i izbiraju što je meni ugodno, i drže zavjet moj« (Isaija 56,4), imati mesto u Njegovoj kući i »ime bolje nego sinova i kćeri, ime vječno... koje se neće zatrti« (Isaija 56,5). Taj tekst takođe opisuje drugu decu iz drugih zemalja, drugih plemena i drugih porodica, koja dolaze da se pridruže Gospodu u molitvi i bogoslužjenju (Isaija 56,6.7).

Ono o čemu Isaija tu govori jeste da, bez obzira na prirodne okolnosti, slučajnosti, ili izbore koji su doveli do toga da neko bude sam, Bog nudi tužnima i usamljenima naročitu priliku da budu deo zavetnog obećanja, da objavljuju evanđelje, i postanu deo Božje porodice koja nadilazi genetske veze. Umesto da imaju samo biološku decu i »ime sinova i kćeri«, Gospod im obećava bolje ime, mnoštvo duhovne dece, učenike iz svih zemalja, vrhunski duhovni doživljaj u kući samog Boga, i prestanak usamljenosti i izolacije tokom koje su bili kao suvo drvo.

Keslin Jervatski, Frenklin Taunšip, Nju Džersi, SAD

LOGOS (1. Mojsijeva 2,18; 37,34; Propovednik 4,9-12; Matej 6,33; 19,1-10; Jovan 11,35; 16,32.33; Galatima 1,10; Filibljanima 4,11-13; Jakov 5,16)

Druženje (Propovednik 4,9-12; Jovan 16,32.33; Filibljanima 4,11-13)

Pravo druženje zahteva zajedništvo i prijateljski odnos. Ima trenutaka kad se mi u svom hrišćanskom životu osećamo kao da nema mnogo onih koji razmišljaju slično kao mi i koji nas zaista razumeju. Ponekad možda nismo sasvim sigurni da smo se potpuno predali Hristu, pa radije ostajemo na distanci od ostalih hrišćana, kako ne bismo iskvarili još nekog. A opet, neki od nas su možda zauzeli stav da je bolje biti sam i živeti po svome.

Muškarci i žene treba da traže bračnog druga kome je Božje carstvo na prvom mestu.

Međutim, kad smo sami, lako bivamo obehraćeni i smeteni, i teže ustajemo nakon pada. U četvrtom poglavlju Knjige Propovednikove govori se o tome da je bolje dvojici nego jednome. Kad su dvoje pravih ljudi zajedno, na raspolaganju su im uzajamno ohrabrenje, pomoć i molitva! Tekst Priče 27,17 glasi: »Gvožđe se gvožđem oštiri.« I pored svega, biće trenutaka kad niko neće moći da bude pored nas. Zato

nam je Isus, u svojoj velikoj ljubavi, poslao dar Svetog Duha kao Utešitelja, da nikad ne bismo bili sami (Jovan 16,32)!

Život izvan braka (Matej 6,33; Galatima 1,10; Jakov 5,16)

Može nam biti teško i možemo se osećati usamljeno u nastojanju da sledimo Boga dok istovremeno tražimo bračnog druga. Lako se može desiti da u partneru tražimo vrednosti koje ovaj svet nudi umesto onih biblijskih, koje nam Reč preporučuje. Muškarac treba da traži ženu koja poseduje kvalitete opisane u 31. poglavlju Priča Solomonovih. Žena treba da traži muškarca koji poznaje pravu biblijsku ljubav umesto grešne i sebične strasti, čoveka koji se ne trudi da ugoditi ljudima već Bogu, koji govori istinu, i koji će se moliti za svoju suprugu. Muškarci i žene treba da traže bračnog druga kome je Božje carstvo na prvom mestu.

Kad se brak završi (Matej 19,1-10)

Razvod je nezgodna tema. To nikad nije bila Božja namera kad je reč o bračnom odnosu. Greh je izazvao prvu pukotinu u bračnoj zajednici, i zato se ljudi ponekad odlučuju da razdvoje ono što je Bog stvorio da bude jedno telo. Budući da je to osetljiva tema, ima mnogo različitih mišljenja i scenarija u vezi s razvodom. Međutim, mi se možemo upravljati samo po onome što kaže Biblija. A Biblija kaže da je jedini opravdani razlog za razvod seksualni nemoral (Matej 19,9). Znam da to možda nije u skladu sa onim u šta danas verujemo, i postoje mnoge situacije u kojima se ta logika dovodi u pitanje, ali moramo se uzdati u Božju mudrost i vero-

vati da postoji razlog što je Isus to rekao. Možda mi to ne razumemo, ali moramo se uzdati u Njegovu ljubav i dobronamernost.

Smrt i usamljenost (1. Mojsijeva 2,18; 37,34; Jovan 11,35)

Kad je Adam stvoren, Bog je rekao da nije dobro da čovek bude sam. Zato je uveo Adama u dubok san i od njegovog rebra stvorio Evu (1. Mojsijeva 2,18.21). I pored toga što je Adam bio u tako bliskom odnosu s Njim, Bog je rekao da nije dobro da on bude sam. Adam je imao osećanja koja je Bog ugradio u njegovu prirodu. Kao ljudska bića stvorena sa emocijama, i mi osećamo bol zbog smrti. Zbog pojave greha, smrt je postala sastavni deo života. Čak i Isusa je, ovde na zemlji, pogodila smrt Njegovog rođaka, Jovana Krstitelja, i Njegovog prijatelja Lazara (Jovan 11,35). Smrt povređuje, ali dobra vest je da možemo očekivati Isusov drugi dolazak kao veliko ponovno okupljanje! Pavle nas podseća na tu nadu u 1. Solunjanima 4, gde piše da ćemo, kad mrtvi u Hristu ustanu iz svog sna, i mi moći da pođemo na nebo zajedno s Njim!

Samci u duhovnom smislu (1. Mojsijeva 2,18; Matej 6,33)

Iako smo sami, možemo uspešno da rastemo na svom duhovnom putu. Naš najveći prioritet uvek treba da bude da se približimo Bogu i da najpre tražimo Njega, da saznamo više o Njegovom karakteru i Njegovoj ljubavi prema nama. Ipak, čak je i Adam, iako je imao savršenu zajednicu sa Bogom, čeznuo za ljudskim društvom. Drugo poglavlje 1. Mojsijeve otkriva nam da je Bog stvorio Evu za Adama, jer je znao da nije dobro da čovek bude sam (1. Mojsijeva 2,18). Premda je brak najintimniji ljudski odnos, to nije jedini tip ljudskog zajedništva. Dok težimo za bliskošću sa Bogom, možda nećemo odmah, a možda nećemo nikad, ući u bračni odnos (zbog grešnog sveta u kom živimo), ali možemo biti sigurni da Bog poznaje naše potrebe – kao što je znao i za Avramovu potrebu.

Ilajdža Volters, Hantsvil, Alabama, SAD

»Ustanovljen od Boga, brak predstavlja sveti savez u koji nikad ne treba ući u duhu sebičnosti. Oni koji se odlučuju na taj korak trebalo bi ozbiljno i uz molitvu da razmotre njegovu važnost i da traže božanski savet kako bi se uverili da li je njihovo napredovanje u tom pravcu u skladu s Božjom voljom. Uputstva koja su u Božjoj Reči data na tu temu trebalo bi pažljivo razmotriti. Nebo gleda sa zadovoljstvom na brak zasnovan u svesrdnoj želji da se postigne saglasnost sa uputstvima datim u Pismu.«¹ Druženje i brak su veoma važni, jer mogu pomoći ljudima da prevaziđu spoljašnje i unutrašnje izazove koje jedna osoba ne može da savlada sama.

Mnogi samci prebrzo ulaze u veze za koje nisu spremni.

I pored mnogih prednosti koje brak ima, zbog čega se ljudi i odlučuju na taj korak, on ima i svoje izazove. Ti izazovi su još veći ako ljudi srljaju u brak bez odgovarajuće pripreme. Mnogi samci prebrzo ulaze u veze za koje nisu spremni. »Mladići koji još uvek nisu izašli iz tinejdžerskih godina nisu u stanju ispravno da procene koliko je neka osoba njihovih godina podobna da im bude saputnik za ceo život. Kad počnu zrelije da rasuđuju, shvatiće da su doživotno vezani za nekog s kim možda uopšte ne mogu da budu srećni.«² Bolje je ostati sam nego biti u lošem braku sa nekim s kim se ne slažeš (1. Korinćanima 7,8.9).

»Izbor životnog saputnika trebalo bi da bude takav da na najbolji način obezbedi fizičku, mentalnu i duhovnu dobrobit za roditelje i njihovu decu – takav da omogući i roditeljima i deci da budu na blagoslov bližnjima i da proslave svog Tvorca.«³ Većina ljudi misli da je svrha braka u tome da ugode ženi ili mužu, ali zaboravljaju da svojim brakom treba pre svega da proslave Boga. Pogrešno je misliti da se brak tiče samo dvoje ljudi, a ne i Boga (1. Korinćanima 7,32.33). U braku nije bitno samo šta muž i žena žele jedno od drugog, već i šta Bog želi od njih.

ODGOVORITE

1. Kako da se priprelim da budem s nekom divnom osobom koja će me jednog dana voleti?
2. Šta brak čini predivnim prema biblijskim merilima?

Kent Erl Tejlor III, Koral Springs, Florida, SAD

¹ Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 70.

² *Ibid.*, p. 79.

³ *Ibid.*, p. 45.

NISMO STVORENI DA BUDEMO SAMI

PRIMENA (1. Mojsijeva 2,18; Propovednik 4,9-12)

Sr

Da li ste se ikad osetili usamljeno? Da li se ponekad osećate kao da niko nije na vašoj strani? Ako ćemo iskreno, mnogi ljudi se tako osećaju. Zato je Bog osmislio druženje. On ne želi da se osećamo usamljeni i otuđeni od drugih ljudi. U Edemskom vrtu Adam se osetio usamljenim zato što je video da svaka životinja ima svog druga. Zato se Bog postarao da On ne bude dugo sam, i stvorio je Evu. Sada je i Adam našao svog druga. Mi svoje prijatelje, a često i najbolje prijatelje, uglavnom upoznajemo dok smo mladi. Kasnije u životu pronalazimo tu jednu osobu koja postaje naš životni saputnik, i ostatak svojih dana provodimo s njom. Ali šta bi trebalo da radimo u trenucima kad se osećamo usamljenim?

Zato je Bog osmislio druženje.

Oslonite se na one kojima verujete. Ako se osećate usamljenim, pokušajte da nađete nekoga s kim ćete moći da razgovarate o svojim problemima. To bi mogao da bude neko s kim ste u emotivnoj vezi (1. Mojsijeva 2,18), neko iz vašeg okruženja kome možete da verujete, ili čak i vaši roditelji. Što je najvažnije, ne zaboravite da se uvek možete obratiti Bogu. On razume kroz šta prolazite i pomoći će vam u tome. U tekstu Propovednik 4,9-12 čitamo: »Bolje je dvojici nego jednomu, jer imaju dobru dobit od svoga truda. Jer ako jedan padne, drugi će podignuti druga svojega; a teško jednomu! Ako padne, nema drugoga da ga podigne. Jošte ako dvojica spavaju zajedno, grije jedan drugoga; a jedan kako će se zgrijati? I ako bi ko nadjačao jednoga, dvojica će mu odoljeti; i trostruka vrvca ne kida se lako«.

Imajte na umu: Jedino što vas sprečava ste vi sami. Ponekad ste jednostavno u takvom raspoloženju da ne želite da budete ni sa kim, pa čak ni da izađete iz sobe. Vaši prijatelji će dati sve od sebe da bi vas izvukli iz takvog raspoloženja, ali to je sve što oni mogu da učine. Vi morate da se potrudite i usredsredite na ono pozitivno. I ne zaboravite da Bog uvek sluša.

Ne dopustite da vas osećanja savladaju. Ponekad je osećaj usamljenosti skoro nepodnošljiv, ali tekst 5. Mojsijeva 31,6 nam kaže: »Budite slobodni i hrabri, i ne bojte se i ne plašite se od njih; jer Gospod Bog tvoj ide s tobom, neće odstupiti od tebe, niti će te ostaviti«.

ODGOVORITE

1. Šta bi trebalo da učinimo kad se osećamo odvojenim od svih?
2. Zašto Bog želi da imamo društvo?

Everet Skot, Sanrajz, Florida, SAD

MOŽDA SMO SAMI, ALI NISMO SAMI U TOME*MISLJENJE (Psalmi 72,12; Isaija 57,1.2)*

Osećate se usamljeno? Počinjete da mislite da Bog nema nikoga u planu za vas? Biblija potvrđuje da mi nismo stvoreni da budemo sami (1. Mojsijeva 2,18). Ali, pre nego što budemo spremni da se posvetimo jednoj takvoj, doživotnoj vezi kao što je brak, treba da dopustimo Bogu da nas oblikuje i pretvori u najbolju verziju nas samih. A najbolje vreme da nešto naučimo o sebi samima upravo je onda kad smo sami.

U nekom trenutku života, svi ćemo se osetiti usamljeno, ali nemojmo dopustiti da nas usamljenost odvede u depresiju, i nametne nam neke hronično negativne emocije.

Kakva je vaša porodica? Zabavna? Ozbiljna? Veoma pametna? Naklonjena muzici? U mojoj porodici ima ponešto od svega. Ponekad možda ne razumemo zašto nas je Bog smestio baš u tu porodicu u kojoj se nalazimo, ali upravo ta naša jedinstvena porodica je tu da bi nas izgrađivala. Da li ste se ikad osećali kao da je Bog uklonio sve dobre ljude iz

vaše porodice? Ne brinite. U nekom trenutku života, svi ćemo se osetiti usamljeno, ali nemojmo dopustiti da nas usamljenost odvede u depresiju, i nametne nam neke hronično negativne emocije. Bog nam je dao porodicu da bismo izgrađivali jedni druge u ljubavi. Što je još značajnije od vaše biološke porodice, vi imate porodicu u Hristu – braću i sestre koji razumeju da je Bog naš Otac.

Bog je hodao ovom zemljom isto kao i mi. Osećao je ono što mi osećamo. On razume šta znači osećati se usamljeno (Jevrejima 4,15). U tekstu Psalmi 72,12, Bog kaže da će On »izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema pomoćnika«. Mi možemo prići Bogu u molitvi i razgovarati s Njim. Da, On već zna kako se osećate, ali ponekad jednostavno morate da tražite. Biblija nas savetuje da tražimo da bismo mogli da primimo. Zato, razgovarajte sa Bogom. Kažite Mu sve o svojoj usamljenosti.

Ako ste izgubili voljenu osobu i borite se sa usamljenošću nakon toga, znajte da je Bogu stalo do toga kako se osećate. Njegova Reč nam kaže da »pravednik mre, i niko ne mari; i pobožni se ljudi uzimaju, a niko se ne sjeća da se pred zlo uzima pravednik; dolazi u mir i počiva na postelji svojoj ko god hodi pravijem putem« (Isaija 57,1.2).

Ali Bog nas nikad ne napušta. Upravo đavo pokušava da nas navede na pomisao da nas je Bog napustio. Ali, budući da nas On toliko voli, bolelo bi Ga da nas napusti i da gleda kako tugujemo. Obratite se zato Bogu i, kad god se osetite usamljeno, setite se da vas On razume i da Mu je stalo do vas.

ODGOVORITE

1. Zašto se osećam usamljeno?
2. Da li me je Bog zaboravio?
3. Da li ja pridonosim tome da se neko drugi oseća usamljenim?

Alejzija Bukal, Dania Bič, Florida, SAD

ZAKLJUČAK

Usamljenost je dokaz da nas je stvorio Bog kome je stalo do uzajamnih odnosa. Ona je takođe dokaz da je greh narušio Božji prvobitni plan za naš život. U tom smislu, treba da prihvatimo usamljenost kao iskustvo koje bi moglo da produbi naš odnos sa Bogom (videti Rimljanima 5,3). Umesto da se pretvaramo da nismo usamljeni, treba da priznamo to osećanje i dopustimo Bogu da nas pouči u tom pogledu. Kad ostvarimo svoje primarno zajedništvo sa Hristom, On će nas voditi ka hrišćanskom zajedništvu, što će olakšati osećaj izolovanosti s kojim se možda suočavamo.

RAZMOTRITE

- Vodite dnevnik u trenucima kad se osećate usamljeno.
- Slušajte pesmu »That's What the Lonely Is For« (Tome služi Usamljeni) od Dejvida Vilkoksa (David Wilcox) i »Alone Yet Not Alone« (Sam/a, a ipak ne sam/a) od Džoni Erikson Tada (Joni Eareckson Tada).
- Razmišljajte o trenucima iz Hristovog života kad se On osećao usamljeno. Uzmite u obzir naročito Njegov četrdesetodnevni post u pustinji i Njegovo iskustvo u Getsimaniji.
- Napišite pismo/mejl/poruku nekome za koga znate da je usamljen, kao što su samci, udovci, deca bez roditelja, ili neko ko se nedavno preselio.
- Provedite jedan vikend nasamo sa Bogom. Tražite Mu da vam otkrije oblasti u vašem životu koje bi On trebalo da preoblikuje.
- Komponujte pesmu u vezi sa poukama koje ste izvukli iz proučavanja za ovu sedmicu.

POVEŽITE

Ellen G. White, *Counsels for the Church*, chap. 1, »A Vision of the Reward of the Faithful«, pp. 33–36; *Daughters of God*, pp. 229–230;

Elen G. Vajt, Čežnja vekova, 22. poglavlje, »Utamničenje i smrt Jovanova«.

Nompilo Hlatpvaio, Bulavajo, Zimbabve

Pouka 5

Od 27. aprila do 3. maja 2019.

Mudre reči upućene porodicama

*»Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne
oslanjaj se. Na svijem putovima svojim imaj ga na umu,
i on će upravljati staze tvoje.«*

(Priče 3,5.6)

27. april 2019.

KOJA JE SVRHA PORODICE

UVOD (Priče 3,5,6)

Su

Naša omiljena porodična aktivnost je odlazak na ronjenje s maskom i disaljkom. Tokom proteklih pet godina, mi smo kao porodica imali prednost da služimo kao misionari na Filipinima. Tako, kad bismo imali slobodan dan, voleli smo da odemo na plažu, da stavimo peraja i maske, i otkrivamo zadivljujuća morska stvorenja. Volim da tražim »ribu-klovna« (koja je postala poznata zahvaljujući animiranom filmu *Finding Nemo /Potraga za Nemom/*), za koju sam saznala da ima mnogo različitih varijeteta. Ono što je tipično za sve njih jeste da uvek žive u blizini morskih anemona.

Anemone su zapravo prilično opasne – one ubadaju i mogu čak da ubiju druge ribe. Međutim, »riba klovna« je imuna na njihov otrov, a izgleda da se čak i nastanjuje među njihovim pipcima. One se uzajamno pomažu i štite jedna drugu. To me podseća na različite uloge koje, prema knjizi Priče Solomonove, svako ima unutar porodice. Svaki član porodice ima obavezu da sluša i pazi, da štiti i neguje dragocene odnose koji povezuju porodicu.

One se uzajamno pomažu i štite jedna drugu.

Ove sedmice videćemo šta sve možemo naučiti od cara Solomona o tome kako da imamo zdravu, naprednu porodicu. Bilo da smo mladi ili stari, sami ili u braku, svako od nas ima određenu ulogu u okviru porodičnih odnosa. Učeci iz tih mudrih reči, možemo ispuniti Božji plan za naš život. Naravno, mnogi će razmišljati ne samo o porodici iz koje potiču (o svojim roditeljima, babama i dedama) već, u ovom razdoblju života, i o prikladnom životnom partneru. Ova pouka sadrži korisne i mudre reči o karakternim crtama koje treba da tražimo kod pobožnog supružnika. Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmišljajte ne samo o crtama koje biste želeli da ima vaš supružnik (ukoliko ste još uvek sami), već i o tome kako da težite tim osobinama u sopstvenom životu.

Ova sedmica je i poziv da, dok budete proučavali pouku, rastete u svom odnosu sa Isusom Hristom. Dok se zblizavamo sa Isusom, zblizavamo se i jedni s drugima unutar svojih porodica. Svi međuljudski odnosi, u tom slučaju, postaju mnogo bogatiji kada je Isus njihov temelj, a to posebno važi za odnose u domu.

Emma Kembel, Silang, Kavite, Filipini

Voleti pravu ženu (Priče 5,3-14)

U knjizi Priče Solomonove čitamo o mudrosti, znanju i razumevanju čiji je početak u strahu Božjem. »Tuđa« žena iz 5. poglavlja Priča Solomonovih ima usne s kojih kaplje med, i njene reči su naizgled izuzetno privlačne (Priče 5,3).

**Izbor životnog
sapatnika je nešto
što se mora činiti
pažljivo i uz molitvu.**

Međutim, sva ta prividna lepota i privlačnost na kraju vode ka gorkoj žalosti (Priče 5,4). Muškarci bi trebalo da se klone takvih žena. U tekstu Priče 5,3-14 Solomon dalje objašnjava šta se sve loše može dogoditi ako neko podlegne takvom iskušenju i ponavlja: »Noge joj slaze k smrti, do pakla dopiru koraci njezini« (Priče 5,5). Na takvo jedno iskušenje

trebalo bi gledati s krajnjom oprežnošću. Savet postaje zapovest u 8. stihu: »Neka je daleko od nje put tvoj« (Priče 5,8), što znači – treba se držati podalje od toga da ne bismo žalili do kraja života.¹

Nasuprot tome, žena koja se boji Boga može da donese sreću mudrom čoveku koji sledi Božje savete. To se posebno naglašava u tekstu Priče 31,10-31 gde se, kroz čitav opis, kao ideal predstavlja »vrsna žena« (Priče 31,10).

Život u uglu od krova?

Priče Solomonove ne savetuju samo da se ne treba mešati s tuđim ženama, već upozoravaju i na život sa onom koja bi se mogla okarakterisati kao »svadljiva žena« (Priče 21,9.19; 27,15.16). Naći se zaglavljen u jednom disfunkcionalnom odnosu izuzetno je neprijatno. Neko bi radije spavao sam u uglu od krova (Priče 21,9), ili boravio u pustinji uz mogućnost da ga rastrgnu divlje zveri, ili čak na mestu gde bi mogao umreti od gladi i žeđi, nego da živi sa svadljivom i gnevljivom ženom (Priče 21,19). Izbor životnog sapatnika je nešto što se mora činiti pažljivo i uz molitvu. Knjiga Priče Solomonove nudi principe koji se mogu primeniti i na muškarce i na žene kad je reč o izboru osobe s kojom ćemo se venčati. Karakterne crte koje obuhvataju zahvalnost, mir i radost veoma su važne kad je reč o životnom sapatniku.

Idealna žena za brak

Idealna žena za brak opisana je u tekstu Priče 31,10-31. Tu se navode idealne osobine koje ne bi trebalo prenebrežniti. Opis pokriva mnoge različite aspekte, uključujući marljivost i naporan rad, sposobnost predviđanja i pronicljivost, i što je najvažnije, razvijen lični odnos sa Bogom. Ono što je posebno vredno zapaziti jeste da taj opis potiče iz vremena kad žena obično nije uživala priznanje zbog takvih osobina. Ovaj odeljak je posebno važan i zbog toga što se Priče Solomonove

završavaju tim tekstom. On se sastoji iz tri dela: (1) ukazivanje na njenu vrednost (Priče 31,10-12); (2) nabranje njenih dela (Priče 31,13-27); i (3) pohvala delima koja donose blagoslove i njenoj porodici i svima unutar njene sfere uticaja (Priče 31,28-31)². Ženu koja se boji Boga i čini dobro drugima svi hvale. Priče Solomunove na taj način opisuju i upoređuju posledice življenja sa problematičnom osobom i s nekim ko se boji Boga i sluša Njegove zapovesti.

Očevi su važni (Priče 14,26; 15,1.18.27; 16,32)

Mudri saveti za porodice bave se i važnošću očeva i načina na koji oni odgajaju svoju decu. Priče Solomunove takođe naglašavaju ogromno poverenje koje Bog ukazuje onima koji donose decu na ovaj svet. Roditelji bi trebalo da budu »utočište« za svoju decu (Priče 14,26). Kako to izgleda? Neko ko se boji Boga neće činiti ništa nažao onima koji su mu povereni kao izraz Božje ljubavi. Hrišćanin mora da štiti sledeću generaciju na način na koji svet to jednostavno ne može. Otac treba da je »spor na gnev« (Priče 15,18). On treba da se uzdrži od srditog duha tako što će pokazati odmerenost (Priče 16,32). Takvo disciplinovanje mora da povede računa o slabim tačkama koje bi mogle dovesti do neuspeha, kao što je, recimo, nagao karakter. Porodični odnosi trebalo bi uvek da odišu ljubavlju.

Disciplinovanje s ljubavlju (Priče 10,17; 13,24; 29,15)

Konačno, disciplinovanje se uvek mora sprovoditi s ljubavlju. Ipak, u tekstu Priče 29,15 kaže se: »Prut i kar daju mudrost«, i oni koji vole neće zanemarivati disciplinovanje (Priče 13,24). Kao što grnčar čija posuda ima neki nedostatak mora nastaviti da je oblikuje (Jeremija 18,6), na isti način i roditelji svojoj deci treba da budu uzor hrišćanskog karaktera, ali i da oblikuju njihov karakter za Božje carstvo. Disciplinovanje treba primenjivati jedino na način koji vrši spasonosan uticaj.

ODGOVORITE

1. Da li je moguće prepoznati problematičnu osobu pre braka?
2. Koje karakterne crte bi jedan hrišćanin trebalo da traži kod svog životnog saputnika?
3. Kako da u svom odnosu prema detetu primenite disciplinu koja vrši spasonosan uticaj?

Ismael A. Patinjo i Victor E. Patinjo, Filipini

¹ Za više detalja o »tuđoj ženi«, čitajte: Francis D. Nichol, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary* (Washington, DC: Review and Herald®, 1978), 3:953.

»Ko je neveran u malom i u mnogom je neveran.« Kada je čovek neveran, čak ako se radi i o najmanjim dužnostima, svom Stvoritelju uskraćuje dužnu službu i nanosi štetu samome sebi. Svojim neverstvom onemogućava samome sebi da stekne lepotu, snagu i čvrstinu karaktera, što bi mogao da dobije bezuslovnim predanjem Bogu. Odvajajući se od Hrista postaje podložan sotonskim iskušenjima,

»Ponovljeni postupci pretvaraju se u navike, navike oblikuju karakter, a karakter određuje njegovu sudbinu u ovom životu i za večnost.«

i u svojoj službi Učitelju počinje da čini greške. Pošto se u svojim malim dužnostima ne upravlja po pravim načelima, nije poslušan Bogu ni u velikim dužnostima koje smatra svojim posebnim zadatkom. Greške koje čini u pristupu nevažnim životnim situacijama ponavlja i u mnogo važnijim oblastima. Počinje da se upravlja prema pravilima na koja je navikao. Tako

ponovljeni postupci pretvaraju se u navike, navike oblikuju karakter, a karakter određuje njegovu sudbinu u ovom životu i za večnost.

Čovek se jedino vernošću u malim dužnostima može obučiti da bude veran i u većim i odgovornijim službama...

...On očekuje od nas u najmanjim, kao i u najvećim životnim pitanjima, da ljudima pokažemo načela Njegovog carstva.«¹

»Glas i jezik su darovi od Boga, i ako se ispravno koriste, oni su sila za Boga. Naše reči su od velikog značaja. One mogu da izraze ljubav, odanost, hvalu, pesmu Bogu, ili mržnju i osvetoljubivost. Reči otkrivaju osećanja srca. One mogu biti miris života za život ili smrti za smrt. Jezik je izvor blagoslova, ili izvor prokletstva.«²

Danas su reči: »Volim te« uobičajena fraza među mladima. Međutim, te reči imaju mnogo dublje značenje sa mnogo dalekosežnijim posledicama. »Volim te« je tako poseban izraz kad ga razmenjuju dvoje ljudi koji se vole. Međutim, odnos mora da bude nešto više od samih reči. Biblija poredi Hristovu ljubav prema crkvi sa ljubavlju između muža i žene. Dakle, tako duboka treba da bude ljubav između dvoje supružnika. Mi možemo naučiti da se uzdamo u Boga i odlučiti da Ga slavimo svojim životom, naročito kad je reč o tome kako izražavamo svoju ljubav i naklonost.

ODGOVORITE

1. Koja uputstva Elen Vajt daje kad je reč o izboru životnog saputnika?
2. Na koji način naš stav može da utiče na ono što govorimo?

Ešli Nataša Odhiambo, AllAS, Silang, Filipini

¹ Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 356, 357 orig.

² Ellen G. White, *Manuscript 40*, 1896.

Porodica je osnovna jedinica društva. Ona je verovatno i najvažniji deo života jedne osobe. To bi trebalo da bude mesto gde čovek pronalazi emotivnu sigurnost, bezuslovno prihvatanje i fizičku negu. U knjizi Priče Solomonove tri oblasti se predstavljaju kao plodno tle za izgradnju srećnog doma.

Disciplina. Tekst Priče 13,24 poručuje: »Ko žali prut, mrzi na sina svojega; a ko ga ljubi, kara ga za vremena.« Taj stih može i pogrešno da se tumači kao opravdanje za neumereno telesno kažnjavanje deteta. Međutim, prut koji se tu pominje jednostavno je instrument disciplinovanja, a pažljivo razmatranje teksta otkriva da on zapravo samo simbolizuje disciplinu. Jevrejska reč za »prut«, *shebet*, može da se odnosi na pastirski štap, koji štiti i usmerava zalutalu ovcu. Povremeno lupkanje po leđima trebalo bi pre da je uputi nego da je povredi, čak i kad je reč o takozvanim »crnim ovcama« u porodici!

Neporočnost. Priče Solomonove govore protiv promiskuiteta. Iznova i iznova, Solomon savetuje da se izbegavaju zavodljive preljubnice. Ti saveti, međutim, nisu upućeni samo muškarcima. Važno je zapaziti da je knjigu Priče Solomonove pisao jedan car svome sinu, nasledniku prestola. Njegov pripovedački stil je književna forma koja se koristila na drevnom Bliskom istoku. Namera mu je bila da upozori naslednika prestola, a ne da ocrni sve žene kao potencijalne zavodnice. U tekstu Priče 6,23-29 ističu se dve glavne ideje. Prvo, seksualno neverstvo izaziva neslogu u porodici i rastura brakove. Drugo, iskušenje da se počini seksualno neverstvo može biti opasno primamljivo. Koliko god lepo neka osoba izgledala u tom trenutku, ako podlegnete tom iskušenju, to će uništiti vas i vašu porodicu!

Vrlina. Tekst Priče 31,10-31 hvali idealnu, vrsnu ženu. Ona je verna, vredna, preduzimljiva, razborita, velikodušna, učtiva, brižna i bogobojazna. Kad biramo odgovarajućeg životnog partnera, moramo imati na umu osobine koje doprinose sreći porodice. Tekst Priče 31,30 napominje: »Ljupkost je prijeverna i ljepota tašta; žena koja se boji Gospoda, ona zaslužuje pohvalu.«

Dakle, kako da sve to povežemo i primenimo na svoje porodice? Disciplinujemo decu imajući na umu pre svega njihovo popravljavanje, kako bi postojao red u domu. Budimo neporočni da bismo imali srećan brak. I konačno, trudimo se da kod sebe razvijamo one osobine koje bismo želeli da ima naš supružnik, da bi u našem domu vladali trajan mir, ljubav i radost.

ODGOVORITE

1. Kako u domu izgleda disciplinovanje čija je svrha popravljavanje?
2. Kako muškarci i žene mogu sačuvati moralnu čistotu kad je reč o seksualnosti?
3. Koje osobine najviše priželjkujete kod svog supružnika? Da li ih i vi sami posedujete?

Karan Kenet Svansi, ALLAS, Silang, Filipini

»Plod je pravednikov drvo životno, i mudri obučava duše« (Priče 11,30). Moja porodica voli da jede voće svakog dana! Mi imamo na raspolaganju sve vrste tropskog voća. Voće je dobro za nas kao zdrava forma šećera, a iskreno, članovi moje porodice su pomalo sladokusci. Mnoge od tih tropskih voćki rastu na drvetima u našoj bašti.

A koji bismo duhovni rod mi mogli da donosimo u svom životu? Evo nekih predloga:

Gostoprimstvo. To je važan duhovni rod. Biblija uči da svi moramo biti gostoljubivi, naročito prema strancima (Isaija 58,7). Kad smo gostoljubivi, mi delimo blagoslove sa drugima ne očekujući ništa za uzvrat. Kad pozivamo druge u svoj dom, često i sami budemo blagosloveni. Kao da smo time obogaćeni. Treba naročito da pozivamo one koji imaju manje sreće od nas, koji su možda čak i gladni, kako bi naše gostoprimstvo obuhvatilo i one kojima je najpotrebnije.

Jedinstvo. Porodično jedinstvo doživljavamo kada smo svi, kao duhovna zajednica, jedno u Isusu Hristu, i uživamo u tome što smo deo Božjeg domaćinstva.

Kad smo gostoljubivi, mi delimo blagoslove sa drugima ne očekujući ništa za uzvrat.

Jedinstvo podrazumeva da nešto zajedno radimo, i da budemo jedni uz druge dok prolazimo kroz svoje uspone i padove. Bitne su čak i sitnice, kao što je zajednički obrok ili porodično bogoslužje. Mi se uzajamno zbližavamo dok duhovno rastemo i zajedno učimo kako da negujemo strpljenje i druge hrišćanske crte karaktera.

Radostan duh. Premda poslednji, to nije najmanje važan duhovni rod. Radostan duh je od životnog značaja unutar porodice. Kad se kao porodica borimo s različitim problemima, radostan duh nas može podsetiti da imamo nadu – a najvažnija od svih je blažena nada da Isus uskoro dolazi. To nam pomaže da se setimo zašto smo ovde i sve dovodi u ispravnu perspektivu. Srećna porodica živi u skladu sa porukom vere i nade, a to je nešto što svet i te kako zaapaža.

ODGOVORITE

1. Koji duhovni rod donosi vaša porodica? Kako možete negovati taj rod služeći drugima u svojoj porodici?
2. Kako možemo učiniti da naš rod – kao plod koji raste u bašti – bude opipljiv? Na koje načine možemo negovati takav duhovni rod u svom hrišćanskom iskustvu?

Margarita Zubkova, Allias, Silang, Filipini

Dok sam bila dete, moja verovatno najomraženija reč u rečniku bila je *disciplina*. Budimo iskreni, niko ne voli da mu se kaže da je pogrešio, a sasvim sigurno, niko ne voli ni da bude kažnjen. Međutim, Biblija ima puno da kaže na tu temu. Priče Solomonove su verovatno najbolje mesto za razmišljanje o tome šta zaista znači popravljanje s ljubavlju.

Izraelci su upadali u mnoge nevolje – i to redovno. Gundali su, žalili se, napravili zlatno tele, i dopuštali da ih okolni paganski narodi na razne načine namame na stranputicu. Pa ipak, i dalje su bili Božji izabrani narod. Bog ih je još uvek voleo, i upravo zbog toga je povremeno dopuštao da ih neprijatelji napadnu – tako što im je uskraćivao svoju zaštitu (mada to nije želeo). Za sve to vreme, Bog ih nikad nije ostavio ni napustio. Biblija jasno kaže da Bog, kad nekog voli, ponekad i kažnjava (Jevrejima 12,6).

Isto važi i za roditelje – ako vole svoju decu, dužni su da oblikuju njihov karakter. U svakoj zdravoj porodici postoje odgovornosti. Premda ih deca u tom trenutku verovatno ne cene, na duže staze će shvatiti (nadamo se!) da te mere (kad se preduzimaju s ljubavlju – videti Priče 15,1; 16,23) imaju za cilj da ih usmere kako bi postali odgovorne odrasle osobe. Što je najvažnije, takvo popravljanje s ljubavlju treba da nam pomogne da bolje razumemo koliko je Bog zainteresovan za nas.

Deca su takođe dužna da slušaju svoje roditelje. Disciplina, poslušnost, poštovanje i ljubav su različiti sastojci koji, kad se pomešaju, stvaraju izvanredno privlačnu porodicu. Drugim rečima, porodica u čijem je središtu Hristos, zahteva da i roditelji i deca ulože napor, da zajedno rade kako bi poprimili pomenute osobine, trudeći se da otkriju nove načine na koje mogu voleti jedni druge.

ODGOVORITE

1. Koji je po vama najbolji način da roditelji disciplinuju svoju decu? Na koje oblike disciplinovanja ste vi najbolje odgovarali u toku svog odrastanja?
2. Šta mislite, kako nas Bog danas disciplinuje?
3. Kako možemo i dalje biti odgovorni kao odrasli ljudi?
4. Možete li prepoznati primere i priče iz Biblije u kojima su disciplinske mere bile očigledne?

**Bog ih je još uvek voleo,
i upravo zbog toga je
povremeno dopuštao
da ih neprijatelji
napadnu – tako što
im je uskraćivao svoju
zaštitu nad njima.**

ZAKLJUČAK

Knjiga Priče Solomonove je prava riznica mudrosti. Svi njeni saveti su bezvremeni, jer su to reči koje je Bog nadahnuo kao izraz ljubavi prema svojoj deci. Možemo se osloniti na Gospoda koliko god da su veliki naši problemi, i biće to najbolja odluka koju smo ikad doneli (Priče 3,5). Gospod želi da živimo životom napretka i blagoslova koji prevazilaze sve što možemo da zamislimo za sebe i svoju porodicu, a tako će i biti ako se budemo oslonili na Njega.

RAZMOTRITE

- Pođite u šetnju sa članovima svoje porodice i razgovarajte o tri osobine koje najviše volite kod svakog od njih. Budite kreativni i iskreni.
- Napravite album sa porodičnim fotografijama i uspomenama, a ispod svake od njih zapišite na čemu ste zahvalni Bogu u vezi s njom.
- Napišite lično pismo svakom članu svoje porodice, prisećajući se vaših omiljenih zajedničkih uspomena. Sačuvajte ta pisma i čitajte ih kad se osetite obeshrabreno ili usamljeno.
- Isplanirajte jedanput ili dvaput mesečno izlazak sa porodicom negde gde vas ništa neće ometati. Isključite telefone tako da možete da se usredsredite na razgovor o emotivnim potrebama svakoga od vas.
- Razgovarajte s članovima porodice s kojima niste često u vezi. Podsetite ih da ih volite i da ste zahvalni Bogu što su i oni deo vaše porodice.
- Napišite pesmu ili nacrtajte nešto što pokazuje šta osećate prema svojoj porodici, i koliko ste zahvalni Bogu što su ti ljudi deo vašeg života.

POVEŽITE

Samuele Bacchiocchi, *The Marriage Covenant*.

Ken Canfield, *The Seven Secrets of Effective Fathers*.

Kay Kuzma, *To Understand Your Child*.

Mary Stewart Van Leeuwen, *Gender and Grace: Love, Work, and Parenting in a Changing World*.

Nancy Van Pelt, *The Compleat Parent*.

Migel Alejandro Patinjo Ramirez, Adventistička akademija u Hong Kongu

Pouka 6

Od 4. do 10. maja 2019.

Carska ljubavna pesma

»Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njezin kao žar ognjen, plamen Božji.«

(Pesma 8,6)

Kad čujemo neki ritmičan zvuk, mi instinktivno počinjemo da se krećemo. Tako je psihološkinja Anet Širmer navodno otkrila da ritmičan zvuk »ne samo da koordinira ponašanje ljudi u grupi, već koordinira i njihovo razmišljanje – umni procesi pojedinaca u grupi postaju sinhronizovani«. ¹ Odgovarajuća pesma može da izazove kretanje tela, a da toga nismo ni svesni.

Usklađene misli vode ka usklađenim delima.

Postoje razne vrste plesova. Rumba, salsa i fokstrot su primeri plesnih igara koje su pojedine etničke grupe razvijale tokom vremena. Svaka od njih ima sopstveno značenje i specifične plesne korake. Ono što je zanimljivo u vezi s plesom jeste da, čak i onda kad je moguće plesati sam, ljudima izgleda veće zadovoljstvo pričinjava plesanje u paru. Kao što izreka kaže: »Za tango je potrebno dvoje.«

Zamisao o koordiniranim misaonim obrascima pronalazimo još u početku, kad je Bog stvarao svet. Tada je postojao savršeni sklad između Oca, Sina i Svetog Duha. A kad postoji sklad između muškarca i žene u kontekstu braka, zamislite na koji način oni mogu da se kreću zajedno. Usklađene misli vode ka usklađenim delima. Biblija postavlja jedno pitanje za razmišljanje: »Hoće li dvojica ići zajedno, ako se ne sastanu?« (Amos 3,3)

Bog je bračnim parovima omogućio način izražavanja uzajamne ljubavi, koji je nešto posebno što postoji između muškarca i žene. Tekst 1. Mojsijeva 2,24 kaže: »Biće dvoje jedno tijelo«. I premda je upražnjavanje tog odnosa nešto veličanstveno, ono što mu prethodi može biti podjednako uzbudljivo. Dovoljan je letimičan pogled na knjigu Pesma nad pesmama da bismo naišli na stihove koji otkrivaju burnu romansu opisanu na njenim stranicama. Ona dočarava svaki dodir, svaki poljubac i svaku nežno izgovorenu reč između dve osobe od kojih je svakog očigledno veoma stalo do one druge.

Svet je od seksa načinio nešto po svojoj zamisli, ali ne smemo mu dozvoliti da ukrade umetnost vođenja ljubavi. Bog je stvorio čudesan ljubavni ritam, tako jedinstven u svojoj lepoti da ništa na ovom svetu ne može da ga zaseni. Bog je onaj koji najviše voli. On nam je pokazao kako moćne mogu biti reči kad su izgovorene odgovarajućim tonom. Nema lepše ljubavne pesme od reči koje je Bog izgovorio: »Ljubim te ljubavlju vječnom, zato ti jednako činim milost« (Jeremija 31,3). Božje reči izražavaju ljubav, Njegov dodir donosi isceljenje, a Njegove usne su udahnule život u ljudsko biće. Ako pratimo ritam koji je Bog uspostavio za nas, neće biti granica vrhuncima strasti u bračnom odnosu. Zaplešimo onda!

Džanel Spenser, Britons Hill, Barbados

¹ R. Douglas Fields, »The Power of Music: Mind Control by Rhythmic Sound«, *Scientific American*, Oct. 19, 2012, <https://blogs.scientificamerican.com/guest-blog/the-power-of-music-mind-control-by-rhythmic-sound/>.

KRALJEVSKO VENČANJE

DOKAZ (Pesma 4,1-7; 4,1-6; 7,1-9; 1. Korinćanima 6,15-20; 7,3-5; 2. Korinćanima 10,5; Galatima 5,24-26; 1. Jovanova 1,9)

Ne

Čitav svet je posmatrao spektakularno venčanje princa Harija i Megan Markl, održano 19. maja 2018. u kapeli Svetog Đorđa u dvorcu Vindzor. Mnoga srca bila su dirnuta skladnom muzikom koja je ispunila dvoranu, zadivljujućom ceremonijom i, naravno, razmenjivanjem nežnosti upravo venčanog para. Izgovarajući zavete pred milionima gledalaca, princ Hari i Megan obavezali su se da će do kraja života voleti i poštovati jedno drugo pred Bogom.¹

Brak je predivan dar koji je Stvoritelj namenio čovečanstvu. Njega prate, u podjednako meri, posebni izazovi i blaženstvo. Kada mu pristupamo na ispravan način, on predstavlja dubok izraz ljubavi.

Ipak, opšte prihvaćene zablude navele su ljude na zaključak da je Biblija protiv seksa. Međutim, Božja Reč nije protiv seksa samog po sebi, već protiv zloupotrebe tog dragocenog dara. Zapravo, Pesma nad pesmama opisuje odnos između mlade Sulamke, neveste, i njenog dragog, za koga se smatra da je car Solomon. Knjiga izražava lepotu bračne ljubavi mladog para (Pesma 4,1-7; 4,16; 7,1-9).

Nažalost, zloupotreba ovog dara učinila je da mnogi padnu u đavolje zamke. Seksualnom nemoralu u ovoj generaciji svuda se daje publicitet (na TV-u, bilbordima, preko muzike). Međutim, Pavle nas podstiče da »razaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv spoznanja Boga« (2. Korinćanima 10,5, SSP). Seksualna razuzdanost zaklanja i kviri sliku onoga što je Bog nameravao da čovek doživi unutar braka. Ona otvara duboke rane raskinutih odnosa i tovari breme emotivne uznemirenosti koju, nažalost, mnogi ljudi doživljavaju.

Ako svojim željama i strastima damo prednost u odnosu na Božji plan za naš život, možemo dospeti u stanje očaja. Srećom, imamo dragog Spasitelja koji može da nas izbavi. Imamo sigurno obećanje da »ako priznajemo svoje grehe, on je veran i pravedan i oprostiće nam grehe i očistiće nas od svake nepravедnosti« (1. Jovanova 1,9, SSP).

Naše telo ne pripada nama (1. Korinćanima 6,15-20). Ako se najpre Bogu potpuno predamo, razumećemo kako da se potpuno predamo i u braku, i kako da izrazimo istinsku ljubav (1. Korinćanima 7,3-5). Zato, ponizno uklonimo iz svog srca pohotljive želje i strasti, i odlučimo da živimo po Duhu – u čistoti i istini do kraja (Galatima 5,24-26).

ODGOVORITE

1. Kako možemo ostati neporočni dok živimo u svetu usredsređenom na sebično zadovoljavanje seksualnih želja i strasti?
2. Kako se možemo osloboditi raširenih zabluda u vezi sa seksom, koje nas sprečavaju da sagledamo Božju idealnu sliku braka?

Karenda Enka Svejn, Friport, Bahami

¹ Laura Smith-Spark, »Prince Harry and Meghan Markle Marry in Trailblazing Ceremony«, CNN, May 19, 2018, <http://www.cnn.com/2018/05/19/europe/royal-wedding-meghan-marke-prince-harry-intl/index.html>.

LOGOS (Psalmi 63,1; Pisma 1,2.13; 2,6; 4,7-5,1; 5,10-16; 8,6.7; Jovan 17,3; Rimljanima 8,1-14; 1. Korinćanima 7,3-5; 8,3; 6,19.20; 2. Korinćanima 10,5)

Saznanja o ljubavi (Pesma 8,6.7; Jovan 17,3; Rimljanima 8,1-14;

1. Korinćanima 8,3)

Neke statistike tvrde da se preko 70 procenata brakova završi razvodom. Postavlja se pitanje: zašto? Mnogi činioci su u igri, što je posebna tema, ali čak i ako ne dođe do razvoda, jake sile pokušavaju da rasture tu dragocenu zajednicu. Shvatila sam da sotona, kad nešto ne može da uništi, nastoji da to ometa. Brak je u središtu i osnovi društva još od postanja sveta, a trougaona bračna zajednica, sa Bogom na vrhu a mužem i ženom u osnovi, pokazala se najjačom. Ako je to tako i ako je brak toliko bitan, zašto ta tema tako često prolazi nezapaženo? Mi unutar crkve uglavnom ne govorimo dovoljno o temi braka i seksualnosti, a budući da su mladi ljudi bombardovani pogrešnim porukama i onim što deluje vrlo privlačno, od presudne je važnosti da o tim temama govorimo sa biblijskog stajališta.

Ljubav u pravo vreme (Psalmi 63,1; 1. Korinćanima 6,19.20;

2. Korinćanima 10,5)

Mlade ljude najčešće muči misao o seksualnoj intimnosti i pitanje da li je brak uopšte neophodan, jer nam društvo, preko popularne kulture i društvenih medija, nameće mišljenje da nije potrebno da se obavezujemo. Takođe, nameće nam

Između muža i žene postoji najviši oblik intimnosti među ljudima, i on zaostaje samo za intimnošću koju možemo doživeti sa Onim koji je sve stvorio.

se mišljenje da možemo imati šta god poželimo i kad god to poželimo, da treba da radimo ono što nas čini srećnim, ma šta to bilo. Nažalost, previše nas je naselo na tu lažnu poruku, zato što svoju intimnost i svoj identitet još uvek nismo pronašli u Isusu. Ako ne znamo ko smo i za šta smo stvoreni, onda sve može da prođe.

Od ključne je važnosti da se razvijamo u odnosu sa svojim Stvoriteljem punim ljubavi, da budemo isceljeni u Njemu pre nego što se sjedinimo s bilo kim drugim. Ako se dvoje skrhanih ljudi zbliže očekujući da upotpune jedno drugo, da popune svoje praznine, ostaće trajno nezadovoljni, jer Jedini koji zaista može da nas ispuni i zadovolji svaku čežnju našeg srca je upravo Onaj koji nas je stvorio i koji nas tako intimno poznaje. Tek kad svoje srce u potpunosti predamo Njemu i odlučimo da uzrastemo do Njegovog lika, možemo početi da razmišljamo o tome da se sjedinimo sa drugom osobom. Brak je prelepa ustanova koju je osnovao Bog da bismo, kad dopustimo Njemu da uđe i popuni praznine, mogli zaista da budemo blagoslov i svetlost onima oko nas.

Izraz ljubavi (Pesma 1,2.13; 2,6; 4,7-5,1; 5,10-16; 1. Korinćanima 7,3-5)

Pesma nad pesmama veoma otvoreno opisuje intimnost između Sulamke i njenog dragog. Biblija u svom sastavu ima i tu knjigu da bi nam pokazala kakva je seksualna bliskost u okviru braka – tu postoji sloboda da se izrazi uzajamna ljubav i ostvari potpuno predanje bez ikakvog stida. Između muža i žene postoji najviši oblik intimnosti među ljudima, i on zaostaje samo za intimnošću koju možemo doživeti sa Onim koji je sve stvorio. Često nam bude neprijatno da čitamo te detalje, naročito zato što kulturni kontekst ne odgovara opisima koje bismo mi upotreбили, ali u svakom slučaju, oni daju prelepu sliku braka. Božja želja je oduvek bila da stupamo u brak i intimne odnose, i da u tom odnosu doživimo zadovoljstvo. »Zato će ostaviti čovjek oca svojega i mater svoju, i prilijepeće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno tijelo« (1. Mojsijeva 2,24). Kad osoba doživi seksualnu intimnost izvan granica braka, a potom i raskid te veze, to je kao da deo nje uzima neko drugi, jer bi takva povezanost trebalo da postoji isključivo u braku. S obzirom da živimo u grešnom svetu, mnogi od nas su pali na području seksualne intime i prešli granicu onog što znamo da je ispravno, ili možda upravo otkrivaju istinu o božanskoj slici braka i pitaju se – postoji li nada za obnovljenje?

Zaštita Stvoriteljevog dara (Psalmi 103,12; Isaija 55,7; Jovan 8,11; 1. Korinćanima 6,19.20; 1. Solunjanima 5,23.24; 1. Jovanova 1,9)

Ono što pouzdano znam jeste da je Bog veran, i kad donesemo odluku da se promenimo, On može da nas obnovi. Bilo da za sobom imamo propali brak, ili smo se prepustili seksu izvan braka, ili pokušavamo da uklonimo osećaj stida u braku zbog svoje mračne prošlosti, Bog može da nas obnovi, i ima nade! Taj prelepi dar, mada ga je neprijatelj zloupotrebio, je dar koji može da se obnovi. Kad Mu pridemo sa ostacima »onoga što je moglo da bude«, Bog je u stanju da obnovi i isceli naše ranjeno srce. Ako nas muči sramota i krivica, On može da nam oduzme ta osećanja i udalji ih »koliko je istok daleko od zapada« (Psalmi 103,12). Ako se borimo sa svojim grehom znajući da treba da se promenimo, ako se osećamo osuđenim, Bog nas osposobljava da poslušamo reči: »Idi, i odsad više ne greši« (Jovan 8,11, SSP), jer nas On ne osuđuje i želi da živimo životom svetosti i punine. U kakvoj god da smo situaciji, za nas ima nade jer služimo Bogu kome je stalo do nas, koji je stvorio toliko toga u čemu možemo da uživamo, uključujući i dar seksualne bliskosti u braku. Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu i nastavili da rastemo u ovoj oblasti, imajmo na umu sledeće: »Veran je Onaj koji vas poziva, on će to i učiniti« (1. Solunjanima 5,24, SSP).

ODGOVORITE

1. U kojoj meri je moje viđenje seksualne intimnosti iskvareno pod uticajem društva?
2. Koje oblasti mog života nisu u potpunosti otvorene za Boga, i u kojima mojoj intimnosti s Njim nije dopušteno da se razvija?

Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

Jedan od najizvanrednijih darova kojima je Bog blagoslovio čovečanstvo jeste dar uzajamnih odnosa. Bračni odnos, konkretno, najintimniji je od svih (1. Mojsijeva 2,21-25). Tajanstvena sposobnost dva odvojena bića da postanu jedno nešto je sasvim neshvatljivo. Prava je misterija kako muž i žena mogu da očuvaju jasan osećaj individualnosti ne sputavajući posebnu prisnost ostvarenu bračnim zavetom.

Nažalost, Holivud je brak predstavio tako glamurozno da mnogi više ne razmatraju obazrivo karakter onoga s kim se udružuju za čitav život. Umesto što im postavljamo džangrizavo pitanje: »Kada ćeš se već jednom oženiti/udati?«, možda bi trebalo da provodimo više vremena u molitvi za naše mlade. »Sa trenutkom stupanja u brak mnogi muškarci i žene povezuju svoj uspeh ili neuspeh u ovom životu, i svoje nade za budući život.«¹ Ipak, i pored izazova koji mogu postojati unutar bračne veze, nema razloga za strah. »Ona i jeste blagoslov svuda gde se u bračni zavet mudro ulazi, u strahu Božjem i sa iskrenim razmišljanjem o odgovornostima koje on donosi.«²

Bog želi da doživi duhovnu intimnost sa svojim narodom.

Posebna veza između muškarca i žene postaje još prisnija i snažnija kroz njihovo seksualno iskustvo (Pisma 8,4). Biblija koristi slike iz prirode da bi dočarala priču »za starije od 12 godina« – o seksualnim doživljajima Sulamke, neveste, i njenog dragog za koga se smatra da je car Solomon. Zapravo, kroz čitavo Pismo, odnos sa svojim narodom Bog poredi sa bračnim odnosom. Knjiga proroka Osije predstavlja jasan primer dokle je Bog spreman da ide da bi ispoštovao svoj zavetni odnos sa Izraelom (Osija 11,8.9). Bog je očigledno želeo vezu koja je nešto više od spoljašnjeg, verbalnog izražavanja naklonosti i privrženosti. Bog želi da doživi i duhovnu intimnost sa svojim narodom. U braku je takođe od ključne važnosti da par ostvari duhovnu prisnost (2. Korinćanima 6,14; Amos 3,3). Duhovna prisnost može se razvijati molitvama jednog za drugo, kao i zajedničkim bogoslužjenjem i čitanjem Božje Reči.

ODGOVORITE

1. Šta je ono najvažnije što pojedinci treba da uzmu u obzir kad razmišljaju o braku?
2. Da li je duhovna intimnost korisna za brak? Zašto da, ili zašto ne?

Anastasija Ferguson, Berien Springs, Mičigen, SAD

¹ Ellen G. White, »Unwise Marriages«, *The Review and Herald*, Feb. 2, 1886.

² Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 356, 357 orig.

8. maj 2019.

BLAGOSLOVENI BRAK

PRIMENA (Isaija 54,5; Matej 9,14-17; Marko 2,21.22; 2. Korinćanima 5,17; 11,2; Efescima 5,27; Otkrivenje 19,7)

Sr

Dok se pridizala iz bazena, vodene kapi lepile su joj kosu za lice. Beli peškir joj je prebačen preko ramena, a trijumfalni aplauz prolomio se crkvom. To je svečanost kojoj je najblaženije prisustvovati – krštenje novog sledbenika Isusa Hrista.

Za hrišćanina koji veruje u Bibliju, krštenje je ceremonija venčanja novog vernika koji je odlučio da ostatak svog života posveti Hristu i javno priznao svoju ljubav prema Njemu. Što dublje budemo ulazili u zavet s Njim, sve ćemo više otkrivati da je Njegova ljubav prema nama, Njegovoj izabranoj Nevesti, jača nego ikad (Isaija 54,5; Otkrivenje 19,7). Lepotu braka sa Hristom možete doživeti svakog dana jednostavno primenjujući sledeće principe u svom svakodnevnom životu:

Izbacite svoju staru odeću. Pre nego što obučemo novu odeću koja je prikladna za nove prilike u našem životu, moramo najpre da svučemo ono manje privlačno odelo. Odbacite staro, prihvatite novo (Matej 9,14-17; Marko 2,21.22). Možda vam je teško da zamislite pravu ljubav, zato što su vaši roditelji bili razvedeni, ili ste trpeli zlostavljanje kao dete. Uprkos bolu koji ste doživeli u prošlosti, Bog vas ne voli ništa manje. Ponosno nosite svoju novu odeću.

Svakodnevno obnavljajte svoje predanje. Bračni zaveti ne prestaju da važe nakon venčanja. Ne možete samo reći »da« na ceremoniji, a onda nastaviti da živite odvojeno od svog supružnika. Ne, zavet sa vašim supružnikom je nešto sa čim morate svakodnevno živeti, inače vaša izjava ljubavi nema nikakvog smisla. Zato, svojim načinom života pokažite svetu da ste venčani sa Hristom.

Sećajte se Božje ljubavi prema vama. Teško je biti negde gde se osećate zapostavljenim, nevoljenim, gde niko ne mari za vas. Ponekad je to rezultat činjenice da ste bili zapostavljeni u detinjstvu, da ste trpeli nasilje kao tinejdžer, ili vas je neki prijatelj ili član porodice izdao. Kakav god da je vaš slučaj, pronađite utehu u saznanju da Božja ljubav prema vama ne zavisi od toga kako su se drugi ophodili prema vama u prošlosti. Zapravo, ona to nadmašuje svaki put. Nemojte ispustiti Njegovu ljubav, jer kad visite nad provalijom, Bog je vaše jedino uže za spasavanje, i On vas još uvek čvrsto drži.

Lepotu braka sa Hristom možete doživeti.

ODGOVORITE

1. Na koje načine možete obznaniti svoj brak sa Hristom, tako da i drugi mogu da ga zapaze?
2. Kako vaša ljubav prema Bogu utiče na vaše shvatanje braka?

Aleksandra Jevoa, Brompton, Ontario, Kanada

Ima ljudi na ovom svetu (i nekih koji čitaju ovu pouku) koji nemaju »tradicionalnu« porodicu. Možda živite sami. Možda su vam roditelji preminuli, ili ste bili u hraniteljskoj porodici kao dete. Poznajem ljude koji su postali hrišćani i njihove porodice su ih zbog toga odbacile – što je može biti i vaš slučaj. Neki od vas su se možda prepoznali u prethodnim izjavama i to je u redu. To što pripadate nekom od pomenutih scenarija ne čini vas ništa manje članom Božje porodice. U Božjoj porodici ima mesta za svakog.

Mi smo mnogo više od svog pola.

Priča o stvaranju čovečanstva u 1. i 2. poglavlju 1. Moj-sijeve predstavlja odlično mesto s kog možemo početi da stičemo razumevanje svoje seksualnosti. Seksualnost nije samo fizička interakcija, već trajno i duhovno iskustvo. Jedna od prvih pojedinosti koje zapažamo kad se vratimo u tu priču jeste da su tu postojali muškarac i žena, Adam i Eva.

Mi uglavnom koristimo tu priču o postanju da bismo veličali brak, i nema ničeg lošeg u tome. Međutim, ako se tu zaustavimo, nećemo uspeti da sagledamo svu lepotu priče o stvaranju.

Adam je bio sam jer nije bilo nikog drugog poput njega, tako da je Bog oblikovao ženu, Evu, da bi učinio Adama (čovečanstvo) celim. Eva je bila žensko, Adam je bio muško, ali to nije bilo sve u čemu su se razlikovali. Možda je Adam voleo pirinač, a Eva pasulj. Premda je taj primer proizvoljan, nadam se da razumete poentu – svako ljudsko biće je jedinstveno, ali naša jedinstvenost ne proističe iz naših polnih organa, niti je ograničena na njih. Mi smo mnogo više od svog pola. Zamislite kad bi više ljudi razmišljalo na taj način – samo zato što sam žena ne znači da sam kao i svaka druga žena. Zapravo, naše razlike su to što nas čini vrednim članovima Hristovog tela.

Iskreno, kako se možemo povezati s drugima i biti u zajednici s njima ako ne možemo da prihvatimo ono što ih čini drugačijim? Mislim da nismo toliko uključivi koliko bi trebalo da budemo kao hrišćani. Bog nas poziva da izgrađujemo dublje odnose, ne na osnovu sličnosti i stereotipa, već kroz vrednovanje različitosti, tuđih životnih priča i iskustava.

ODGOVORITE

1. Setite se jedne osobe u vašem životu koja bi mogla još više da vas približi Bogu.
2. Kako možete slaviti Boga kroz vaše odnose sa drugim ljudima?

Britani Venus Hadson, Ričmond Hil, Ontario, Kanada

ZAKLJUČAK

Brak je kao cveće koje raste i cveta u proleće. To je zaista vreme radosti i pesme. Znamo da mnoge biljke ne cvetaju tokom jeseni i zime. Cveće se pojavljuje u tačno određeno vreme kad postoje i odgovarajući uslovi tla. Isto važi i kad je reč o braku i daru seksualne intimnosti. Kad primimo taj dar u odgovarajuće vreme i sledimo razumne biblijske savete, to može biti predukus neba na zemlji.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte nešto od onoga što smatrate da bi moglo doneti sreću u domu, i podelite to sa svojim drugovima iz razreda.
- Zamolite neki stariji bračni par da vam govori o radostima braka, i o tome šta su učinili da očuvaju svoj brak.
- Razmišljajte o tome šta znači imati brak koji je predukus neba. Zapišite svoja razmišljanja u dnevnik.
- Čitajte sa nekim prijateljem prvi paragraf na 106. strani knjige *The Adventist Home* (Adventistički dom). Pažljivo ga proučite i razgovarajte o njemu.
- Proučite indeks pojmova na veb sajtu egwwritings.org da biste videli šta je još Elen Vajt pisala o braku i seksu. Zabeležite odlomke koji se po vama posebno izdvajaju da biste mogli kasnije da se pozovete na njih.
- Pevajte pesmu pod rednim br. 429 iz adventističke pesmarice Hrišćanske himne »Kad je glava doma Bog«, i razmišljajte o njenim stihovima.
- Molite se da vas Božja ruka uvede u svetu bračnu zajednicu, u pravo vreme i sa pravom osobom.

POVEŽITE

Efescima 5,22-33, Matej 19,4-6, Jevrejima 13,4-7.

Ellen G. White, *The Adventist Home; Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*; Elen G. Vajt, *Um, karakter i ličnost*, od 23. do 25. poglavlja.

Nancy L. Van Pelt, *To Have and to Hold*.

Džontu Majkl, Njuport, Nju Hempšir, SAD

Pouka 7

Od 11. do 17. maja 2019.

Rešenja za porodično jedinstvo

*»Da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi. Neka i oni
budu u nama, da svet poveruje da si me ti poslao.«*

(Jovan 17,21)

11. maj 2019.

PORODIČNO JEDINSTVO U PODELJENOM SVETU

UVOD (Jovan 17,21)

Su

»Kada je jedan par zamolio pastora da vodi ceremoniju njihovog venčanja, on je rekao da voli pre venčanja da održi nekoliko sastanaka predbračnog savetovanja. Na to su oni uzvratili: 'Nama nije potrebno savetovanje. Oboje smo već više puta bili u braku...«¹

Ovo je doba samopomoći i mentaliteta »uradi sam«. Povremeno se osećamo kao da smo imuni na probleme koji nam staju na put. Smatramo da imamo odgovore, ali u stvari samo produbljujemo teškoće koje su pred nama. Da li je moguće da zapravo sami sebe zavaravamo? Da smo postali suviše mudri u sopstvenim očima?

**Ovo je doba
samopomoći
i mentaliteta
»uradi sam«.**

Što se budemo više približavali Isusovom dolasku, uticaji ovog grešnog sveta nastaviće sve više da prodiru ne samo u našu dragu crkvu, već i u naše domove i brakove. Sotona čini sve što je u njegovoj moći da putem razvoda rasturi porodično zajedništvo, i da na isti način ponovi te probleme u narednim generacijama, kako bi uništio porodicu i odvratio naš pogled od Isusa.

Kad su Izraelci napustili Egipat, Mojsije ih je upozorio da Bog, i pored toga što je milostiv i žalostiv, neće pravdati svesnu neposlušnost, i da će posledice prestupa pogoditi njihovu decu, decu njihove dece, pa i njihovu decu (videti 2. Mojsijeva 20,5.6; 4. Mojsijeva 14,18.19). Da li su Izraelci obratili pažnju na te opomene? Ne, nisu, i njihova neposlušnost je postala veoma očigledna.

Mi imamo mnogo toga da naučimo ovde na zemlji, a još više kad dođemo u svoj nebeski dom. Božji putevi su uvek najbolji, ali se ipak dešava da odlutamo od njih. Kad su Adam i Eva pojeli zabranjeno voće, našli su se izvan Edemskog vrta. Uskoro su se posledice tog zaloga voća pokazale u Kainovom izboru žrtvenog prinosa, što je na kraju dovelo do poligamije. Sve te odluke zajedno uveliko su uticale na njihovu porodicu i izbore koje su pravili.

Iako možda još uvek niste u braku, verovatno ste na ovaj ili onaj način bili pogođeni odlukama koje su donosili vaši roditelji ili braća i sestre. Ako ste u braku, onda najverovatnije činite sve što možete kako biste zajedništvo sa svojim supružnikom i decom sačuvali usred haosa, iskušenja i smetnji kojima vas sotona obasipa.

Ove sedmice ćemo proučavati kako da porodicu sačuvamo na okupu i da ostanemo ujedinjeni. Pavle kaže da sve možemo u Isusu Hristu (Filibljanima 4,13), i zato zadržimo pogled na Njemu!

Alden Dž. Ho, Džeferson, Teksas, SAD

¹ Reader's Digest, May 2009.

Prvobitna ljudska porodica (1. Mojsijeva 1,26.27; 2,15-24)

Pre nego što se greh uvukao u naš svet, postojali su savršeni sklad i jedinstvo u Edemskom vrtu. Čovečanstvo je stvoreno prema Božjem liku i savršeno je odražavalo taj lik u svim aspektima života (1. Mojsijeva 1,26.27). Jedna od malog broja preostalih ustanova koje su postojale i pre greha je ustanova braka i šire porodice. Kad je stvorio Adama, Bog je proveo jedno vreme s njim, definišući njegov posao (1. Mojsijeva 2,15. 19.20), način ishrane (1. Mojsijeva 2,16.17), i njegove međuljudske veze (1. Mojsijeva 2,21.22).

I pored toga što su naši praroditelji pali, Bog se sve vreme trudio da blagoslovi svaku porodicu.

Kad se probudio iz svog dubokog sna, Adam je izgovorio nadahnutu pesmu. U tom kratkom opisu svoje žene, naveo je njene vrline i naznačio njenu povezanost s njim i ovim svetom. Ona je trebalo da bude njegov pomoćnik, što ne znači da je bila inferiorna u odnosu na njega, jer se čak i za Boga kaže da je naš pomoćnik. To novo stvorenje bilo je *ke negdo* (na jevrejskom), što znači – sopstvena ličnost, jedinstvena, a ipak ravnopravna sa Adamom jer su se uzajamno gledali licem u lice. To predstavljanje svoje žene on završava opisujući kako će izgledati svaka buduća porodica. Taj odnos je trebalo da bude isključiv, trajan i prislan (1. Mojsijeva 2,24). Na kraju, saznajemo da je taj novi par trebalo da bude sjedinjen – kao »jedno telo«.

Nesavršene porodice

Do trenutka kad su Adam i Eva dobili svoje prvo dete greh se već uvukao u svet. Naš svet je već doživeo posledice udaljavanja od Božjeg prisustva (1. Mojsijeva 3,24). Greh je postao najopasniji rasturač porodice (Isaija 59,2). Nejedinstvo sa Bogom donelo je nejedinstvo među ljudima – blagoslov je ustupio mesto uzajamnom optuživanju (1. Mojsijeva 3,12.13). Život nikad neće biti isti kakav je bio u Edemskom vrtu, i posledice su se jasno pokazale. Čovečanstvo se okrenulo od obožavanja Stvoritelja ka obožavanju stvorenja (Rimljanima 1,23). I danas, svaka porodica doživljava posledice tog prvog odvratanja od Boga. Razmislite, na primer, o Kainu i Avelju, Isaku i Ismailu, Jakovu i Isavu, o dvanaestorici Jakovljevih/ Izraelovih sinova, o Ilijevim i Davidovim sinovima. Obratite pažnju takođe i na mnoge poslovice u knjizi Priče Solomonove koje se bave porodičnim odnosima.

Blagoslovene porodice

Božja želja oduvek je bila da blagoslovi sve porodice na zemlji. On je naumio da to učini iako živimo u nesavršenom svetu punom nesavršenih porodica, i tako

je, preko Avramove loze, blagoslovio sve porodice na zemlji (1. Mojsijeva 12,1-3; 28,14). Vidimo da se ta ideja potvrđuje i kroz mnogobrojna obećanja koja je Bog dao »radi Davida« (1. O carevima 11; 2. O carevima 8; 19; 20; Isaija 37,35). Međutim, na kraju, čovečanstvo je poprimilo ljudski lik i postalo podložno smrti (1. Korinćanima 15,46-49). Ali i pored toga što su naši praroditelji pali, Bog se sve vreme trudio da blagoslovi svaku porodicu. On to čini tako što obnavlja savršeni odraz svog lika u čoveku. On zna da bismo, u tom slučaju, imali porodice koje žive kao da su već na nebu. U njima bi se ogledalo savršeno jedinstvo nebeske porodice.

Isus – Ujedinitelj porodica

U čemu onda ljudska porodica može pronaći nadu? Premda smo zbog Adama svi podložni smrti, svi imamo nadu zahvaljujući Isusu (1. Korinćanima 15,18-22). Dok je hodao zemljom, Isus je bio kušan da zgreši kao i svako od nas, a ipak nije zgrešio (Jevrejima 4,15). On je savršeno odražavao Božji lik. Bio je »slika nevidljivoga Boga« (Kološanima 1,15, SSP). Kako mi možemo uneti Božju sliku u svoje porodice? Jedino putem evanđelja koje prodire u srce onih koji veruju možemo ponovo da odražavamo Božji lik (2. Korinćanima 4,4). Isus, »odsaj Božije slave i pravi odraz njegovog bića, koji sve nosi svojom silnom rečju. Pošto je izvršio očišćenje od greha, seo je zdesna Veličanstvu na nebesima« (Jevrejima 1,3, SSP). Zapravo, Pavle je, pre nego što se obratio muževima i ženama u Kološanima poslanici, govorio o obraćenju kroz Isusa. On konkretno kaže da čovečanstvo može da se »po slici svoga Stvoritelja obnavlja za spoznanje« (Kološanima 3,10, SSP).

Pavle ponavlja taj metod kad piše Efescima. Po njemu, obnovljena osoba odražava »novoga čoveka, stvorenog da bude sličan Bogu u istinskoj pravednosti i svetosti« (Efescima 4,24, SSP). On je dete svetlosti i donosi rodove Duha u »svakoj dobroti, pravednosti i istini« (Efescima 5,9, SSP). Pošto je naglasio potrebu za obraćenjem, Pavle nastavlja da opisuje kako muževi i žene treba da žive u Efescima 5,22-33 i kako roditelji treba da upravljaju svojim domom u Efescima 6,1-9.

Naša sudbina je da budemo »saobraženi slici njegovog Sina« (Rimljanima 8,29, SSP). Kad posmatramo Gospodnju slavu, mi se »preobražavamo... u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha« (2. Korinćanima 3,18, SSP). Isus tada postaje vrhunski ujedinitelj porodice. On je u ovom nesavršenom svetu primerom pokazao da ljubav može pobediti mržnju, da svetlost može rasterati tamu, i da mir može nadjačati rat.

ODGOVORITE

1. Koji aspekti mog porodičnog života ometaju moj odnos sa Isusom? Koji aspekti mog porodičnog života unapređuju moj odnos sa Isusom?
2. Kako mogu odražavati Božji lik unutar sopstvene porodice?

Malkolm S. Daglas, Tjuson, Arizona, SAD

»Većina teškoća bi za pet minuta bila otklonjena kad ne bi bilo oholosti i sebičnosti.«¹

Koliko puta se u nekoj raspravi čvrsto držimo svojih stavova samo iz ponosa? Čak i kad smo u pravu, mogli bismo da sprečimo većinu svađa, i očuvamo porodično jedinstvo samo kad bismo se ponizili i izvinili zbog svog nehrišćanskog ponašanja.

»Svaka porodica je okružena svetošću koju bi trebalo očuvati. Niko drugi nema nikakva prava unutar tog kruga. Muž i žena bi jedno drugom trebalo da budu sve. Žena ne bi trebalo da ima nikakve tajne koje čuva pred svojim mužem, a otkriva drugima, a muž ne bi trebalo da ima nikakve tajne koje čuva pred svojom ženom a poverava drugima. Srce njegove žene trebalo bi da bude grob za mane muža, a srce muža grob za mane njegove žene. Nijedna strana nikad ne bi trebalo da pravi šale na račun osećanja onog drugog. Ni muž ni žena nikad ne bi trebalo ni iz zabave ni na bilo koji drugi način da se žale jedno na drugo, jer se često prepuštanje takvim luckastim i naizgled bezazlenim šalama završava uzajamnim optuživanjem, pa čak i otuđenjem. Pokazano mi je da bi trebalo da postoji jedan sveti štit oko svake porodice.«²

Muž i žena bi jedno drugom trebalo da budu sve.

Porodica je sveto mesto, a ljubav bi trebalo da bude njena vladajuća sila. Upamtite, novac nije vladajuća sila u adventističkom domu – ljubav je ta sila. Na taj način mi čuvamo porodično jedinstvo.

»Najveći dokaz o sili hrišćanstva koji se može izneti svetu je disciplinovana porodica u kojoj se zna red. To govori u prilog istine više od bilo čega drugog, jer predstavlja živo svedočanstvo o praktičnom delovanju njene sile na srce.«³ Koliko bi nevernih moglo da se pridobije za istinu samo zahvaljujući pravoj adventističkoj porodici?

»Iz svetovnog ugla posmatranja, novac predstavlja moć, ali sa hrišćanskog stajališta, tu moć ima ljubav. Intelektualna i duhovna snaga obuhvaćene su tim načelom. Čista ljubav je naročito uspešna u činjenju dobra, i nije u stanju da čini išta drugo osim dobra. Ona sprečava neslogu i patnju i donosi pravu sreću. Bogaštvo često vrši uticaj koji kvari i uništava, moć ima snagu da povredi, ali istina i dobrota su svojstva čiste ljubavi.«⁴

ODGOVORITE

1. Kako se možemo poniziti i obuzdati svoj ponos usred neke žučne rasprave?
2. Koliko je to važno za očuvanje porodičnog jedinstva?
3. Na koji način možemo, unutar svojih porodica, očuvati jedinstvo kao svedočanstvo nevernima? Videti citat pod brojem 3, iz knjige *The Adventist Home* (*Adventistički dom*), str. 32 orig.

Gabrijel Dž. Tejlor, Džeferson, Teksas, SAD

¹ Elen G. Vajt, *Rani spisi*, str. 119 orig.

² Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 177.

³ Ibid., p. 32.

⁴ Ibid., p. 195.

U tekstu Efescima 5,22, Pavle poručuje ženama da se pokoravaju muževima kao Gospodu. Međutim, danas mnoge zbunjuje ta reč *pokoravanje*. *Pokoravanje* na grčkom jeziku moglo je da znači »dovođenje u red na vojnički način pod komandom nekog vođe«, kao i »stav dobrovoljnog predanja, saradnje, prihvatanje odgovornosti i nošenje tereta«. ¹ Međutim, sa usponom radikalnog feminizma i nekih ekstremnih pokreta za ženska prava pokoravanje je počelo da se smatra slabošću i inferiornošću. Kao posledica toga, hijerarhija u domu je postala nejasna i uloge polova su pobrkane. Žene se sada više ne bore za ravnopravnost, već za nadmoć.

Danas mnoge zbunjuje ta reč pokoravanje.

Kao što je opisano u 2. poglavlju 1. Mojsijeve, Bog je stvorio Evu za Adama, kao njegovog »pomoćnika«. Međutim, od pada čoveka, opisanog u 3. poglavlju 1. Mojsijeve, sotona se trudi da uništi porodicu narušavajući obrazac koji je Bog uspostavio. Taj obrazac se ponovo pojavljuje u tekstu Efescima 5,23: »Jer, muž je glava ženi kao što je i Hristos Glava Crkvi, svome telu, čiji je Spasitelj« (SSP).

U tekstovima koji slede nakon toga crkva se poredi sa porodicom. Žena je sinonim za crkvu, a muž za Isusa. Isus je glava crkve kao što je muž glava domaćinstva. Ako Isus nije glava crkve, nešto nije u redu. Isus je Osnova, Kamen temeljac, Glava. Ako muškarcu nije data mogućnost da vodi i da bude glava porodice, onda ni sa tom kućom nešto nije u redu.

Pokoravanje nije loša reč. Bog je tako uredio stvari još u 1. Mojsijevoj. Muževima treba dati mogućnost da vode. Žene treba da se pokoravaju. Brakovi će biti uspešni ako se bude sledio biblijski obrazac.

Primedba urednika: Tekst Efescima 5,22 dodaje da to pokoravanje ne sme da bude nepromišljeno i nerazumno popuštanje, već »kao Gospodu«. Žena najpre treba da bude odana Gospodu, kome ona u krajnjoj liniji služi.

Osim toga, muževi ne treba da zloupotrebljavaju tu odgovornost. Njihova vodeća uloga treba da sledi obrazac: »Kao što je i Hristos zavoleo Crkvu i samoga sebe predao za nju« (Efescima 5,25, SSP). Ti stihovi ne zagovaraju nerazumno popuštanje, niti daju dozvolu za nasilje. Oni u stvari dočaravaju sliku posvećene poniznosti i vođstva putem služenja koji krase hrišćansku ljubav. Neka bi naši brakovi odražavali taj Hristov prelepi primer!

ODGOVORITE

Kako se individualnost ispoljava u uslovima pokoravanja?

Brendi Tejlor, Džeferson, Teksas, SAD

¹ »Lexicon: Strong's G5293 – hypotassō«, Blue Letter Bible, <https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strong=G5293&t=KJV>.

Bog je prvu porodicu stvorio s namerom da uveća svoju nebesku porodicu. Ali, pošto su naši praroditelji zgrešili, mi smo nasledili palu prirodu. Sebičnost je zauzela svoje mesto u ljudskom srcu. To je osujetilo Gospodnji plan i unelo razdor u naše domove. Zato vidimo tako mnogo poremećenih i raskinutih odnosa. Zbog svoje pale prirode, svi se suočavamo s teškoćama u odgajanju dece.

Porodica je oduvek bila primarni cilj sotonskih napada. Porodice su kičma crkve. Đavo zna da će crkva trpeti ako mu pođe za rukom da uništi porodice. Nejedinstvo destabilizuje naše domove, a takođe i crkvu. Bez jedinstva, crkva i porodice ne mogu da ostvare svoju misiju. Naša crkvena porodica brzo raste, tako da zajedništvo postaje sve važnije. Bog ima plan za obnovu jedinstva unutar naših granica, ali da bi ovaj bio uspešan, i mi moramo da saradujemo.

Bog ima plan za obnovu jedinstva unutar naših granica, ali da bi ovaj bio uspešan, i mi moramo da saradujemo.

Evo Njegovog plana:

Molite se svakodnevno za Hristovo prisustvo u našim domovima i crkvi. Hristos je prolazio kroz različite životne faze, i zahvaljujući tome u stanju je da nam pomogne kad se suočavamo sa sličnim životnim izazovima (Jevrejima 2,18). On ima sposobnost da posredstvom Svetog Duha uništi telo grehovno – sebičnost u nama (Rimljanima 7,14-25). Jedino Hristovo prisustvo može da usreći muškarce i žene. Svu

običnu vodu ovog života Hristos može da pretvori u nebesko vino.

Svakodnevno tražite Isusov um – duh ljubavi i saosećanja prema drugima (Filipljanima 2,3-5). Često se najgore ponašamo prema onima koji su nam najbliži. Upravo je praktično hrišćanstvo potrebno našim porodicama, našoj crkvi i ovom napaćenom svetu. Počnimo od svog doma – od mesta na kom je razaranje otpočelo. Hristov duh ispoljen u našem životu ujedinice nas i osposobiti da ostvarimo veliko delo objavljivanja poslednje opomene svetu.

Prolazite svakog dana verom kroz otvorena vrata. Budite smerni i sledite uputstva dobrog Pastira. U našoj težnji ka jedinstvu unutar crkve i naših porodica, Božja Reč mora biti temelj sveukupne istine (Efescima 2,20). Sveto Pismo je »korisno... za prekorevanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti« (2. Timotiju 3,16, SSP) i ono je jedini izvor koji sadrži lek protiv zla. Dobri Pastir će nas voditi na zelene pašnjake, mesto odmora i sigurnosti.

ODGOVORITE

1. Čime možete doprineti jedinstvu unutar vaše porodice i crkve?
2. Kad je reč o jedinstvu, s kakvim izazovima se suočava naša crkvena porodica koja brzo raste?

I pre dve hiljade godina, kad je Isus Hristos hodao zemljom, postojale su podele među ljudima na osnovu etničke pripadnosti, religije i društvenog staleža. Postojale su podele među učenicima i prvim vernicima, ali Isus se molio Ocu za njih da bi mogli da budu jedno, baš kao što su On i Otac jedno (Jovan 17,20-23).

Ta molitva je uslišena na dan Pedesetnice kad su se učenici jednodušno okupili, bili pomazani Svetim Duhom i na naročit način osposobljeni da idu po celom svetu i propovedaju evanđelje na različitim jezicima. Bog želi da naše porodice budu ujedinjene, kao što su to bili i učenici.

»Ako vidite jato gusaka kako leti u čuvenoj 'V' formaciji dok se seli na jug pred zimu, možda će vas zanimati zašto one lete baš tako. Nauka je otkrila da zamah krila svake ptice stvara potisak koji olakšava let ptici koja se nalazi neposredno iza nje. Tako, kad leti u 'V' formaciji, jato zajedno dostiže 70% veći dolet u odnosu na onaj koji bi mogla da ostvari svaka ptica pojedinačno.

Kao i jato gusaka, ljudi koji imaju isto usmerenje i osećaj zajedništva mogu stići tamo kuda su krenuli mnogo brže i lakše, jer putuju oslanjajući se jedni na druge.«¹ Zato su i porodice u kojima vlada jedinstvo uspešni svedoci za Hrista.

I sada, dve hiljade godina kasnije, mi imamo slične, ako ne i brojnije podele po svakom osnovu, od politike do religije. Međutim, Božja zapovest i dalje važi – da budemo jedno u veri i propovedamo večno evanđelje svakom narodu. Kad prevaziđemo te podele i prepreke, kad se ujedinito u veri i poznanju Isusa Hrista, primi ćemo pozni dažd, da bismo silom Svetog Duha bili osposobljeni da zajedno dosegne mo veće daljine, noseći poruke trojice anđela do svih naroda na zemlji. Tada ćemo ispuniti svoju svrhu na ovom svetu i moći da pođemo kući kako bismo bili sa svojim Gospodom i Spasiteljem, Isusom Hristom. Zamislite kad bismo to činili zajedno kao porodice!

ODGOVORITE

1. Na koji način vaša porodica može da živi i radi da bi na najbolji način služila onima među vama koji su »daleko« i »bez Hrista«?
2. Možete li se setiti nekih primera iz Starog zaveta u kojima je Bog blagoslovio svoj narod kad su oni bili »jedno« u Njemu?

Ajvan Džoša Radž, Njujork, SAD

¹ Nepoznati autor, »The Goose Story« (Priča o guskama), accessed July 11, 2018, http://familie-slead.org/files/7614/1175/6396/Lessons_from_the_Geese.pdf.

ZAKLJUČAK

Kao što smo proučavali tokom čitave ove sedmice, porodično jedinstvo se zasniva na istini i ljubavi (videti 2. Mojsijeva 20,12). Na osnovu zakona, vidimo koliko je važno da dete poštuje oca i majku. To je jedna od šest zapovesti kojima izražavamo svoju ljubav prema drugima. U tekstu Psalmi 119,151 Reč govori o Božjem zakonu kao o istini. Ljubav i istina donose pravi uspeh jedinstvu porodice.

RAZMOTRITE

- Naučite napamet tekst Matej 22,37-39 i ponavljajte ga u sebi.
- Govorite o sadašnjoj istini članovima svoje porodice koji još nisu upoznati s njom.
- Izađite na Fejsbuk ili bilo koju društvenu mrežu koja podupire porodično jedinstvo da biste videli kako možete da pomognete onima oko vas.
- Štampajte traktate koji govore o porodici, ljubavi, i/ili zakonu i delite ih svojim prijateljima i kolegama.
- Pevajte duhovne pesme sa svojom porodicom za početak Subote.
- Molite se Bogu da vaša veza sa porodicom bude snažna i puna ljubavi.

POVEŽITE

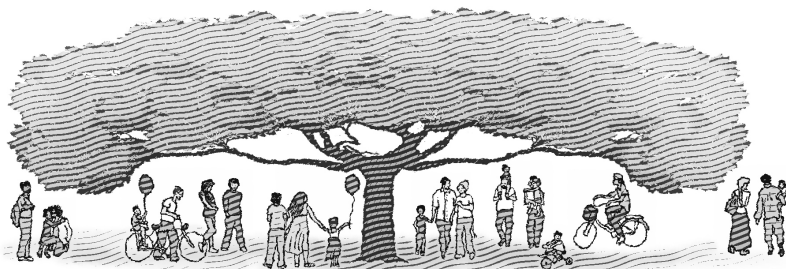
5. Mojsijeva 6,6.7; Dela 16,31; 1. Korinćanima 13,4.

Ellen G. White, *The Adventist Home*, chaps. 1–3; *An Appeal to Mothers; An Appeal to the Youth*.

Karlos Santibanez, Kejti, Teksas, SAD

Pouka 8

Od 18. do 24. maja 2019.

Razdoblje roditeljstva

»Evo našljedstva od Gospoda; djeca, porod je dar od njega.«

(Psalmi 127,3)

Ja sam majka dve divne devojčice – Isla ima 11, a Amiti 8 godina. Veći deo vremena ja sam razumna, racionalna, normalna osoba koja se uspešno nosi sa životom i čini ono što treba bez mnogo buke. Povremeno, ipak, imam kratke trenutke kad shvatim izuzetnu, svetu odgovornost roditeljstva. Tada zastanem i razmišljam o tom čudesnom položaju u kom se nalazim, koji me ispunjava poniznošću. Ako se previše bavim time, osećanja me savladaju! Razmišljanje o ozbiljnosti mog zadatka deluje otrežnjujuće i podseća me da je od životne važnosti obavljati roditeljske dužnosti savesno i s ljubavlju.

Mi smo najpre deca koja oponašaju svoje roditelje, a onda postajemo roditelji koje njihova deca oponašaju.

Nedavno sam izgubila strpljenje sa Islom, jer joj je soba bila u totalnom haosu. Dok sam je grdila zbog tog nereda i neorganizovanosti, Bog je progovorio mom srcu i podsetio me na nered u mojoj sobi i u još jednoj prostoriji, gde sam dopustila da se knjige i papiri nagomilaju. Opomenuo me je da ne očekujem od svoje dece više nego od sebe same. Kad sam se izvinila ćerki, i kad smo o tome porazgovarale, došla sam

do jednog zaključka. Mi smo najpre deca koja oponašaju svoje roditelje, a onda postajemo roditelji koje njihova deca oponašaju. Na kraju, možemo postati bake i deke koje će oponašati njihova deca i unuci. U svakom razdoblju života Bog nam daje mala ogledala da bi nam ukazao na oblasti u kojima treba da rastemo, da se menjamo i bolje odražavamo Njegovu ljubav.

Kako je Isus poučavao svoje učenike? Koji je pristup upotrebio? Kako ja to mogu da primenim kao roditelj u svojoj porodici?

Isus nije grdio učenike, nije ih osuđivao, nije vikao na njih, niti ih se odricao. On ih je blago poučavao istini. Davao je primer milosti na delu, govorio u pričama kako bi im pomogao da razumeju dubinu Božje ljubavi. Što je najvažnije, jednostavno je živeo s njima. Osećam da me Bog poziva da imam više strpljenja, više vremena, više priča, više pouka i više ljubavi za svoju decu. Moja deca me posmatraju i uče šta ja cenim, čemu pridajem važnost i šta moje srce istinski vrednuje. Molim se da one osećaju da su voljene i cenjene, dok ja pokušavam da im pružim makar letimičan uvid u čudesnu, neizmernu ljubav koju Bog ima prema njima. Molim se da one nađu svoju Bogom danu svrhu dok ih ja obučavam da budu sve što treba da budu. Molim se da vide Isusov odraz u meni.

A ko posmatra vas? Čak i ako nemate sopstvenu decu, ljudi vas posmatraju. Vi možete da ohrabrite, uzdignete i privučete ljude Isusu. Šta vaš život govori drugima o Bogu, i kako možete živeti, svesno nastojeći da im pokažete koliko je Bog zaista strpljiv, dobar i pun ljubavi?

Karen Platdžes, Baroubi, Linkolnšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

Od rođenja i prvih koraka, preko školovanja, diplomiranja, braka, do roditeljstva – to zvuči kao prirodan tok stvari, onako kako bi trebalo da bude. Bog je rekao: »Rađajte se i množite se« (1. Mojsijeva 1,28). Ali šta je sa onim vremenom između? Za mnoge, na pitanje: »Biti ili ne biti roditelj?«, odgovor je gromoglasno: »Da!« Ali, onda dete nikako da dođe.

Dok čitate stihove iz zaglavlja pouke, zapazite reči na marginama Biblije koje opisuju emotivno stanje na koje se ti tekstovi odnose. Premda je ton mračan, postoji i zračak nade. Pročitajte kontekst svakog od tih stihova. Ljudi se obraćaju Bogu sa svojim pitanjima. To ne znači da pritisak istog trenutka nestaje i da odmah nastupa dugoočekivana radost. Umesto toga, svako srce pronalazi plamičak vere koji ga navodi da se obrati Bogu još pre nego što dobije odgovor.

Kad iskušenje postane preveliko, prelazimo na sledeću stranicu. U pričama o Sari, Rahilji, Ani i Jelisaveti potrebno je da pređemo na sledeće poglavlje. Kao što je i svom sinu dala ime Isak (1. Mojsijeva 21,6), ime koje znači smeh, Sara se smeje kao što može samo neko ko je star, neko ko je star i doživljava neverovatno čudo koje zadovoljava čežnju njegovog srca.

Čitajte dalje, i videćete da svaka od tih žena ima sličnu priču. Ipak, nemojte olako prelaziti preko detalja. Ponovo kažem, postoji ono vreme između, život pod određenom tenzijom, što mora da se izdrži. Sara je morala da čeka dok nije ostarila i osedela. Rahilja se molila dugo i usrdno i konačno je rodila ne jednog, već dva sina, ali nije dočekala da ih vidi kako odrastaju.

Ana se odrekla deteta za koje se dugo molila, radi Božje službe u hramu. Jelisavetin sin je otišao da propoveda u pustinji. Deca za koju su se molile zauvek su promenila njihov život. (Ipak, kao majka, pretpostavljam da one ne bi ni želele da je bilo drugačije.) Življenje pod tenzijom, uz punu svest o Božjem prisustvu, održava plamen nade.

**Svako srce pronalazi
plamičak vere koji ga
navodi da se obrati Bogu
još pre nego što dobije
odgovor.**

ODGOVORITE

1. Na koji način bi neko mogao da iskusi teret roditeljstva iako nema sopstveno dete? Na koji način bi neko u tom razdoblju života mogao da ulaže u drugu decu, koja nisu njegova, da im pomaže i da ih poučava?
2. Napravite sliku koja ilustruje neku još uvek neostvarenu nadu u vašem životu. Šta možete naučiti od žena o kojima smo danas proučavali, o njihovom životu bez dece za kojom su čežnule?

Kad postanemo roditelji, to nam može doneti veliku radost – ali i užasan strah.

Teret odgovornosti za inače bespomoćan mladi život čoveku prosto ne da mira. Detetova krhkost, naivnost i poverenje mogu nas zbuniti i uplašiti. Šta ako ga ispustim? Šta ako moje današnje nestrpljenje bude dovelo do nekog poremećaja deset godina kasnije? Šta ako skrenem pogled u pogrešnom trenutku?

Roditelje u životinjskom svetu kao da ne muče takve brige i nesigurnosti. Životinja koja ima mladunce postupa instinktivno, praveći ponekad surove poteze kako bi obezbedila opstanak. Ponekad mora da bude neumoljiva da bi svom potomstvu omogućila da preživi, napreduje i donese na svet sledeću generaciju.

Roditeljstvo kao nešto prirodno?

(1. Mojsijeva 18,18.19; 1. Samuilova 3,10-14)

Prorok Jeremija je primetio: »I roda pod nebom zna svoje vrijeme, grlica i ždrao i lasta paze na vrijeme kad dolaze; a narod moj ne zna suda Gospodnjega« (Jeremija 8,7). Premda Jeremija ovde govori o odvojenosti naroda od Boga, njegove reči nas podsećaju da greh krade ono što bi trebalo da se javlja prirodno – našu sposobnost da odgajamo decu. Bog nas je stvorio prema svom liku, ali mi težimo da odgajimo decu po ugledu na sebe.

Deca mogu da iznesu na videlo ono najgore u nama. Odnosno, bez Svetog Duha, odgajanje dece može samo još potpunije da otkrije koliko smo zaista oštećeni. Ipak, roditeljstvo može biti jedan od najvećih katalizatora duhovnog i emotivnog rasta. Deca mogu da pobude naša najnežnija i najnesebičnija osećanja. Preko njih možemo da saznamo kako nas Bog vidi i koliko nas voli uprkos našoj krhkosti, slabosti i usredsređenosti na sebe. Kad se trudimo da sarađujemo sa Bogom u vaspitanju svoje dece, to može oblikovati i naš karakter da bi bio više nalik Njegovom. Sa Bogom koji radi na nama, roditeljstvo nas može učiniti strpljivijim, ljubaznijim i spremnijim na žrtvu.

Biblija je priručnik za roditelje, pun saveta i principa primenljivih u različitim situacijama. Osim toga, puno je priča o tome kako su roditeljsko staranje i lične odluke uticali na mnoge generacije.

Avram je imao omiljenog sina, Isaka. Isak je imao omiljenog sina, Isava, a njegova žena, Reveka imala je omiljenog sina, Jakova. Jakov je imao omiljenog sina, Josifa. Avram je lagao o svojoj ženi. Isak je lagao o svojoj ženi. Jakov je slagao Isaka u vezi sa svojim identitetom. Jakovljevi tast, Lavan, slagao ga je u vezi sa identitetom njegove supruge. Sinovi su slagali Jakova u vezi sa onim što se desilo njihovom bratu, Josifu. U svakoj generaciji, loše odluke roditelja dovodile su do sukoba i žalosti. Jedino putem priznanja i pomirenja bilo je moguće da se te sudbonosne odluke donekle isprave i preinače.

Životne lekcije (Priče 22,6)

Jedno od najvećih pravila uspešnog pripovedanja je »ne pričaj nego pokaži«. To pravilo se isto tako uspešno može primeniti i na roditeljstvo. Kao što popularna izreka kaže: »Ne govori mi u šta veruješ. Dopusti da vidim šta radiš i ja ću ti

reći u šta veruješ.« Deca više nauče na osnovu toga kako živimo, nego na osnovu onog šta govorimo. Drugim rečima, ono što zaista vrednujemo se bolje »vidi na delu« nego što se »naučava rečima«. Možemo govoriti svojoj deci šta god želimo, ali ona će naučiti mnogo više iz naših postupaka nego iz naše retorike.

Car David je ubio čoveka da bi zataškao svoj greh preljube. Kasnije, Davido-
vi sinovi su počinili silovanje i ubistvo, a pokušali su i da ga svrgnu s prestola. I
premda se njegov sin, Solomon, klonio osвете i nasilja koji su obeležili Davidov
život i vladavinu, on je nastavio Davidov običaj mnogoženstva, što ga je na kraju
udaljilo od Boga. Tokom narednih četrsto godi-
na, judejski carevi su se kolebali između vernosti
i idolatrije.

Roditeljstvo je težak zadatak. Čak i ljudi koji
su hodali sa Bogom, kao Avram i Sara, Isak i Ja-
kov, Ana i Elkana, imali su poteškoća da prosla-
ve Boga kao roditelji. Nema čarobne formule za
odgajanje dece.

Ljubav. Strpljenje. Vreme. Uključenost. Po-
hvale. Popravljanje. Vera. Danas možemo diskutovati o ravnoteži između tih ele-
menata, ali niko ne osporava da su oni od presudne važnosti. Trebalo bi takođe
da priznamo da ono što prenosimo svojoj deci, nije uvek ono čemu smo se nadali
i što smo nameravali.

***Pritajeni nemir (Priče 3,5.6; Isaija 43,1.2;
Jeremija 29,11; 31,25; 32,27; Matej 11,28)***

Roditeljstvo ne pruža nikakve garancije. Možda nam se nikad neće ukazati
prilika da imamo decu. Možda ćemo imati niz spontanih abortusa, ili čak izgubiti
dete usled nesreće ili bolesti. Naša deca mogu nam slomiti srce svojim odlukama
i ponašanjem.

U takvim okolnostima, naš nebeski Otac može biti naša jedina uteha i podrš-
ka. Onaj koji je naše »utočište i sila, pomoćnik, koji se u nevoljama brzo nalazi«
(Psalmi 46,1) neće nas napustiti onda kad nam je najpotrebniji. Bog koji je ljubav
(1. Jovanova 4,8) uvek je prisutan. On »neće odstupiti od tebe, niti će te ostaviti«
(5. Mojsijeva 31,6).

ODGOVORITE

1. U kojoj meri je, po vašem mišljenju, roditeljstvo nešto instinktivno? Šta je ono najteže kad je reč o roditeljstvu? Zašto je ljudima toliko važno da budu roditelji uprkos dodatnom stresu koji to izaziva u našem životu?
2. Kako se možemo suprotstaviti stalnom uticaju naših podsvesnih programa, koji su posledica loših odluka prethodnih generacija?
3. Kad biste mogli, šta biste promenili u vezi sa svojim detinjstvom?
4. Zašto je Bog poverio ulogu roditelja grešnim ljudskim bićima?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

»Značaj i prilike domaćeg života prikazane su u Isusovom životu. On koji je došao sa Neba da postane naš Primer i Učitelj, proveo je trideset godina kao član jednog domaćinstva u Nazaretu... Živeo je kao jedan između nas, učestvovao u domaćem životu, potčinjavao se njegovom redu, vršio dužnosti u domu i nosio njegove terete. Pod zaštitničkim staranjem skromnog doma, učestvujući u iskustvima naše zajedničke sudbine, On je 'rastao u premudrosti i napredovao i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi' (Luka 2,52).

»Za sve vreme svojih godina povučenosti, Njegov život proticao je u težnji da saoseća i bude od koristi. Njegova nesebičnost i istrajno trpljenje, Njegova hrabrost i vernost, Njegovo odupiranje iskušenju, Njegov nepomućeni mir i tiha radost bili su trajno nadahnuće... On je od najranijeg detinjstva nenametljivo služio drugima i zato su Ga mnogi rado slušali, kada je otpočeo svoj javni rad.

»Spasiteljeve najranije godine više su nego primer mladima.«

Spasiteljeve najranije godine više su nego primer mladima. One su pouka i ohrabrenje svakom roditelju. Za one koji bi želeli da rade na uzdizanju svojih bližnjih, krug porodičnih i susedskih dužnosti je prvo polje napora. Ne postoji značajnije polje rada od onoga koje je povereno utemeljivačima i čuvarima doma. Nijedan posao koji je poveren ljudskim bićima ne sadrži veće i dalekosežnije posledice od posla očeva i majki.«¹

»Naši domovi treba da budu mesta utočišta za omladinu koja se nalazi u iskušenju. Mnogo je onih koji se nalaze na raskršću. Svaki uticaj, svaki utisak određuje izbor koji oblikuje njihovu sudbinu, kako sada, tako i u budućnosti...

Ovim mladima potrebna je ispružena ruka saosećanja. Ljubazne reči jednostavno izgovorene, male pažnje jednostavno poklonjene, odagnaće oblake iskušenja koji se skupljaju nad dušom... Ako pokažemo zanimanje za mlade, ako ih pozovemo u svoje domove, i ako ih okružimo radosnim i korisnim uticajem, mnogi od njih rado će usmeriti svoje korake prema pravoj stazi.«²

ODGOVORITE

1. Čitajte tekst Matej 13,53-58. Šta mislite – da li je Isusu u Njegovoj službi pomoglo ili odmoglo to što je svoj život na zemlji otpočeo kao dete a ne kao odrasla osoba?
2. Ko je, osim vaših roditelja, najviše uticao na vaš duhovni razvoj i na koji način?
3. Kako možete naučiti da budete dobar roditelj ako je porodica iz koje potičete bila nemarna ili sklona nasilju?

Kristina Rasmusen, Lorel, Merilend, SAD

¹ Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 349–351 orig.

² Isto, str. 354–355 orig.

22. maj 2019.

SUOČAVANJE SA DIVOVIMA

PRIMENA (Isus Navin 1,9; 1. Samuilova 17,4; 1. Korinćanima 16,13)

Sr

Dvoje dece bilo je rođeno u razmaku od više vekova. Irena Križanovska-Sendler rođena je 15. februara 1910, a budući car, David, oko 1040. godine pre nove ere. Oboje su svojevremeno izvršili veliki uticaj na svet.

Godine 1943. Varšavski geto je odbio da se preda nacistima, zbog čega je zapovednik SS brigade, Jirgen Strop, naredio da se pobiju i spale svi koji su preostali. Trinaest hiljada Jevreja je poginulo. Godinu dana ranije, Irena Sendler, socijalna radnica iz Poljske, dobila je pristup Varšavskom getu koji su kontrolisali nacisti. Irenin glavni cilj bio je da pruži pomoć zarobljenim Jevrejima. Nacisti nisu znali da je ona aktivni član Žegote, tajne organizacije poljske vlade stvorene s namerom da krišom izvodi decu iz logora pod plaštom Varšavskog ministarstva zdravlja. Irena se suočila sa divovima nacističke partije i njihove namere da istrebe Jevreje.

Skoro tri hiljade godina ranije, dečak-pastir koji je doneo hranu svojoj braći, suočio se sa divom poznatim kao »Golijat iz Gata, visok šest lakata i ped« (1. Samuilova 17,4). Golijat, čovek divovskog rasta, rugao se izraelskoj vojsci. S obzirom na njegovo poznavanje ratničkih veština, jedan dečak koji čuva ovce sigurno mu nije delovao preteće.

A kako mi pripremamo svoju decu da se suoče sa »divovima« u svom svetu? Irena se suočila sa nacističkom partijom, divom koji je sejoao smrt i uništenje, dok se David našao oči u oči sa zastrašujućim filistejskim ratnikom. Irena i David su imali u vidu nešto veće od njih samih. Irena je bila uhapšena i bezmalo ubijena. David je mogao da pogine od Golijatovog mača pred očima svoje porodice, pred carem Saulom i izraelskom vojskom. »Budno pazite, čvrsto stojte u veri, držite se muški, budite jaki« (1. Korinćanima 16,13, SSP).

Uticaj naše dece na ovaj svet ne mora biti veliki. Poneki jednostavan zadatak može biti sasvim dovoljan. Irena je pomogla da se 2.500 beba i dece iz Varšavskog geta krišom izvede u sigurnost. David je oborio ogromnog protivnika jednim kamenčićem. To što je Irena uradila sad izgleda kao veliki podvig, ali za nju je to bio sitan svakodnevni događaj. Jedan mali kamen oborio je Golijata. Jedno po jedno, deca su napuštala geto u koferima ili skrivena ispod ambulantskih kolica.

»Budi slobodan i hrabar. Ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš« (Isus Navin 1,9).

ODGOVORITE

Kako da vaspitamo svoju decu da ne misle samo na svoj uski svet, da traže način da ovu zemlju učine boljim mestom, da se suočavaju sa »divovima« u svojoj budućnosti sve dok se Hristos ne vrati?

Johana Bjork, Leviston, Ajdaho, SAD

Da li ste se ikad žalili na svoje roditelje? Naravno da jeste. Svi to rade. Razlog je to što nam roditelji daju povoda da se žalimo. Svaka majka i svaki otac greši.

Tome se ne treba čuditi. Niko ne proverava da li su muškarac i žena kvalifikovani da postanu roditelji. Za to se ne zahteva nikakva obuka. Tinejdžer u automobilu ispred vas koji kuca poruku dok drži volan, imao je nebrojeno više testova da bi mogao da vozi nego što su imali vaši roditelji pre nego što su vas doneli na svet. Vlast zahteva da imate licencu čak i ako idete na pecanje, ali kad je u pitanju donošenje živog bića na svet, država sleže ramenima i povlači se u stranu.

Niko ne proverava da li su muškarac i žena kvalifikovani da postanu roditelji.

Roditelji ne samo što su potpuno neuki, već su i oštećeni grehom. Čak i da su upućeniji, mogli bi da nanesu štetu deci svojim gnevom, zavisnostima i nezdravim ambicijama.

Možda se pitate zašto Bog dopušta gomili neukih i iskvarenih stvorenja da se razmnožavaju. Zašto ne ograniči plodnost na starešine crkava i vođe subotne škole? Odgovor je verovatno isti kao i odgovor na staro pitanje zašto je uopšte dopustio da dođe do greha. On želi da budemo slobodni. Dakle, slobodni smo da stvaramo male ljude i da ih odgajamo kako god želimo. Taj stvaralački čin javlja se kao zastrašujuća odgovornost, ali to ne bi ni bila odgovornost u pravom smislu kad ne bismo imali slobodu da pogrešimo.

Srećom, nije baš svaki roditelj potpuno neuspešan u svom poslu. U svojoj blagodati, Bog im je stavio dovoljno ljubavi u srce da bi nadoknadio njihovo neznanje i nestrpljenje. Koristeći te darove, mnogi muškarci i žene postaju sasvim pristojni roditelji. Oni nisu savršeni, ali njihove dobre namere nadmašuju loše trenutke.

Na kraju krajeva, svi smo mi loši roditelji. Kao što je Isus rekao bogatom mladiću: »Niko nije blag (u nekim prevodima: dobar) osim Jednoga...« (Matej 19,17). Neki će doživeti osudu i žalost. A drugi – kombinacijom pokajanja i blagodati – iskusiće roditeljstvo kao veliku i blistavu radost.

ODGOVORITE

1. Koje je greške vaših roditelja najlakše oprostiti? Koje je greške teško oprostiti?
2. U čemu se po vašem mišljenju ogleda najveća razlika između roditelja koji ne uspe u svojoj dužnosti i onog koji obavi dobar posao?
3. Koje greške će roditelji najverovatnije praviti u današnje vreme? Koje greške je manje verovatno da će praviti u odnosu na prethodne generacije?

ZAKLJUČAK

Čekali smo ga tako dugo. Tek kad sam ga uzela u naručje shvatila sam šta Bog misli kad kaže da smo mu mili (Psalmi 147,11). Od trenutka kad smo ga usvojili, kad je ušao u našu porodicu, ja sam svog sina prozvala: »Milo mamino«. Jednog dana me je pitao: »Šta znači 'milo'?«. Odgovorila sam: »To je nešto što donosi nezizmernu radost«. Tek kad sam postala roditelj, shvatila sam Božju ljubav, radost, frustraciju, strah, i u pravom smislu razumela dar slobodne volje – i koliko bola može da pričini taj dar. Odgajanje moje biološke i usvojene dece proširilo mi je vidike i stekla sam više uvida u svoj brak, svoju porodicu i sebe samu nego što sam ikad mislila da je moguće.

RAZMOTRITE

- Razmišljajte o rečima 127. Psalma, o značenju koje su one imale pre tri hiljade godina, a koje imaju danas.
- Napišite pismo onima koji su vas odgajili, prisećajući se kako su sve uticali na vas i učinili vas onim što ste danas.
- Napravite skicu koja ilustruje kako se Bog brinuo o vama.
- Napravite društvenu igru u vezi sa izazovima porodičnog života.
- Razgovarajte s nekim roditeljem ili starateljem o tome šta je on naučio na osnovu tog iskustva.
- Upoređujte različite stilove roditeljstva koje ste posmatrali ili doživeli i način na koji su oni oblikovali nečiji karakter.
- Igranjem uloga pokažite kako biste mogli da odreagujete na neki izazov u vašoj porodici.
- Razmišljajte o uspomenuama koje učvršćuju veze između vas i vaše porodice.

POVEŽITE

5. Mojsijeva 6,6-9; Isus Navin 4,20-24; Priče 3; Plač 3,22,23; Matej 6,28-34.

Ellen G. White, *The Adventist Home*, pp. 159-162.

Donna Habenicht, *How to Help Your Child Really Love Jesus*.

Lisa Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 9

Od 25. do 31. maja 2019.

Vreme gubitka

»Štaviše, ja sve smatram gubitkom u poređenju s onim što sve prevazilazi: sa spoznanjem Hrista Isusa, moga Gospoda, radi koga sam sve izgubio. I sve smatram smećem da bih dobio Hrista«

(Filibljanima 3,8, SSP)

25. maj 2019.

U DOBRU ILI ZLU – BOŽJA LJUBAV SVE SAVLAĐUJE

Su

UVOD (Jov 1; 2; Psalmi 27, 13.14)

Nije nam obećan život bez iskušenja i nevolja, ali pozvani smo da se držimo Božje Reči. Jer, obećano nam je da će Bog biti uz nas kad god nam je to potrebno. Iskušenja i nevolje često dolaze da bi ispitale našu veru i uzdanje u Boga, čega nam ponekad ponestaje, naročito ako nas zdravlje izda i život postane težak. Tokom tih razdoblja možemo doživeti dubok bol koji postaje nepodnošljiv ukoliko pokušavamo sami da se izborimo s njim, i ako dovodimo u pitanje Božji autoritet – kao što su činili Jov i njegovi prijatelji.

Priča o Jovu otkriva nam Hristovu moć i božanstvo, a istovremeno ilustruje i đavolje manipulacije. Sotona je upravljao vremenskim prilikama, izazvao bolest (Jov 1,16-19; 2,7), uticao čak i na Jovove prijatelje, a sve to s namerom da ga navede da prokune Boga. Kao što je činio sa Jovom, đavo još uvek provodi dane, noći, pa čak i godine pokušavajući i nas da navede da prokunemo Boga u trenucima bola i teskobe. Uočavate li neku sličnost sa Jovovom situacijom i u sopstvenom životu?

Šta je sa Davidom, čovekom po Božjem srcu? On kroz svoje Psalme puno govori o iskušenjima, neprijateljima, nevoljama i borbama. Pa ipak, David zaključuje da je Bog veran i želi da njegov život bude živo svedočanstvo o Božjoj ljubavi prema čovečanstvu.

Svi smo izgubili nekoga kog volimo, ostali bez posla i materijalnih poseda, ili raskinuli neku vezu. I pored toga, ohrabrujem vas da sačuvate prosvetljen i pozitivan stav – da čvrsto rešite da vidite Božju ruku u svemu što vam se dešava u životu. Može se dogoditi da izgubimo sve. Ipak, imajte na umu da mi služimo moćnom Bogu koji može da nas obnovi sebi na slavu kad god pogrešimo ili se osećamo bespomoćnim.

Ove sedmice, proučavaćemo na koji način Božja ljubav nadvisuje bol koji trpimo zbog gubitaka koji nam se dešavaju u životu. On ima plan koji se ostvaruje kad Mu pružimo najdublje izraze svog obožavanja – kad Mu se zahvaljujemo usred nevolja, i uzdamo se u Njega čak i onda kad smo u iskušenju da izgubimo nadu.

Ugoči Nkoronje, Orlando, Florida, SAD

Život je pun gubitaka

Još od pada u greh, naše porodice su pogođene svim vrstama gubitaka: naše romantične veze se prekidaju, članovi porodice umiru, prijatelji se sele, bivamo otpušteni s posla, a lekarske dijagnoze otkrivaju gubitak snage i vitalnosti. Mada gubitke možemo doživljavati i kolektivno, posledice su strogo lične. Svi tugujemo zbog svojih gubitaka. Tugovanje je prirodni odgovor na gubitak. Međutim, način na koji nas tuga pogađa zavisi od mnogo toga, uključujući vrstu gubitka koji smo pretrpeli, naše vaspitanje, naša verovanja ili religiju, životno doba, društvene veze, fizičko i mentalno zdravlje. Kao što je poznato, izlaženje na kraj sa gubitkom je nešto najteže u čovekovom životu. Fizičke, emotivne, psihološke i duhovne posledice mogu biti poražavajuće, mogu izazvati osećaj bespomoćnosti, straha i odvesti nas u izolaciju. Osim toga, za sve vreme našeg tugovanja, sotona će vrebati priliku da nas ili našu porodicu odvuče u trajno ropstvo.

**Najbolji utešitelji
su upravo oni koji
su i sami pronašli
utehu.**

Međutim, iako tuga mora da se izrazi, nasuprot popularnom mišljenju, ne postoji neki redosled faza ili jasan tok procesa za prevazilaženje tuge. Žalost je komplikovana kao i sam greh. Mnogi činoci utiču na to kako izražavamo tugu – kulturne norme i verski običaji ponekad diktiraju i određuju na koji način prolazimo kroz proces tugovanja. Međutim, kakva god bila dinamika tog procesa, tugovanje je izuzetno

važno jer nam dopušta da se oslobodimo veze koju smo imali sa osobom, predmetom, ili položajem koji smo izgubili i da se pomirimo sa novom realnošću. Prirodno, mi tugujemo jer nas je Bog stvorio sa nekom vrstom instinkta za samoodržanjem. Međutim, zdravo tugovanje daje usmerenje našoj žalosti. Govoreći na temu gubitka dragih osoba, Pavle izjavljuje: »Ne želimo, braćo, da ostanete u neznanju u pogledu onih koji su umrli, pa da tugujete kao ostali, koji nemaju nadu« (1. Solunjanima 4,13, SSP). Tako apostol, na pozitivan način, govori istovremeno o tugovanju i nadanju. Zaista, hrišćanski vernici mogu s nadom da se suoče sa svakom vrstom gubitka. Ta nada počiva na obećanju našeg Gospoda Isusa da će žalosni biti utešeni (Matej 5,4).

Verujemo da je Bog, iz velike ljubavi prema svojim stvorenjima, dao odgovore na neka od najtežih pitanja s kojima ćemo se ikad suočiti. Ti odgovori mogu nam pomoći da lakše izađemo na kraj sa svim životnim gubicima. Veliku utehu možemo naći u saznanjima iznetim u sledećim pasusima.

Ne možemo sprečiti gubitke u svom životu, ali ne moramo s njima da se suočavamo sami.

Zapazite da Pavle ne zastupa stav da mi ne treba da žalimo zbog svojih gubitaka. Normalno je i zdravo da tugujemo kad doživimo gubitak. Ali zar nije utešno

znati da ne moramo sami da se nosimo sa tugom? »Gospod ožalošćenima ukazuje naročitu milost i njenom silom omekšava srca i pridobija duše. Njegova ljubav otvara put ranjenoj i namučenoj duši i postaje lekoviti melem tužnima.«¹ Oni koji zaista veruju Bibliji i ispravno je razumeju, mogu s pouzdanjem da se pozivaju na njena obećanja (npr., Psalmi 147,3; 2. Korinćanima 1,3.4). Možemo predati svoje srce Bogu, jer se On brine za nas i mi nikad nismo sami.

Bol zbog gubitka je gorak, ali on ima svoju svrhu

Bihevioralni, fizički i psihološki uticaj svakog gubitka može biti tako intenzivan da nam se čini kao da pucamo pod ogromnim teretom koji preči da ugasi i sam naš život. Potrebna nam je ne samo nada, već i konkretna pomoć. Pavle nas uverava da ćemo tu pomoć i primiti. On piše: »On nas teši u svakoj našoj nevolji, da bismo i mi, onom utehom kojom Bog nas teši, mogli da tešimo sve koji su u nevolji« (2. Korinćanima 1,4, SSP). U svojoj knjizi *Blagoslovi*, Meri Krejg piše: »Vrednost patnje ne ogleda se u samom bolu koji izaziva... već u tome kako se onaj koji pati postavi prema njoj... Upravo u žalosti otkrivamo šta je zaista važno u životu, u žalosti otkrivamo sebe.«² U jednom vrlo realnom smislu, naša tuga nas uvodi u novu zajednicu – zajednicu utešitelja. Jer, najbolji utešitelji su upravo oni koji su i sami pronašli utehu.

Bolu i patnji će jednoga dana doći kraj

Jedna od stvari koje je najteže prihvatiti tokom početne faze tugovanja jeste da će fizički i emotivni bol ikada prestati. Bez obzira koliko gubitaka smo doživeli, svaki put ćemo se suočiti sa istim udarcima i emocijama. Činjenica je da nikad u ovom životu nećemo moći potpuno da se pomirimo sa gubicima, jer nismo ni stvoreni za to. Bol, patnja, gubici, pa i sama smrt su uljezi. Do njih je moglo da dođe, ali to nije bilo neophodno. Oni nikad nisu bili deo Božjeg plana. Pa ipak, neka se naše srce ne uznemirava. Biblija proriče budućnost u kojoj će Bog »obrisati svaku suzu iz očiju i više nikad neće biti smrti, ni jada, ni jauka, ni bola više neće biti, jer je prošlo ono što je bilo pre« (Otkrivenje 21,4, SSP).

ODGOVORITE

1. Koji gubitak biste okarakterisali kao onaj koji je najteže podneti?
2. Kako vam je neki lični gubitak otkrio da su Božja obećanja istinita?
3. Kako ste uspeli da nađete smisao u svom gubitku?
4. Jednog dana naša žalost će se pretvoriti u radost. Možete li da zamislite kako će to izgledati?

Gordon S. Džouns, Hjuston, Teksas, SAD

¹ Elen G. Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str 14 orig.

² Mary Craig, *Blessings* (London: Hodder and Stoughton, 1979), pp. 133–144.

»Da li si danas obuzet tugom? Usmeri svoje oči na Sunce pravde. Ne pokušavaj da urediš sve svoje teškoće, već se okreni prema svetlu, prema Božjem prestolu.

Šta ćeš tamo videti? Dugu zaveta, živo Božje obećanje. Ispod duge je sedište milosti. Svako ko iskoristi date uslove milosti i zasluge Hristovog života i smrti, u dugu zaveta steći će blaženo uverenje da ga Otac prihvata dokle god traje Božji presto.

»U našem iskustvu ne postoji nijedno poglavlje toliko mračno da ga On ne može pročitati; ne postoji nikakva nedoumica preteška za Njega da je ne može rešiti.«

...Stavi svoju ruku u Hristovu ruku. Potrebno je da savladaš određene teškoće, a anđeli koji raspolažu snagom priteći će u pomoć Božjem narodu.«¹

»Neka se duša uzdigne da bi Bog mogao da nam podari da udišemo nebesku atmosferu. Mi možemo da budemo toliko blizu Bogu da se u svakom neočekivanom iskušenju naše misli okrenu Njemu, tako prirodno kao što se cvet okreće Suncu.

Iznesite Bogu svoje potrebe, radosti, žalosti, svoje brige i strahove. Vi Ga ne možete opteretiti, ne možete Ga zamoriti. On koji broji sve vlasi na vašoj glavi, nije ravnodušan prema potrebama svoje dece... Iznesite sve što zbunjuje vaš um. Za Njega ništa nije suviše teško da podnese, jer On održava sve svetove, On upravlja svim poslovima u vasioni. Sve što se na bilo koji način tiče našeg mira, za Njega nije toliko neznatno da to ne zapazi. U našem iskustvu ne postoji nijedno poglavlje toliko mračno da ga On ne može pročitati; ne postoji nikakva nedoumica preteška za Njega da je ne može rešiti. Nikakva nesreća ne može da zadesi Njegovo najskromnije dete, nikakva briga neće mučiti dušu, ne postoji iskrena molitva koja silazi sa usana da je naš nebeski Otac neće zapaziti, ili pokazati delotvorno zanimanje... Veza između Boga i svake duše tako je jasno obeležena i potpuna kao da na Zemlji ne postoji nijedna druga duša koja treba da doživi Njegovo budno staranje, nijedna druga duša za koju je On dao svog ljubljenog Sina.«²

ODGOVORITE

1. Na osnovu saveta iznetih u tekstu, koje su ključne komponente koje pojačavaju izdržljivost u nepovoljnim okolnostima i trenucima kad se suočavamo sa gubitkom?
2. S obzirom da sve porodice imaju probleme, kako se tipična porodica nosi sa životnim izazovima i gubicima? Razmenite svoja iskustva.
3. Kako vaša crkva pomaže onima koji se suočavaju sa značajnim gubitkom? Podelite svoje ideje sa pastorom.

Daun Ford Marfi, Virsdejl, Florida, SAD

¹ Elen G. Vajt, *Um, karakter i ličnost*, str. 462 orig.

² Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 99, 100 orig.

Svojom propovedi u Filibi, Pavle je zadao seizmički udarac fundamentalnim jevrejskim shvatanjima. Oni su generacijama verovali da muškarci koji se podvrgnu fizičkom obrezanju, time stiču svojevrsnu duhovnu prednost. Međutim, pošto su zanemarili Božje jasno uputstvo da obrežu okrajak svog srca kako bi Mu omogućili nesmetani ulazak, oni su odbacili duhovno obrezanje. Pavle objašnjava da »obrezanje« uključuje one koji Bogu služe Duhom, koji se hvale Isusom Hristom, i u potpunosti se oslanjaju na Njega (Filipljanima 3,3). On bez ustručavanja otkriva čime se sve hvalisao pre svog obraćenja:

»Obrezan osmog dana« – u skladu sa Božjom zapovešću (1. Mojsijeva 17,12).

»Iz Izraelovog naroda« – direktan potomak patrijarha Avrama (Rimljanima 11,1).

»Iz Venijaminovog plemena« – iz plemena prvog izraelskog cara, Saula (1. Samuelova 9,1.2).

»Jevrejin od Jevreja« – savršeni »pedigre« (5. Mojsijeva 14,2).

»Farisej« – uzorni čuvar Mojsijevih zakona i običaja (Dela 23,6).

Premda je Pavle i ranije verovao da je spreman za vaznesenje, tek je epifanija na putu za Damask izvršila nad njim duhovno obrezanje, i on više nije cenio iste stvari (Filipljanima 3,8). Grčka reč za »gubitak«, *zēmian*,¹ upotrebljena je takođe u tekstu Dela 27,21, gde se odnosi na gubitak koji je Pavle pretrpeo tokom plovidbe sa Krita. Pošto se okrepio kod prijatelja, šta god da je kao zatvorenik posedovao, Pavle je smatrao za »gubitak u poređenju sa poznanjem Hrista, kao što se i pomorci, kad je u pitanju njihov život, odnose prema dobrima kojima inače pripisuju visoku vrednost. Koliko god da su vredna, spremni su da ih pobacaju s palube samo da bi se spasili.«²

Nakon svog obraćenja, Pavle se vratio da propoveda u Tarsu (Galatima 1,21). Njegova strogo farisejska porodica mora da se stidela gledajući kako se on, nekada uzorno »dete farisejstva«, meša s neobrezanima. Poziv da propoveda paganima, u Pavlovom slučaju, verovatno je samo ubrzao prekid svih porodičnih veza – osim jedne. Naime, Pavlov sestric je otkrio zaveru Jevreja da ga ubiju.

Čak i posvećen život postaje *skubalon*,³ što je grčka reč za »smeeće«. Ta reč se u Novom zavetu pojavljuje jedan jedini put, ali »nikav govor ne bi mogao bolje da dočara osećaj potpune bezvrednosti svega što te spoljašnje prednosti mogu da obezbede kad je reč o spasenju.«⁴ Hristos je najuzvišeniji i svaka druga osoba ili stvar mora biti daleko ispod Njega.

ODGOVORITE

Čak i ako ono što ćemo na kraju smatrati za gubitak samo po sebi i nije tako loše, u čemu je zapravo dilema?

Tamra Klark, Lisburg, Florida, SAD

¹ The KJV New Testament Greek Lexicon. Strong's number 2209.

² Albert Barnes, »Philippians 3:8«, *Notes on the Bible*, 1834, <http://www.sacred-texts.com/bib/cmt/barnes/index.htm>.

³ The KJV New Testament Greek Lexicon. Strong's number 4657.

⁴ William R. Nicoll, »The Good the Enemy of the Best«, *Expositor's Dictionary of Texts*.

Kad je stvarao prvu porodicu, Božji plan bio je da oni dožive zajednicu punu ljubavi i sreće. Po Njegovoj zamisli, pojam bola, pa čak i gubitka, kao nečeg što je sastavni deo te zajednice, trebalo je da im ostane potpuno nepoznat. Božja Reč kaže da On želi da doživimo izobilan život! Nažalost, greh često podigne svoju ružnu glavu i osujeti taj plan. Vidimo danak koji je greh, uzrokujući čak i gubitke, uzeo kad je reč o porodičnom jedinstvu. Porodice doživljavaju gubitak poverenja, odanosti, komunikacije, pa čak i doslovan gubitak najmilijih. Kako možemo naučiti da radimo uprkos gubicima, da težimo životu izobilja i radosti kakav nam je Bog namenio? Evo nekoliko predloga kako da pronađemo život nakon gubitka:

Božja Reč je knjiga puna pouka koje nas vode ka celovitosti.

Potrudimo se da razumemo (Priče 4,7). Kad shvatimo da smo nešto izgubili, obično je prvo sledeće što se pitamo gde bismo mogli to da nađemo. Naprežemo mozak da bi se setili gde smo to poslednji put imali. Isto se dešava i kad zataje pojedini aspekti odnosa koje imamo s nekim članovima svoje porodice. Pokušavam da se setim kada smo im poslednji put verovali, i pitam se kako bi to poverenje moglo da se obnovi.

Kad izgubimo nešto što nam je vredno, vraćamo se putem koji smo došli, očajnički pokušavajući da pronađemo izgubljeno. Gledamo ispod jastuka, preturamo po džepovima, ponekad čak vozimo kilometrima unatrag da bismo pretražili parking na kom smo bili satima ranije. Slično je i kad se trudimo da obnovimo neku dragocenu vezu. Moramo tražiti tamo gde smo izgubili taj ključni sastojak. I Bog želi da obnovi naše porodične veze, i zato, kad usrdno tražimo Njegovu pomoć da bismo naučili kako da pronađemo izgubljeno, On je spreman da nam pomogne.

Pretražujemo Reč. Bog obećava da nas nikad neće opteretiti više nego što možemo podneti. Nema nikakve sumnje da će On, kad doživimo gubitak u svojoj porodici, u bilo kom pogledu, obezbediti način da ponovo budemo celoviti. U Bibliji čitamo priče o porodicama koje su doživele gubitak, i pronalazimo sjajne izveštaje o tome kako su, Hristovim posredstvom, ostvarile pobedu nad tim gubitkom. Priče o Lazaru, o Josifu i njegovoj braći, o Mojsiju i njegovoj porodici uče nas kako Bog, posredstvom vere, ljubavi i praštanja, obnavlja porodice u trenutku kad im je to najpotrebnije. Božja Reč je knjiga puna pouka koje nas vode ka celovitosti.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, zašto je razumevanje toliko važno da bi se nadoknadili gubici u odnosima?
2. Kojih još biblijskih primera možete da se setite kad je reč o porodicama koje su prevazišle neku vrstu gubitka?

Prilikom stvaranja, čoveku je data sposobnost da rezonuje, analizira i donosi odluke o tome koga ili šta će poslušati, a samim tim i kome će služiti – Bogu ili ljudima (Luka 16,13). Čak i sitnice u kojima odlučujemo da budemo poslušni, čine nas robovima bilo u pozitivnom ili negativnom smislu. To je način na koji mozak razvija neku naviku.

Neuronaučnici su utvrdili da su ponašanje i odluke koji dovode do stvaranja navika povezani sa dva različita dela mozga. Kad ponašanje postane automatsko, deo mozga koji je odgovoran za donošenje odluka u suštini odlazi na spavanje, stvarajući na taj način naviku. Preko niza sitnih odluka mi stvaramo »veze« sa jednom ili drugom stranom, i ako često ponavljamo te odluke, mozak počinje da radi na »autopilotu«, čime u suštini biramo između slobode i ropstva. Isus u tekstu Luka 16,13 upozorava da niko ne može da služi dva gospodara. Kad stvaramo navike, mi biramo kome ćemo služiti. To možda nije očigledno drugima, ali Bog vidi naše srce. Ili smo vezani za Njega užima ljubavi, ili smo u savezu sa zlim, odričući se svoje slobode svakom lošom odlukom koju donosimo.

Taj gubitak slobode može se ispoljiti na različite načine. Loše odluke u međuljudskim odnosima mogu dovesti do gubitka poverenja. Loše navike u vezi sa ishranom vode ka gubitku zdravlja, a loše rukovođenje ka gubitku resursa (prirodnih, finansijskih, i/ili ljudskih).

Iako možda u početku ne izgleda da će ti gubici imati ikakvih posledica, oni ipak dovode do toga da izgubimo svoju slobodu. Taj gubitak slobode, što stvara jaz između nas i Boga, u direktnoj je suprotnosti s Njegovom voljom. Na isti način, kad je Eva dotakla, pojela i podelila plod, došlo je do razdora u porodici koji se mogao prevazići samo najvećom žrtvom. Odvajanje i gubitak izazivaju osećaj krivice – svest o sopstvenim nedostacima, a to je dar koji nam Otac pun ljubavi daje posredstvom Duha (Psalmi 32,1-5). Zahvaljujući tom daru, u stanju smo da se iskreno pokajemo i oslonimo na Njegovu spasonosnu silu da nas ponovo učini pravednima. Božji Sveti Duh je kao sočivo kroz koje vidimo u čemu smo izgubili Božju slavu – što je prvi korak ka obnovljenju.

ODGOVORITE

1. Baš kao što je greh deo ovog sveta, tako je i s gubitkom duhovne i doslovne slobode. Šta možemo učiniti da bismo prepoznali trenutak u kom naše najmanje odluke dovode do razdvajanja između nas i Boga?
2. Kad prepoznamo svoje nedostatke, koji je sledeći korak ka obnovljenju?

Čak i sitnice u kojima odlučujemo da budemo poslušni, čine nas robovima bilo u pozitivnom ili negativnom smislu.

ZAKLJUČAK

Svi doživljavamo gubitak na različite načine i svima nam je potrebno da pronademo način da s tim izađemo na kraj. Premda je gubitak drage osobe, naročito kad se dogodi pod tragičnim okolnostima, verovatno onaj s kojim je najteže pomiriti se, ne možemo potceniti ni posledice drugih gubitaka. Dete čiji se roditelji razvedu doživljava gubitak, kao i neko ko izgubi izvor prihoda zbog smanjenja troškova u firmi. Gubitak doma zbog prisilnog preseljenja, i gubitak slobode zbog odlaska u zatvor, ili invaliditet zbog nesreće i bolesti, takođe mogu delovati poražavajuće. A budući da u ovom životu neizbežno doživljavamo gubitke, moramo se pripremiti i osposobiti da izađemo na kraj s njima na način koji će doneti isceljenje. Isus će poneti vaše terete. Dakle, iako se zbog nekog gubitka možda osećate kao da vas je Bog napustio, treba da se molite bez prestanka, da budete uvek u dodiru sa svojim nebeskim Ocem, da ostanete usaglašeni s Njim, znajući da će vas On uvek vratiti k sebi, sada i u večnosti.

RAZMOTRITE

- Pronađite neki način da olakšate bol, kao što je plakanje. Plakanje nije znak slabosti – čak je i Isus plakao.
- Potražite nekog pouzdanog člana porodice, prijatelja, pastora, ili savetnika s kojim možete da razgovarate o svom bolu.
- Idite kod terapeuta ako vam je neprijatno da se poverite nekom drugom.
- Molite se za druge koji možda doživljavaju gubitak sličan vašem.
- Potražite nekog kome je potrebna vaša molitva.
- Neka vam molitva uvek bude u srcu, kao što je bila Isusu u trenutku kada se obraćao svom Ocu dok je stradao na krstu (Luka 23,46).

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, chap. 14, »Shall Not God Avenge His Own?« Larry Yeagley, *Life After Loss*, Review and Herald®, 1986; *Heartache and Healing*, TEACH Services Inc., 2012.

Pol Klark, Orlando, Florida, SAD

Pouka 10

Od 1. do 7. juna 2019.

Trenuci nevolje

*»U svom gnevu ne činite greh; neka sunce ne zađe,
a vi da ste još gnevni.«
(Efescima 4,26, SSP)*

Dogodilo se to 1325. godine na živopisnom severu Italije. Između dva grada, Bolonje i Modene, postojalo je ozbiljno rivalstvo zbog njihovih političkih i verskih razlika. Sukob je već trajao više godina kad se dogodilo nešto nezamislivo – ukradena je drvena kofa iz gradskog bunara u Bolonji.

Naime, mala grupa vojnika iz Modene tajno se ušunjala u centar Bolonje i uspjela da ukrade kofu od hrastovine sa dna gradskog bunara. Zamislite! Kakva drskost – ukrasti kofu iz gradskog bunara! Naravno, narod Bolonje, po otkriću da je kofa nestala, postupio je kao što obično postupaju razumni građani i narodne vođe kad im je dostojanstvo narušeno. Okupili su trideset dve hiljade vojnika i krenuli u vojni pohod na Modenu! Stanovnici Modene su ih dočekali sa sedam hiljada svojih vojnika i uspešno odbili napad, ali uz gubitak više hiljada života na obe strane. Navodno, stara drvena kofa se do današnjeg dana čuva u Modeni kao spomenik. Da, oni su pobedili u ratu oko drvene kofe, ali po koju cenu?

Kakva drskost – ukrasti kofu iz gradskog bunara!

Kako često i u našim porodičnim odnosima priča o sukobu poprima sličan tok? Jave se sitne razlike između nas i onih koji su nam bliski po rodbinskoj liniji ili u geografskom smislu, a onda te razlike počinju da se zaoštavaju i narastaju dok se ne objavi sveopšti rat, obično zbog nečega od male vrednosti! Tragično je što se porodični odnosi suviše često rasturaju, a nama preostaju samo krhotine. Trebalo bi povremeno da se setimo Isusovih reči iz teksta Matej 23,24: »Slepe vođe! Proceđujete zbog komarca, a gutate kamilu!« (SSP). Naravno, te Isusove reči se odnose na licemerje fariseja koji su strogo pazili da ne pojedu komarca (nečistog insekta), dok su u isto vreme proždimali kamilu (takođe nečistu životinju). Isus u navedenom stihu upućuje na važnija pitanja zakona – pravdu, milost i veru. To znači da postoji nešto što je krupno, kao i nešto što je sitno u Božjim očima. Na osnovu svog ograničenog iskustva, ja zaključujem da mi ljudi često pobrkamo vrednosti. Skloni smo da preuveličamo sitnice, dok istovremeno potcenjujemo ono što je najvažnije.

Ove sedmice istraživaćemo šta Biblija kaže o tome kako da rešavamo sukobe i živimo u miru. Isus nam pokazuje jasan put koji nam pomaže da se usredsredimo na ono što je zaista važno – na pravu ljubav – a da ono što je manje bitno postavimo u odgovarajuću perspektivu. Biti Isusov učenik znači poniziti se, ceniti druge više od sebe, biti spreman da ideš dodatnu milju, činiti dobro svojim neprijateljima, pa čak i odustati od nekih svojih »prava« (Matej 5,44; Filibljanima 2,3; Kološanima 3,18). Takvi stavovi nisu popularni, ali za hrišćane to zapravo znači slediti Isusov primer.

A u porodici sve počinje – upravo od mene.

Kit Leroj, Edmonton, Alberta, Kanada

2. jun 2019.

DA LI JE GNEV LOŠ?

DOKAZ (Efescima 4,26.27)

Ne

Još uvek nisam posetio crkvu u kojoj nije bilo bar dvoje ljudi koji su međusobno u zavadi. Zapravo, još uvek nisam naišao na bilo koju grupu ljudi, bez obzira na vrstu njihovog uzajamnog odnosa, u kojoj nema sukoba i tenzija, bilo otvorenih ili onih iza scene. Bilo da je reč o malom poslovnom timu, o pank-rok grupi ili finoj hrišćanskoj porodici – samo je pitanje vremena kada će tenzije u njihovom uzajamnom odnosu početi da izlaze na videlo. A u središtu svake od tih tenzija, naročito onih jačeg intenziteta, preovlađuje gnev.

Psiholozi često tvrde da gnev i sukob nisu negativni sami po sebi. Oni su zapravo neophodna komponenta zdravih odnosa. U stvari, kod onih koji umeju na zdrav način da se naljute i da ispolje svoj gnev, nakon sukoba dolazi do uzajamnog povezivanja, a ne do odbacivanja. Moglo bi se reći da oni nalaze načine da tokom sukoba prodube svoju prisnost umesto da dopuste da je sukob uništi.

Kad bolje razmislimo, nije li sam Bog ugradio gnev u ljudsku psihologiju? Zato Pavle kaže: »U svom gnevu ne činite greh« (Efescima 4,26, SSP). On kao da pravi jasnu razliku između gneva i greha. To su dve zasebne, različite teme koje se mogu posmatrati nezavisno jedna od druge.

Grčka reč prevedena kao »gnev« je *orgizō*, što znači »provocirati ili razgneviti«. Ta reč se odnosi na emociju koju ne doživljavaju samo ljudi, već i Bog. U čitavom Starom i Novom zavetu nije neobično videti da se On nalazi u tom snažnom emotivnom stanju. Često se kaže da Boga, kad je suočen sa nepravdom ili tlačenjem drugih, obuzima gnev, i da oseća duboko nezadovoljstvo zbog surovog postupanja prema siromašnima i slabima.

Imajući to na umu, možemo zaključiti da nije neumesno ponekad osetiti gnev. To je isto tako razumljiva i prihvatljiva emocija kao i radost. Ali ne moramo dopustiti da nas gnev navede da postanemo nepažljivi i nasilni. Umesto toga, gnev treba da izrazimo na zdrav način koji će poboljšati naše odnose sa drugima.

Često se kaže da Boga, kad je suočen sa nepravdom ili tlačenjem drugih, obuzima gnev.

ODGOVORITE

1. Šta vi mislite o sukobima? Da li je to nešto negativno?
2. Da li je čak moguće ispoljiti gnev na zdrav način? Ako jeste, kako?
3. Da li se slažete da je gnev Bogom dana emocija? Ako nije, zašto?

Askim Čundu, Lakombe, Alberta, Kanada

LOGOS (1. Mojsijeva 2,7-21-25; 3,1; Matej 7,1.2; Rimljanima 3,23; Efescima 6,10-18; Filibljanima 2,4-8; Kološanima 3,18-21; Jevrejima 12,14)

Prva porodica (1. Mojsijeva 2,7.21-25; 3,1)

Zamislite savršenog muškarca – zgodnog, jakog, sjajnog vođu, nežnog i punog ljubavi. Adam je bio sve to i još mnogo više. A onda je od tog savršenog čoveka Bog uzeo rebro i stvorio ženu. Ona je bila zenica Adamovog oka, kost od njegovih kostiju, telo od njegovog tela (1. Mojsijeva 2,23). Međutim, kada se đavo pojavio prerušen u Edemu, greh i sukob uvukli su se u taj savršeni odnos.

Koliko god da je voleo Evu, Adam je trebalo još više da voli Boga. Kad mu je donela plod da pojede, on je morao da napravi izbor: da poslušati ženu ili Boga. Ispravan izbor bio bi da poslušati Boga i da Njemu prepusti posledice. Koliko god da su nam bliske naše porodice, naša odanost na prvom mestu pripada Bogu.

Sukob u vezi (Kološanima 3,18-21)

Kad su Adam i Eva zgrešili, Bog je mogao s pravom da se naljuti na njih. Smeštio ih je u savršeno okruženje, gde je svaka njihova želja i potreba bila u potpunosti zadovoljena. Upozorio ih je da đavo radi na tome da ih uhvati u zamku. Imali su jedno drugo, bili su odgovorni jedno pred drugim i mogli su uzajamno da se ohrabruju kako bi ostali verni Bogu. Dakle, moglo se očekivati da će njihova odluka da jedu zabranjeni plod razgneviti svako razumno biće. Pa ipak, kako je Bog reagovao?

Kad je razočaran u nekom odnosu, Bog nudi sebe kao rešenje za sukob.

Bog se spustio u Edemski vrt da bi potražio svoje izdajnike. Pošto ih je ispitao, ponudio im je rešenje za poraz koji su sami sebi naneli – On će poslati svog jedinorodnog Sina da umre za čovečanstvo, da bi svako ko želi spasenje mogao da ga dobije. Kad je razočaran u nekom odnosu, Bog nudi sebe kao rešenje za sukob. U tome vidimo jasnu razliku između gneva i greha. Iako se gnevi, Bog nikad ne greši.

Suprotno tome, u našim uzajamnim odnosima, svaki put kad se javi sukob, mi odmah počinjemo da se branimo. To je isto ono što su Adam i Eva učinili. Adam je optužio Boga i Evu, a Eva je zauzvrat optužila Boga i zmiju. Međutim, optuživanje ne rešava sukob, već samo još više pogoršava ionako tešku situaciju, proširujući jaz između onih koji su u vezi.

Zato, sledeći put kad se nađemo u sukobu sa članovima porodice, učimo se na Božjem primeru. Umesto da smišljamo kako da odbranimo sebe na račun drugih, razmislimo kako da rešimo problem koji leži u korenu sukoba. To će zahtevati nesebičan stav, spremnost da se prihvati lična uvreda, i veće poštovanje prema našem bližnjem nego prema sebi.

Ako ćemo iskreno, mi ne posedujemo tu vrstu nesebične ljubavi koja je potrebna da bi se sukob razrešio na način na koji Bog to radi. Zato nam je potreban Isus, da nas preobrazi prema svom liku!

Udzicanje iznad popuštanja grehu (Matej 7,1.2; Jevrejima 12,14; Rimljanima 3,23; Filibljanima 2,4-8)

Umesto da rešavamo sukob, bilo bi idealno da ga sasvim izbegnemo. Upravo to je i bio Božji cilj kad je upozorio Adama i Evu da ne jedu sa drveta poznanja dobra i zla. Iako je planirana od postanja sveta (videti Otkrivenje 13,8), Hristova smrt na krstu radi našeg spasenja od greha nije bila Božji ideal (videti 1. Jovanova 2,1a). Sad kad je greh ušao u svet, Božje spasenje se ne ogleda samo u praštanju prestupa, već i u tome što nam On pomaže da uopšte ne upadnemo u greh (videti Juda 1,24).

»Što god je plemenito«; »ne sudite«; »živite u miru sa svima« (Filibljanima 4,8; Matej 7,1. 2; Jevrejima 12,14) – to je samo nekoliko od Božjih saveta koji su korisni u izbegavanju sukoba. Ako razmotrimo sopstvene greške i gledamo stvari sa vredije strane, možemo smiriti sukob i popraviti odnose.

Vaše oružje u sukobu (Efescima 6,10-18)

Ako do sukoba ipak dođe, od suštinske je važnosti da razumemo protiv čega se zapravo borimo. U igri je nešto mnogo veće – Velika borba. Adam verovatno nije u potpunosti shvatio šire razmere svoje odluke da jede zabranjeni plod, ali ta jedna odluka nas je dovela do mučnih trenutaka u istoriji. U istom smislu, način na koji mi rešavamo sukobe u svom životu ima potencijal da bude blagoslov ili prokletstvo za druge u razmerama koje nismo u stanju sasvim ni da pojмимо.

Đavo je ušao u savršenstvo Edema, na određenoj geografskoj lokaciji na zemlji, i samo jednim razgovorom postigao da čitav svet bude opustošen i nagrđen sukobima. Samo taj jedan primer pokazuje nam ogroman gubitak koji možemo doživeti ako u sukob uđemo vođeni isključivo emocijama.

U svetlu težine naših odluka, Biblija nas savetuje da se u svojim bitkama borimo duhovnim oružjem (Efescima 6,11). Naš mač nisu grube reči već Božja Reč. Naša odbrana nije optuživanje drugih, već oklop pravde, štiti vere i kaciga spasenja. Štaviše, moramo svakoj situaciji pristupiti uz mnogo molitve, priznajući sopstvene nedostatke i Božju dovoljnost da spreči svaku moguću podelu.

ODGOVORITE

1. Kako se sebičnost ispoljava prilikom sukoba?
2. Koliko primenjujem molitvu da bih pobedio/pobedila u trenucima sukoba?

Elejn Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

Jedna od stvari koje mi kao hrišćanki najteže padaju jeste da kontrolišem svoj temperament. Gnev je dugo bio moja »hrana za utehu«. Usred neke napete situacije, ja bih se držala gneva, očekujući da time rešim sve svoje probleme. Međutim, to nikad nije dalo dobre rezultate. Krajnje frustrirana tim začaranim krugom između napada gneva i donošenja loših odluka, počela sam da istražujem Pismo tražeći rešenje, i naišla na tekst Matej 5,21-23. Tu Isus upozorava da, ukoliko se gnevimo na svog bližnjeg, potpadamo pod sud. To me je veoma zbunilo, jer – kako gnev potpada pod sud kad je i Isus umeo da se razgnevi, kao što čitamo u 21. poglavlju Evanđelja po Mateju?

Kao i mnogo toga drugog u ovom životu, gnev može da otvori vrata grehu.

Pošto sam proučavala Bibliju trudeći se da razumem tu tvrdnju – da gnev potpada pod sud – naišla sam na Pavlove reči koje su mi razjasnile to pitanje. U Efescima 4,26.27, Pavle piše: »U svom gnevu ne činite greh; neka sunce ne zađe, a vi da ste još gnevni. Ne dajte uporište đavolu« (SSP). Kao i mnogo toga drugog u ovom životu, gnev može da otvori vrata grehu. Ako dopustimo ljutitim osećanjima da se nagomilaju, postajemo slepi za Božju volju i savladani željom da utažimo svoj gnev. Tako sam, na osnovu tih stihova, zaključila da istrajavanje u gnevu ne vodi ka rešenju, već ka oslanjanju na sopstvenu mudrost umesto na Hrista. Ali kako da to znanje primenimo na delu?

Posle mnogo molitve i savetovanja sa bliskim prijateljima, razvila sam strategiju od tri koraka koja mi pomaže u trenucima gneva. Prvi korak je da se izolujete od situacije. To može biti ili emotivna izolacija, kad se distancirate od svojih osećanja dok ne dođe pravi trenutak da se njima pozabavite, ili fizička izolacija, kad se udaljite od osobe koja vas je isprovocirala. Drugi korak je molitva. U svojim molitvama, kažite Bogu kako se osećate i tražite da vam pokaže šta da učinite ili kažete. Treći korak je razmišljanje. Meni pisanje omogućava da bolje razumem situaciju u kojoj se nalazim i pomaže mi da nađem pravo rešenje. Vi možda više volite da razgovarate s nekim kome verujete, ili da ostanete nasamo sa svojim mislima. Kakav god da je vaš metod, važno je ostaviti sebi vremena za razmišljanje i dopustiti Bogu da govori. Moja molitva je da vas ovi koraci usmere, ohrabre i da vam pomognu, kao što su pomogli i meni. Budite strpljivi prema sebi kad krenete tim putem i držite se Boga sve vreme.

ODGOVORITE

1. Kako možete naučiti da upravljate svojim gnevom, umesto da dopustite da vas on kontroliše?
2. Da li imate nezdrav odnos prema gnevu? Šta mislite, odakle to potiče?

Stefani Frenč, Alberta, Kanada

5. jun 2019.

KO JE VAŠ GOSPODAR?

PRIMENA (Filipljanima 2,3; Jevrejima 12,14)

Sr

Nedavno sam shvatila da je svako ko može da kontroliše moju reakciju u nekoj situaciji, zapravo moj gospodar, i da zauzima Božje mesto u mom životu. Kako to? – možda se pitate. Razlog je to što se ja u toj situaciji prepuštam vođstvu te osobe, i ona može da me koristi kao marionetu. Može da me isprovocira da izgubim kontrolu nad sobom i da se povedem za svojim osećanjima. Šokantno, zar ne? A ipak, ima smisla – ako neko zna kako da vas rastuži, usreći, uzbudi ili naljuti, onda ta osoba može da se igra vašim osećanjima i da zagospodari vama.

Ako neko zna kako da vas rastuži, usreći, uzbudi ili naljuti, onda ta osoba može da se igra vašim osećanjima i da zagospodari vama.

Nije čudo što Pavle kaže da potčinjava svoje telo, da ne bi, propovedajući drugima, sam bio odbačen (1. Korinćanima 9,27). Svakodnevno, dok hodamo životnom stazom, suočavamo se s problemima i sukobima u braku ili u odnosima s prijateljima i kolegama. Kako na praktičan način da se odupremo, da ne bismo svoje telo potčinili pogrešnom gospodaru?

Budite svesni šta vas izvodi iz takta. Svima nam se dešava da izgubimo kontrolu i kažemo nešto pogrešno. Zašto? Zato što imamo »okidače« utisnute u nervne puteve, koji istog trenutka govore našem mozgu kako da odreaguje. Poznavanje sebe je prvi korak u sprečavanju da pogrešni gospodar zavlada vama.

Čitajte Božje savete o tome kako bi trebalo da odreagujete. Kad znamo kako bi trebalo da odgovorimo, biće nam jasno koliko još treba da uzrastemo.

Upotrebite nešto što će vam pomoći da zapamtite lekciju. U školi sam koristila beleške, fleš kartice ili aplikacije da me podsete na važne principe, formule i drugo što mi je bilo potrebno da položim ispit. Slične podsetnike možemo da koristimo svakodnevno, da bismo postigli ponašanje kakvo želimo. Upamtite: ponavljanje produbljuje utiske u našem mozgu.

Molite se za pomoć Svetog Duha. Ne možemo pobediti bez Božje pomoći. Sveti Duh je naš vodič ovde na zemlji (Jovan 14,26).

ODGOVORITE

1. Kako vas Božji poziv da imamo mir sa svim ljudima motiviše da vodite računa o svojim postupcima?
2. Pozvani smo da druge cenimo više nego sebe. Kako možemo upotrebiti taj princip u rešavanju sukoba?

Tašona Vajt, Edmonton, Alberta, Kanada

»Jer kako on misli u svom srcu, takav je« (Priče 23,7, doslovan prevod sa engleskog). Dakle, naši postupci su stvar srca. Kad dođe do sukoba, možemo na to gledati istovremeno kao na neprijatnost, ali i prednost. Sve zavisi od toga kako se prema tome postavimo u životu.

Ako na sukob gledamo kao na korisnu priliku, on može da nas podstakne da napredujemo. Želje našeg srca, podržane verom, dovešće do rezultata. Potrebna je upornost i odlučnost da bi se nepovoljne okolnosti pretvorile u prednost. Potrebno je samo da imamo prave želje u srcu.

Često, kad smo u braku, u srcu gajimo ogorčenost prema svom supružniku.

Često, kad smo u braku, u srcu gajimo ogorčenost prema svom supružniku. Ljutimo se iz različitih razloga, ali Bog nas savetuje da ne grešimo, da ne dopustimo da sunce zađe u našem gnevu, i da ne dajemo uporište đavolu (Efescima 4,26.27). To je lako reći, ali mnogima od nas je teško da to primenimo u praksi, jer nas ponesu emocije, i onda grešimo. Ipak, postoji nada!

»Razum zadržava čovjeka od gnjeva, i čast mu je mimoići krivicu« (Priče 19,11). Da bismo sukob pretvorili u prednost, potrebno je da razumemo situaciju tako što ćemo odvojiti vreme da postavimo pitanja. To će nam omogućiti da stvari sagledamo iz perspektive našeg supružnika. Ako je to nešto zbog čega ste previše ljuti, dobro je imati nekog pobožnog prijatelja s kojim možete da porazgovarate o svemu i da se molite. Odvojte vreme da biste analizirali svoja osećanja i pokušajte jasno da saopštite svom supružniku šta vas je tačno povredilo. Otvoreno razgovarajte o svojim osećanjima, nađite rešenje, dajte sebi vremena da rane zacele, i nastavite zajedno da gradite svoj odnos.

ODGOVORITE

1. Koliko je važno imati Hristov um u sebi da bismo prevazišli neki sukob?
2. Na koji način smo, kao muževi, pozvani da volimo svoje žene i da se ne ljutimo na njih?

Sirans Stivens, Edmonton, Alberta, Kanada

ZAKLJUČAK

Kad pogledamo stihove koje smo proučavali ove sedmice, jasno nam je da Bog uzima u obzir našu ljudsku prirodu i razume da su greh i sukob deo nje. Premda ćemo i dalje ulaziti u sukobe, On želi da ih upotrebimo kao podstrek za izgradnju karaktera. I pored toga što je svako od nas jedinstven, mi se možemo udružiti da bismo prevazišli sukobe i postigli jedinstvo u nameri da se ljubazno odnosimo jedni prema drugima.

RAZMOTRITE

- Razgovarajte s nekim parom koji je u srećnom braku više od dvadeset godina, da biste saznali kako oni uspevaju da izađu na kraj sa sukobima i očuvaju svoj brak.
- Ako ove sedmice uđete u neki sukob ili se naljutite, zapišite svoja osećanja. Odvojte vreme da razmislite zašto se tako osećate.
- Zabeležite tri biblijska teksta koja možete naučiti napamet kako bi vam pomogli da se ne ponesete za osećanjima kad se sukob javi.
- Slušajte neku pesmu koja vas ohrabruje kad ste neraspoloženi.
- Molite se i tražite od Boga da vam pokaže oblasti u vašem srcu u kojima treba da uzrastete.
- Napravite ljubazan gest prema nekome s kim ste nedavno bili u sukobu, da biste pokazali da se može naći rešenje čak i ako je bilo nekih grešaka.

POVEŽITE

Matej 22,37; Rimljanima 12,2; Kološanima 3,2.

Elen G. Vajt, *Um, karakter i ličnost*.

Gary Thomas, *Sacred Marriage; The Sacred Search*.

Elejn Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

Pouka 11

Od 8. do 14. juna 2019.

Porodice u kojima se neguje vera

»Dakle... istrajno trčimo trku koja nam predstoji. Uprimo pogled u Začetnika i Usavršitelja vere, Isusa, koji je, umesto radosti koja je bila pred njim, podneo krst, prezrevši njegovu sramotu, i seo s desne strane Božijeg prestola.«

(Jevrejima 12,1.2, SSP)

Američki pevač i tekstopisac Sufdžan Stivens zasniva većinu svojih muzičkih dela na iskustvu napuštanja koje je doživeo u detinjstvu. Njegov život i stvaralaštvo vrte se oko toga. Vidimo, dakle, da su iskustva pojedinca sa sopstvenom porodicom od presudne važnosti za njegov razvoj i lične izbore. Greh je poznat po tome da raskida odnose. Đavo često počinje od prvih i najprisnijih odnosa – onih koje imamo sa porodicom.

Većina nas se sreća s pojmom »generacijska kletva«. To je greh koji kvari čitavu porodičnu lozu. Roditelji zgreše, njihova deca počine isti greh, i tako dalje. U tekstu 2. Mojsijeva 34,7 čitamo: »Pohodi grijehe otačke na sinovima i na unucima do trećega i četvrtoga koljena.« Neki na osnovu toga misle da će Bog direktno kazniti decu zbog prestupa njihovih roditelja. To deluje kao surov i neobičan postupak od strane Boga ljubavi.

Nasuprot tome, u tekstu Jezekilj 18,4 vidimo da Bog kaže: »Sve su duše moje, kako duša očina tako i duša sinovljeva moja je, ko zgriješi on će poginuti.« Međutim, iako On kažnjava samo onog koji Mu zgreši, gresi očeva često pogađaju celu porodicu, narušavaju odnose i prenose se na njihovu decu. Iz tog razloga, deca često pate zbog grešaka svojih roditelja, što ih navodi da i sami prave iste greške u budućnosti. U životu Sufdžana Stivensa i mnogih biblijskih ličnosti, kao što su bili David i Vitsaveja, vidimo kako deca ispaštaju zbog odluka svojih roditelja.

David je zgrešio Gospodu kad je spavao sa Vitsavejom. Kao posledica toga, Vitsavejin deda, Ahitofel, savetovao je Davidovog sina, Avesaloma, da se pobuni protiv svog oca, a ta pobuna je ovog koštala života. David je skupo platio za svoje grehe, čije su posledice izazvale krvoproliće među njegovom decom. Ali, lepota te priče ogleda se u tome što se ona ne završava na isti način. Iz te loze lažova, prostitutki i drugih grešnika, uključujući Davida i Vitsaveju, potekao je i sam Isus. Isus je živeo bez greha i na taj način okončao sve generacijske kletve, kao i začarani krug greha i zloupotreba prisutan u Njegovoj porodici. Isus nam nudi da budemo usvojeni u Njegovu porodicu kako bi i naši porodični demoni mogli da budu poraženi. Kao članove Isusove porodice, nas više ne progone gresi naših otaca. Nasuprot tome, Isus nam nudi novi život u Njemu.

**Iz te loze lažova,
prostitutki i drugih
grešnika, uključujući
Davida i Vitsaveju,
potekao je i sam Isus.**

Emerald D. Norman, Rokvil, Merilend, SAD

Mi smo narod u ratu (Malahija 4,5,6)

Mi smo narod u ratu! Ne u onom koji se vodi puškama i bombama, oklopnim vozilima i borbenim avionima, ali ipak u stvarnom ratu. Žestoka bitka vodi se oko naše dece, tog dragocenog dara koji nam je Bog dao.

Rendal Teri u jednom članku za magazin *Tajm* piše: »Verujem da đavo postoji, a evo u čemu se sastoji njegova strategija. Prvo, on ne želi da iko ima decu. Drugo, ako se ona i začnu, pokušava da ih ubije. Ako ne budu ubijena putem abortusa, potrudi se da budu zapostavljena ili zlostavljana, fizički, emotivno, seksualno. Osim toga, on nastoji da ih dovede u bezbožno okruženje, gde će njihov um biti potpuno zatrovan. Na ovaj ili onaj način, legionari pakla žele da unište decu, jer su

deca budući zreli ljudi i vođe. Ako uspeju da izopače ili rane dete, ono postaje izopačena ili ranjena odrasla osoba koja tu nesreću prenosi na sledeću generaciju.«¹

A prorok Malahija nam javlja da će Bog poslati poruku proroka Ilije koja će »obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovijem« (Malahija 4,6).

Davidov greh (2. Samuilova 12,5-17)

David se pouzdao u sebe umesto da se osloni na Boga, i dopustio sebi da uđe u preljubničku vezu sa Vitsavejom. A kad god smatramo da nešto možemo sami, sigurno ćemo pasti. Kad ga je prorok Natan suočio s njegovim činom, David je samom sebi izrekao kaznu rekavši: »I ovcu neka plati učetvoro, što je to učinio i nije mu žao bilo« (2. Samuilova 12,6). Bog je dopustio da se njegovo samoproglášeno proročanstvo obistini.

Prvi sin koga je dobio sa Vitsavejom umro je samo sedam dana nakon rođenja (2. Samuilova 12,18). Kasnije, Amnon je silovao Davidovu ćerku Tamaru. Mada je bio ljut, David ništa nije preduzeo povodom toga. Međutim, nakon dve godine, Avesalom je ubio svog brata Amnona zbog onog što je učinio njegovoj sestri Tamari. David je dopustio da Avesalomova ogorčenost tinja dve godine zato što se nije pozabavio problemom. Neki od njegovih sinova pokušali su da preuzmu presto, što se završilo njihovom smrću. A do svega toga je došlo zbog greha njihovog oca.

David se kaje (Psalmi 51)

Psalam 51. pomaže nam da razumemo Davidovo srce i njegovo potčinjavanje Bogu nakon što je tako bolno sagrašio protiv Njega i svoje porodice. Prvo, to je pouka za očeve i uopšte za sve roditelje da se, kad pogrešimo, možemo obratiti

Bogu tražeći obnovljenje. Drugo, Bog ne samo da nam prašta, već nam omogućuje i da se ponovo pomirimo sa svojom decom.

Često se i deca bore sa istim gresima kojima su roditelji podlegali. Zato im i mogu pomoći da pobede tako što će razumeti zašto čine to što čine i razmišljaju tako kako razmišljaju. Ako budu na taj način radili sa svojom decom, srca dece i roditelja obratiće se jedna drugima. Roditelji treba iskreno da razgovaraju sa svojom decom. Ponekad, otvorenost u vezi s vašim ličnim borbama može pomoći nekom drugom da izađe na kraj sa svojim sopstvenim.

Davidove poslednje reči zabeležene su kao pesma u tekstu 2. Samuilova 23,1-5. Veliki je bio Davidov pad, ali je duboko bilo njegovo pokajanje. Vatrene je bila njegova ljubav i snažna njegova vera. Mnogo mu je bilo oprošteno i zato je mnogo voleo.

Roditelji treba da budu roditelji, a ne samo prijatelji (Priče 22,6)

Vreme je da roditelji u naše vreme ponovo prihvate odgovornost roditeljstva. Vreme je da od svoje dece zahtevamo poslušnost. Vreme je da, kao deca, počnemo da slušamo svoje roditelje »u Gospodu, jer je to ispravno« (Efescima 6,1, SSP). Biblija takođe kaže: »A vi, očevi, ne razdražite svoju decu, nego ih vaspitavajte Gospodnjom stegom i poukom« (Efescima 6,4, SSP). Mi razdražujemo svoju decu kad zahtevamo poslušnost a ne ulažemo u odnos sa njima. Zahtevanje poslušnosti bez odgovarajućeg odnosa, neizbežno izaziva pobunu. Odnos podrazumeva ne samo da roditelji poznaju svoju decu već i da dopuste deci da upoznaju njih. Cilj nije da budemo najbolji prijatelji, već da se uzajamno razumemo kad je reč o našim mislima i motivima. To će deci dati usmerenje i pomoći im da se snađu u ovom svetu.

Naša deca mogu da nađu prijatelje u školi ili crkvi, ali kod kuće su im potrebni roditelji. Krajnje je vreme da roditelji budu roditelji i da dopuste Bogu da obrati njihova srca ka deci, da bi i njihova deca zauzvrat mogla da se obrate srcem ka njima.

ODGOVORITE

1. Šta je pravo pokajanje?
2. Da li je u redu biti iskren prema svojim roditeljima?

Džulijus R. Everet, Sr., Berien Springs, Mičigen, SAD

¹ Richard Lacayo and Randall Terry, »Interview: Randall Terry«, *Time*, October 21, 1991.

»Bog bi hteo da naše porodice simbolički predstavljaju porodicu na nebu. Neka roditelji i deca imaju to na umu svakog dana, i neka se jedni prema drugima odnose kao članovi Božje porodice. Tada će njihov život na praktičan način pokazati svetu kakve mogu biti porodice onih koji vole Boga i drže Njegove zapovesti. Hristos će biti proslavljen. Njegov mir, Njegova blagodat i ljubav prožimaće porodični krug kao dragocen miris.

Mnogo zavisi od oca i majke. Oni treba da sprovode disciplinu odlučno ali nežno, da se najusrdnije trude da imaju sređeno i pristojno domaćinstvo kako bi privukli nebeske anđele, a to će im doneti mir i učiniti da vrše dobar uticaj na druge.«¹

Bog dopušta da porodice prođu kroz probe i iskušenja kako bi ih približio sebi. »Gospod je, iz naraštaja u naraštaj, delovao na sebi svojstven način. Kada bi nastupila kriza, On se otkrivao i sprečavao ispunjenje sotoninih planova. On je često dozvoljavao da se pojave krize, kada se radilo o narodima, porodicama ili pojedincima, da bi Njegovo delovanje postalo vidljivo. Na taj način proglašavao je da postoji Bog u Izrailju koji uzdiže svoj Zakon i brani svoj narod.«²

Mnogo zavisi od oca i majke.

Porodica nije imuna na sotonine napade. »Iako su ljudi nesvesni njegovih lukavstava, ovaj budni neprijatelj svakog trenutka prati ih u stopu. On nameće svoju prisutnost u svakom kutku njihovog doma, na svakoj ulici naših gradova, u crkvama, na nacionalnim savetima, u sudovima, zbujujući, varajući, zavodeći, uništavajući na svakom koraku duše i tela ljudi, žena i dece, razarajući porodice, sejući mržnju, suparništvo, sukobe, pobune, ubistva. Međutim, hrišćanski svet naizgled mirno prihvata sva ta zbivanja kao da ih je Bog odredio i kao da moraju da se događaju.

Sotona neprestano nastoji da savlada pripadnike Božjeg naroda tako što ruši ograde koje ih odvajaju od sveta.«³

ODGOVORITE

1. Biblija kaže: »Provera vaše vere razvija istrajnost« (Jakov 1,3, SSP). Možete li se setiti nekog iskustva kad je Bog dopustio da kriza pogodi vašu porodicu za vaše dobro?
2. Šta mislite, zašto sotona naročito cilja u porodicu?

Pejšns Barns, Maunt Pleznt, Pensilvanija, SAD

¹ Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 17.

² Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 178 orig.

³ Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 508 orig.

Odnosi između braće i sestara smatraju se najsloženijima. Drugi porodični odnos koji je detaljnije opisan u Svetom pismu je odnos između braće. Kainovo loše vladanje sopstvenim osećanjima prema Avelju dovelo je do prvog zabeleženog ubistva među ljudima. Taj biblijski izveštaj služi kao moćan primer o tome kako odobravanje i sukob mogu da podstaknu iracionalno ponašanje, naročito među braćom.

Dolina Ili ima poseban značaj kad je reč o pojavi biblijskog junaka Davida. Upravo tu se on susreo sa divom iz Gata, Golijatom, i porazio ga. David je pri suočavanju s tim »tajnim oružjem« filistejske vojske pokazao stratešku pripremu i preciznost iskusnog dečaka pastira, koji je kao svoje oružje izabrao »pet glatkih kamena« (1. Samuilova 17,40). Međutim, detaljnije proučavanje otkriva da je, osim fizičke borbe pod prilično nepovoljnim okolnostima, dodatnu poteškoću predstavljala i nesloga među braćom koja se nazire u pozadini.

Dijalog između Davida i Elijava (1. Samuilova 17,28, 29), najstarijeg Jesejevog sina, otkriva izvesnu netrpeljivost. David je dovoljno star da se bori, ali ne i da bi bio regrutovan u izraelsku vojsku. Osim toga, njegovo iskustvo u borbi svodilo se samo na ono koje je stekao obavljajući dužnosti pastira. Iako je David bio ubeđen u svoju spremnost da parira moćnom divu, drugima su bili sumnjivi njegovi motivi. A ko bi bolje mogao da ga dovede u red ako ne njegov stariji brat? Ako Elijav nije bio ubeđen u njegovu sposobnost i iskrenost, zašto bi bilo ko drugi bio?

Za Davida, bitka je počela još pre doline, ali on ipak »nije uzvratio uvredom na uvredu. Blagim odgovorom odvratio je bratovljev gnev... Oni koji se prihvataju važnih i javnih službi ne bi trebalo da se čude što ih u tome ometaju i suprotstavljaju im se upravo oni od kojih s pravom očekuju podršku i pomoć, već moraju ponizno nastaviti svoj posao, suočeni ne samo sa pretnjama neprijatelja, već i sa omalovažavanjem i sumnjama prijatelja.«¹

Ništa se ne bi postiglo žustrim odgovorom. Naprotiv, sve bi bilo dovedeno u opasnost ako bismo pažnju usmerili na to. Stav koji je zauzeo u tom bratskom nadmetanju, bio je početak velike pobede koju je David izvojevao tog dana. Kada nam se suprotstave, mi često koristimo reči kao »emotivno kamenje«. Međutim, Davidova pobeda uči nas da praktikujemo uzdržanost.

ODGOVORITE

1. Da li mi, kao braća i sestre u Hristu, doživljavamo uzajamno rivalstvo u svojoj crkvi?
2. Mogu li naše međusobne borbe da ugroze širu misiju naše crkve?

Kaneil Vilijams, Lorel, Merilend, SAD

¹ Matthew Henry, *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible: Complete and Unabridged in One Volume* (Peabody, MA: Hendrickson, 1991), p. 413.

Cvet, slično našem životu, razvija se iz sitnog semena posađenog među drugim semenjem. Od samog početka, Bog zna kakav će on postati, i šta će morati da pretrpi da bi postao takav kakav jeste. Osobine tla, sunce i kiša u izobilju obezbeđuju sve što mu je potrebno za razvoj. Jaki vetrovi, kiše, zatrpavanje smećem i gaženje od strane ravnodušnih, koji ne primećuju njihovu vrednost, samo su nešto od onoga što biljke čini izdržljivijim.

U hrišćanskim domovima i njihovoj praksi, popularan je moto koji glasi: »Porodica koja se moli zajedno ostaje zajedno.« Postoji sila u molitvi, a jedinstvo u posredničkoj molitvi unutar naših porodica je nešto najbolje što se može učiniti da bismo ojačali veru i popravljali jedni druge. Bog želi da rastemo da bismo postali ono najbolje što možemo biti, i ako okrećemo svoje lice prema Sinu, ako tražimo Njegove blagoslove, i čekamo na Njega sa verom, primićemo ih (Luka 12,27.28). Bog se već mnogo puta pokazao kao Onaj koji šalje pljuskove blagoslova na sve koji veruju – pljuskove koji će omogućiti razvoj snažnog korena i podstaći zdrav rast.

Bog voli raznovrsnost! On zna kako da upotrebi naše razlike da bi se sve lepo uklopilo! Divno je kad neko skupi različite vrste cveća i posadi ih u bašti, ili napravi prelepi cvetni aranžman. Različite vrste, boje, oblici, veličine i mirisi nadopunjuju jedni druge. Putem hraniteljstva ili usvajanja, neke porodice okupe članove različite rase, kulture, boje kože i porekla – a Bog čini da sve to uspešno funkcioniše! Ako se svi oslanjaju na Boga i slušaju Ga, On će im pomoći da dobiju svu snagu i stabilnost koji su im potrebni.

Možda se pitate koja je vaša vrednost dok se razvijate u krugu svoje porodice koja podseća na cveće. Bog nije stvorio cveće samo lepote radi. Neki cvetovi su jestivi, neki se upotrebljavaju u medicini. Cveće ima važnu ulogu u našim običajima, bilo da je reč o radosnim ili mračnim trenucima, ono pruža mir, utehu i radost, smanjuje stres i ublažava anksioznost. Ako je Bog i cveću dao svrhu, onda je svakako predvideo nešto i za vas, iako možda još uvek niste sigurni šta bi to moglo da bude (Jeremija 29,11).

Da li se osećate kao neko ko nema porodicu? Kao da nemate nikoga ko vas voli i podržava? Možda mislite da nikome nije zaista stalo do vas? U tom slučaju, trebalo bi da znate da imate Oca koji vas voli, koji je spreman da učini sve što je u Njegovoj moći da biste bili uspešni u ovom životu, kao i da biste bili kraj Njega u budućem (Jovan 15,5; Jevrejima 13,5; 1. Jovanova 3,1).

ODGOVORITE

1. Zašto je tako važno imati čvrstu vezu sa porodicom?
2. Na koje načine ste sticali snagu dok ste postajali to što ste danas? Kako to možete da podelite sa drugima?

T. Mišel Bird, Hejzel Grin, Alabama, SAD

Kao ljudska bića, mi treba da gradimo čvrste veze s drugima i sa svojim Tvorcem. Porodica je ogledalo Božje ljubavi, i Njegov karakter možemo da vidimo u svakoj porodičnoj zajednici. Žrtva, ljubav, praštanje i istrajnost, potrebni da bi se očuvali zdravi porodični odnosi, predstavljaju direktan odraz odnosa između našeg nebeskog Oca i našeg Spasitelja, Isusa Hrista. Tkanje Božje porodice sačinjeno je od bezbrojnih niti različitih porodica koje veruju i koje su odlučile da istraju u ljubavi. Bogu su po volji porodice u kojima vlada velikodušnost, ljubaznost i poštovanje zakona ljubavi (Dela 10,1-28). Kad proučavamo Pismo da bismo saznali šta se očekuje od porodice vernih, otkrivamo primere takvih porodica, Hristovu žrtvu na osnovu koje smo usvojeni u Božju porodicu, i odgovornost da sačuvamo porodicu istrajnošću i ljubavlju.

Biblija govori o Korneliju i njegovoj porodici, navodeći da je on bio »pobožan i bogobojažljiv, kao i svi njegovi ukućani, davao je mnoge milostinje narodu i stalno se molio Bogu« (Dela 10,2, SSP). Kornelije i njegova porodica su primer onoga šta mi vernici treba da oponašamo. Njegov molitveni život i ponizna priroda uče nas da su Bogu po volji porodice koje se svakodnevno mole i staraju za nemoćne, bolesne, za beskućnike, siročad, za one što imaju poteškoće u razvoju i probleme sa psihičkim zdravljem. Biti deo Božje porodice svodi se na sposobnost da ostvarimo prislan odnos sa Bogom kroz molitvu i ljubaznost prema drugima.

Isus je prineo najveću žrtvu za naše grehe, omogućivši Bogu da nam oprost i pomiri nas sa sobom. Isus kao naš Posrednik odrekao se sebe, što je najbolji poklon koji je ljudski rod ikad primio. Kao Božji Sin, Isus nam je pružio priliku da budemo deo Božje porodice bez obzira na naše etničko poreklo, biologiju, nasleđe ili tradiciju. Na krstu, Isus je rekao: »Oprostite im, jer ne znaju šta čine« (Luka 23,34, SSP). Mi ne možemo znati šta je za Boga značilo to što nam je oprostio i odrekao se Isusa kako bi On mogao da ponese grehe sveta. Tekst 3. poglavlja Evanđelja po Jovanu, poziva nas da verujemo i primimo večni život. Taj poziv – da budemo deo Božje porodice – otvoren je za sve koji veruju. Postoji odgovornost koja proističe iz toga što smo deo bilo koje porodice. Svi imamo ulogu koju treba da odigramo.

ODGOVORITE

1. U kojim osobinama tipičnim za vašu porodicu posebno uživate? Ima li nečega u vašoj porodici što biste želeli da promenite?
2. Na koje ste izazove naišli kad ste odlučili da budete deo Božje porodice?

ZAKLJUČAK

Istorija pokazuje da se loše odluke odražavaju na naše potomstvo. Zahvaljujući mnogim velikim biblijskim i ličnim primerima koje možemo da posmatramo, mi imamo moć da razbijamo generacijske kletve jednostavno time što ćemo promeniti put kojim idemo. Svi smo imali neki tip porodične dinamike koji nas je oblikovao. Ali, dok proživljavamo oluje porodičnih problema i težimo da rastemo zajedno u veri, imajmo na umu da postoji Bog koji želi da nas spase, kome je stalo da mi oponašamo nebesku porodicu kako bismo svetu pružili primer porodice koja voli Boga.

RAZMOTRITE

- Postanite mentor (stariji brat ili sestra) nekome ko je u hraniteljskoj porodici. Razgovarajte s takvom decom o mogućnostima za uspeh u životu. Budite im porodica, i trudite se da ih usmeravate uz puno molitava.
- Čitajte priču »How to Be an Active, Gospel-Centered Mom« (Kako biti aktivna mama usredsređena na evanđelje), od Bruk Mekglotlin (Brooke McGlothlin) na vebsajtu Focus on the Family; <https://www.focusonthefamily.com/parenting/spiritual-growth-for-kids/how-to-be-an-active-gospel-centered-mom>.
- Razgovarajte s nekim ko je imao problematičan porodični život, ali je uspeo to da prevaziđe razbijajući generacijsku kletvu i menjajući smer svog života pod Božjim vođstvom.
- Opišite pet tipova porodične dinamike u današnjem svetu koje bi mogle navesti dete da postane buntovno.
- Proučite priču o Jakovu iz Biblije i zapazite kako su njegove odluke i odluke drugih u porodici uticale na njegove žene i decu.
- Smislite još neku metaforu osim cveta kojom biste dočarali ljudski razvoj.
- Razmislite o sopstvenom putovanju i o tome kako su vas život i porodična dinamika ojačali. Kako možete to da upotrebite da biste pomogli nekom drugom?

POVEŽITE

1. Mojsijeva 29-31; 1. O carevima 15.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, 7. poglavlje, »Jerovoam«, str. 99-108 orig.; *Child Guidance*, pp. 530, 531.

»Parenting«, Focus on the Family, <https://www.focusonthefamily.com/parenting>.

Pouka 12

Od 15. do 21. juna 2019.

Šta su videli u vašem domu?

»A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, stečeni narod, da objavljujete vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svetlost.«

(1. Petrova 2,9, SSP)

Vrelina. Jedina reč kojom se mogao opistati taj dan. Semjuel je bacio pogled ka popodnevnom nebu, ali nije primetio nikakav nagoveštaj olakšanja. Vruće. Vruće. Vruće.

Pogledao je prema sledećoj kući. Bilo je vreme da pozvoni na vrata. Kad mu je prst pritisnuo dugme, njegovo držanje se istog trenutka promenilo, odajući utisak entuzijazma i interesovanja. Međutim, vrata su se širom otvorila i odmah s treskom zatvorila, pre nego što je uspeo da kaže »Dobar dan«. Ono što je uspeo da zapazi u vezi s tim starijim gospodinom jasno mu je poručivalo da tu nije dobrodošao. Nimalo. I da neće ni biti.

Pred sledećom kućom vrata mu je otvorila niska, stamena žena.

»Dobar dan! Zovem se Semjuel, i hteo bih da vam pokažem...«

Semjuela su

psovali, ignorisali ili mu držali pridike.

»Kakav 'dobar dan'? Uđi unutra! Mora da ti je vruće!« – doviknula mu je.

»Hvala lepo! Jedva čekam da vam pokažem svoje usisivače! – odgovorio je Semjuel sa olakšanjem. Konačno, jedno ljubazno lice! Ušao je unutra i naćuo dvoje dece kako se svađaju. Jedno je

poćelo da plaće, na šta se žena prodrala: »Tišina tamo, ćuješ li me!?« Plać je eskalirao u vrisku. »Izvinite za trenutak«, rekla je.

Semjuel je pokrio uši da ne bi slušao svu tu viku i dreku. Źena se brzo vratila.

»Dakle, šta to tu imamo?« – pitala je. Semjuel je nastavio da opisuje svoj usisivać – poslednju reć tehnologije, a zatim i da demonstrira njegov rad, dok se Źena i dalje dovikivala i nadvikivala sa svojom decom. Negde usred te kakofonije zaćuo se i muŹevljev brundav glas. Semjuela je glava zabolela od buke. Postajalo mu je sve neprijatnije kako je napetost u kući rasla.

»Uzeću ga!« – rekla je Źena. Muški glas je dobacio: »Ne, nećeš!« Nakon kraće debate, dogovor je sklopljen što je moguće brŹe (što se Semjuela tiće) i on se ubrzano uputio ka vratima.

»Dođite ponovo uskoro!« – rekla je Źena uz prijateljski osmeh. *Nema Źanse!* – pomislio je Semjuel u sebi. Stojećii pred sledećom kućom, mogao je da vidi kako vlasnici vire iza zavese, ali niko nije otvorio vrata. Ispred sledećih nekoliko ulaza, Semjuela su zasipali ruŹnim rećima, ignorisali ga ili mu držali pridike. Jedva da je prodao neki usisivać. Pa ipak, jednostavno »Ne, hvala« bilo bi sasvim dovoljno od onih koji nisu bili zainteresovani.

Zvrrrrr! Zvono je odjeknulo kroz kuću, ali ni ovaj put niko nije otvorio. Međutim, kad se već okrenuo da pođe, vrata su se naglo otvorila.

»Izvinite što mi je toliko trebalo!« – rekla je mlada Źena. »Izvolite, uđite. Upravo sam vadila kolaće iz rerne. Hoćete li da probate?« Taj dom je bio drugaćiji od ostalih. U njemu su vladali mir i staloŹenost kakve nije osetio celog tog dana. Nije bilo grubosti. Nije bilo vike. Premda ništa nisu kupili, Semjuel je tu kuću napustio radostan i osveŹen.

A na šta bi naišao u vašoj kući?

Kristi Rić, Venaći, Vašington, SAD

16. jun 2019.

KOD KUĆE UČIMO DA BUDEMO BOŽJI PREDSTAVNICI

DOKAZ (1. Mojsijeva 33; 1. Petrova 2,9)

Ne

Najvažnija misija koju nam je Isus ikad dao jeste da dočaramo Njegovu sliku svetu. On želi da mi budemo Njegove ruke i noge. On čezne za tim da odišemo Njegovim karakterom u svemu što govorimo i činimo. Kao što kaže tekst 1. Petrova 2,9: »Vi ste izabrani... da objavljujete vrline Onoga koji vas je... pozvao u svoju čudesnu svetlost« (SSP). Ali kad se osvrnemo na svoj život, da li vidimo da smo bili primer kakav je On želeo da budemo – ne samo strancima, već i svojoj porodici?

Za većinu nas, odgovor je verovatno »ne«. Možda se uzorno ponašamo dok smo napolju, ali to kao da izbledi istog trenutka kad stignemo kući. Prema članovima svoje porodice počinjemo da se odnosimo s prezirom umesto sa ljubavlju. Čuli ste izreku da »ljubav počinje u domu«, a da li ste ikad pomislili da naše uzorno ponašanje kao Božjih predstavnika takođe tu počinje? Ako ljudi dođu u vašu kuću, da li će tu videti dokaze o Božjoj prisutnosti, ili će otići misleći da Njega tu uopšte nema?

Složiti se s ljudima koji su nam najbliži u životu ponekad može biti teško.

Složiti se s ljudima koji su nam najbliži u životu ponekad može biti teško. Pa ipak, da bi drugi uočili Božju ljubav u našem domu, potrebno je da tu ljubav i pažnju pokažemo najpre prema svojoj porodici. Jakovljevo iskustvo s njegovim bratom Isavom pruža dobar primer za proučavanje. Njihov uzajamni odnos je jedan od najkomplikovanijih u celoj Bibliji. Može se slobodno reći da se oni nisu baš najbolje slagali, a kad je Jakov ukrao Isavovo pravo prvenštva, njihov odnos je bio uveliko narušen. To što su godinama bili otuđeni, čini da ono što je opisano u tekstu 1. Mojsijeva 33 zvuči još moćnije. U trećem stihu, čitamo kako se Jakov klanja »do zemlje sedam puta dokle dođe do brata svojega« (1. Mojsijeva 33,3, SSP). Time što se poklonio sedam puta, Jakov je prema Isavu pokazao poštovanje koje je propustio da mu pokaže godinama ranije. To je pouka o poniznosti i pokajanju u porodičnim odnosima, što dovodi do pomirenja.

Poniznost je početak ljubavi koja bi trebalo da isijava iz svakog ćoška našeg doma. Mi ne želimo da nas optuže da smo dvolični lažovi – koji u javnosti tvrde da su hrišćani, a kod kuće su licemeri. Zato, nastojmo da budemo kao Jakov, čija je poniznost spasla njegov odnos sa bratom.

ODGOVORITE

1. Na koje načine možete pokazati ljubav prema članovima svoje porodice kako bi vaši domovi odisali Božjim prisustvom?
2. Da li ste nekad bili u zategnutim odnosima s nekim od vaše braće i sestara? Ako jeste, kako ste to rešili?

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

DA LI ĆE IKO BITI U CARSTVU ZBOG ONOGA ŠTO JE VIDEO U MOJOJ KUĆI?

LOGOS (Ruta 1; 2. Dnevnika 32,25.31; Isaija 38; 39)

Ponos poništava svedočenje (2. Dnevnika 32,25.31; Isaija 38; 39)

Car Jezekija se suočio sa smrtnom presudom. Prema 2. Dnevnika 32, bolest koja ga je dovela na rub smrti nastupila je nakon čudesne vojne pobeđe nad nesavladivim Asircima i izuzetno oholim carem Senahirimom. Dvadeset treći stih glasi: »I mnogi donošahu dare Gospodu u Jerusalim i zaklade Jezekiji caru Judinu; i od tada se uzvisi pred svijem narodima.« Ta uzvišenost je možda doprinela divovskom problemu gordosti.

I pored toga, Bog je učinio još jedno čudo, iscelio Jezekiju i dodao mu još 15 godina života (Isaija 38,5). Međutim, šta je Jezekija učinio s tim novim, pozajmljenim životom? Kako je upotrebio blago, obilje i dostignuća kojima ga je Bog blagoslovio (videti 2. Dnevnika 32,27-30)? Tekst u 2. Dnevnika 32,31 kaže da je Bog dopustio da knezovi iz Vavilona, najmoćnijeg naroda na zemlji, dođu da posete Jezekiju. Ta diplomatska poseta pružila je Jezekiji sjajnu priliku da svedoči o Bogu koji ga je blagoslovio i poslao svog anđela da potuče moćnu asirsku vojsku. »Samo kad dođoše poslanici knezova vavilonskih... ostavi ga Bog da bi ga iskušao da bi se znalo sve što mu je u srcu.« Koliko je dobro prošla ta poseta?

Sa diplomatske tačke gledišta, situacija je uveliko išla u prilog Božjem narodu, ali Bog nije bio previše zainteresovan za to. Stoga je prorok Isaija posetio cara (Isaija 39), da bi mu postavio ključno pitanje: »Šta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezekija reče... nije ostalo ništa u riznicama mojim da im nijesam pokazao« (Isaija 39,4). A šta je sa blagom nagomilanim na nebu?

Isaija je zatim izgovorio proročanstvo da će celokupno Jezekijino blago biti preneto u Vavilon, a i njegovi sinovi odvedeni. Bio je to prilično neslavan kraj njegovog životnog dela, tako obeleženog ponosom da je to bacilo senku na sve ostalo.

Dom uređen po Božjim pravilima ne nastaje slučajno (5. Mojsijeva 6,5-7)

Kako da ne završimo kao Jezekija, koji je Božju velikodušnu ponudu od dodatnih petnaest godina života prezreo radi svetovne časti? U tekstu 5. Mojsijeva 6 nalazi se Isusova dobro poznata izjava iz Novog Zaveta: »Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje« (5. Mojsijeva 6,5). Odmah posle nje sledi jedna manje poznata zapovest, koja se tiče same srži porodičnog života, vaspitanja naše dece u Gospodu, kao i našeg svakodnevnog posvećenja Bogu: »I neka ove riječi... budu u srcu tvom. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ« (5. Mojsijeva 6,6.7). Na osnovu tog teksta možemo zaključiti da nam je, da bismo ostali čvrsti u Gospodu, potrebna stalna interakcija s Njegovom Rečju, bilo da je proučavamo za sebe, ili na osnovu nje podučavamo druge u svom domaćinstvu. Božja Reč je kao štit koji nas brani od iskušenja ponosa i svetovne časti – upravo onoga što je izazvalo pad Jezekije i njegovog doma. Biblija je puna priča o tome kako porodični život, ispravno orijentisan zahvaljujući Božjoj Reči, može biti kao pojas za spasavanje bačen nekom neverujućem članu porodice koji pluta u moru.

Šta je ona videla u domu pravog svedoka? (Ruta 1)

Kad je poveo Nojeminu i svoja dva sina na to putovanje, nadajući se da će izbeći glad u svojoj zemlji, Elimeleh nije mogao ni da pretpostavi da će ono na kraju dovesti do spasenja jedne od njegovih snaja, strankinje, koja ranije očigledno nije poznavala Boga. Ta strankinja je na kraju postala deo rodoslova Spasitelja sveta!

Nakon smrti obojice Nojeminih sinova, snaje su plakale zajedno s njom, ne želeći da se odvoje od nje, čak ni kad je odlučila da se vrati u svoju domovinu. Ona je obema rekla da se vrate svojim domovima, gde bi bile izložene idolatriji koju su napustile kad su se udale za Izraelce. Vratiti se kući značilo je rizik od napuštanja pravog Boga radi udobnosti moavskog stila života.

Premda su obe snaje tugovale s njom, Orfa se ipak vratila kući, ali Ruta je izgovorila veoma snažne reči pokazujući nepokolebljiv stav u vezi s Nojeminom, sa svojim mestom u njenoj porodici, i istinom o nebeskom Bogu:

»Nemoj me nagovarati da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti nastaniš, nastaniću se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog« (Ruta 1,16). Ruta je bila spremna da napusti sve što je do tada poznavala kako bi ostala u Nojemininoj porodici, jer je Nojemina sledila nebeskog Boga.

Ruta se zavetovala ne samo da će napustiti svoj dom i poznate običaje, već i sam život, da bi sledila Nojeminu i njenog Boga, obećavši u suštini da se nikad neće vratiti u Moav, i njegovim bogovima: »Gdje ti umriješ, umrijeću i ja, i ondje ću biti pogrebena. To neka mi učini Gospod i neka mi doda, smrt će me samo rastaviti s tobom« (Ruta 1,17). Dakle, šta je to Ruta videla u Nojemininoj kući?

Završna reč o tome koliko je važno svedočanstvo koje pruža dom

Šta je to Ruta videla u Nojemininoj kući što vavilonski kneževi nisu videli u Jeze kijinoj?

I Ruta i vavilonski kneževi bili su stranci među Izraelcima. Šta da je Jeze kija postupio drugačije? Možda bi se neki od vavilonskih kneževa obratili da bi sledili Boga. Nama nisu nepoznati članovi vavilonskog dvora koji su poverovali u Boga, zar ne? Navuhodonosor je postao Božji sledbenik zahvaljujući moćnom, dugogodišnjem svedočenju Danila i trojice njegovih drugova. Ne možemo zamisliti Bibliju bez priče o Ruti. A ona je tu zbog svedočenja jedne porodice. Ruta je videla šta se nalazilo u toj kući i pože lela je to za sebe. Ko će proći kroz našu kuću, i šta će videti?

ODGOVORITE

1. Šta primećujem što bi trebalo da nestane iz mog doma kad se stavim u položaj svojih posetilaca?
2. Ako je moja fizička kuća u redu, da li i moje misli, reči i postupci takođe dolikuju vernom svedoku o živom Spasitelju?

Džeremi Veter, Gudletsvil, Tenesi, SAD

»Bog želi da dom bude najsrećnije mesto na zemlji, pravi simbol nebeskog doma.«¹

»Obnova i uzdizanje čovečanstva počinje u domu. Posao roditelja predstavlja osnovu svakog drugog posla. Društvo je sastavljeno od porodica i one postaju ono što glave porodica učine od njih. Iz srca 'izlazi život' (Priče 4,23), a porodica je srce zajednice, Crkve, naroda. Blagostanje društva, uspeh Crkve, napredak naroda zavisi od uticaja doma.«²

»Naše vreme je kratko. Ovim svetom prolazimo samo jedanput i dok prolazimo, iskoristimo najbolje što možemo ovaj život. Posao na koji smo pozvani ne zahteva bogatstvo ili društveni položaj, niti veliku sposobnost. On zahteva ljubazan, požrtvovan duh i nepokolebljivu odluku. Svetiljka, iako mala, ako stalno gori, može da bude sredstvo za paljenje mnogih drugih svetiljki. Možda nam se naš delokrug uticaja čini malim, naša sposobnost skromnom, naše prilike malobrojnim, naše znanje ograničenim, ali svima nam se ukazuju sjajne mogućnosti ako verno iskoristimo prednosti svoga doma. Ako hoćemo da otvorimo svoja srca i domove božanskim načelima života, postaćemo kanali za izlivanje životodavne sile. Iz naših domova poteći će bujice života koje isceljuju i privlače, donoseći lepotu i plodnost tamo gde sad vladaju neplodnost i smrt.«³

»Svetiljka, iako mala, ako stalno gori, može da bude sredstvo za paljenje mnogih drugih svetiljki.«

ve božanskim načelima života, postaćemo kanali za izlivanje životodavne sile. Iz naših domova poteći će bujice života koje isceljuju i privlače, donoseći lepotu i plodnost tamo gde sad vladaju neplodnost i smrt.«³

ODGOVORITE

1. Kojim ste blagom svoga doma u iskušenju da se hvalite kao što je učinio car Jezelekija? Šta bi umesto toga trebalo da vam bude u središtu pažnje?
2. Koja su to »božanska načela života«? Kako možemo da im »otvorimo svoja srca i domove«? Šta možete dodati svojoj svakodnevnoj rutini, a što bi vam pomoglo da oponašate Hrista?
3. Koji savremeni svetski problemi ili trendovi remete i uništavaju domove za koje je Bog nameravao da budu »simbol nebeskog doma«?

Laura Veter, Gudletsvil, Tenesi, SAD

¹ Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 102.

² Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 349 orig.

³ Isto, str. 355 orig.

Od samog početka, Bog je zamislio da porodica bude središte čovekovog života, da pruža zajedništvo, saradnju, usmerenje, i da služi kao živa parabola Njegove ljubavi prema nama (1. Mojsijeva 2,18; 2. Mojsijeva 20,12; Psalmi 68,5.6; Isaija 49,15; Otkrivenje 19,7). Porodica je prvo mesto gde saznajemo o tome ko je Bog, kakav je naš odnos prema Njemu i šta On traži od nas. Dom je mesto odakle sija naša svetlost.

Nažalost, budući da smo u domu opušteniji nego inače, to takođe može biti mesto na kom jedni drugima pokazujemo svoje najružnije lice. Zategnuti i rasturjeni porodični odnosi mogu da unište mir doma za koji je Bog predvideo da bude naša duhovna baza i svetionik dobrodošlice za Njegovu izgublenu decu. Dakle, kako da stvorimo porodicu u kojoj će se ogledati Božji mir i ljubav?

Tražimo prisustvo Svetog Duha u svom životu i domu. Božja sila menja život (Jeze-kilj 11,19; 2. Korinćanima 5,17). Jedino posredstvom Njegove blagodati mi možemo savladati sebičnost koja je za nas tako prirodna, i umesto toga služiti jedni drugima iz ljubavi (Galatima 5,13).

Praktikujemo poniznost. Gordost je još jedan ključni neprijatelj miroljubivog doma (Filibljanima 2,3). Isus je pružio primer života ponizne službe kakvim želi da mi živimo. Ići Njegovim stopama znači služiti drugima – čak, i možda posebno, onima koje je najteže voleti upravo u našoj porodici – i to sa poniznošću.

Imajmo na umu da je ljubav predanje a ne osećanje. Moderna kultura kaže nam da ljubav dolazi i prolazi na osnovu toga šta osećamo prema drugoj osobi. Međutim, biblijski uzor porodične ljubavi zasnovan je na predanju koje prevazilazi promenljiva osećanja. (Kada ste poslednji put gledali neku romantičnu komediju na tu temu?) Odanost i vernost su izrazi ljubavi koji se veličaju kroz čitavu Bibliju, od Deset zapovesti, preko Avrama, Lota, Rute, do Hristovog pogleda na brak (Matej 19,3-6). Mi možemo učiniti mnogo toga da bismo izgradili bliskost sa članovima svoje porodice, ali ljubav i predanje koje delimo ne mogu zavisiti od trenutnih osećanja.

Kad dođe do povrede, znajmo da je Bog i dalje na delu. Preko Hrista, svi možemo postati sinovi i kćeri Božje (2. Korinćanima 6,18; Rimljanima 8,15.16; Galatima 4,4-7; Efescima 1,5). On je Otac onima koji su bez oca (Psalmi 68,5), i jedino On može da popuni prazninu koja nastaje kad nas povrede ili odbace oni koji su nam najbliži. Čak i kad naša situacija izgleda beznadežno, možemo se pouzdati u to da On radi za našo dobro (Rimljanima 8,28).

ODGOVORITE

1. Na koji način je vaša porodica oblikovala vaše shvatanje Boga?
2. Šta mislite, kako vaša porodica prikazuje Boga drugima?

Kajanje. Na godine verne službe pala je senka zbog jednog lošeg prosuđivanja koje je moglo da sruši carstvo Izraela. Car Jezekija mora da se osećao pokislo nakon razgovora sa prorokom Isaijom. Bog je bio tako dobar prema njemu – izlečio ga je, dao mu traženi znak koji je poremetio prirodne zakone i doslovno vratio vreme unatrag. Izvan Izraela, taj znak nije prošao nezapaženo, i poslanici iz Vavilona su došli da bi se raspitali o tom moćnom Bogu. Ali umesto da peva hvalospeve Bogu, Jezekija je taj dan proveo tako što se šepurio kao paun, razmetao svojim bogatstvom, a onda otpravio te ljude na put. Šta su oni videli u njegovoj kući? Zlato i sjaj bez ijednog osvrt na Boga. Tada je došao Isaija i Jezekija je shvatio šta je uradio. Prilika je propuštena – carstvo ugroženo.

Zlato i sjaj bez ijednog osvrt na Boga.

Kada ste vi poslednji put osetili zaoku kajanja? Ne govorim o nekom sitnom kajanju zato što ste kasno započeli neki projekat ili ste premalo učili. Po mom iskustvu, najbolnije kajanje je izazvano nemarnim rečima ili postupcima koji su povredili nekog drugog. Najčešće je ta osoba neko iz vaše »kuće«, ili vaše neposredne blizine – član porodice, cimer, neko ko vam je izuzetno bitan.

Prisnost čini da postanemo suviše lenji da bismo se ponašali najbolje što umemo. Tako naš pravi karakter dolazi do izražaja upravo u prisustvu onih koji su nam najbliži. Iako bi trebalo da prednost bliskih odnosa iskoristimo za to da ljude uputimo na Isusa, mi se suviše često usredsredimo na sebe i propustimo priliku da pokažemo Božju ljubav.

Više puta, u nekoliko poglavlja 5. knjige Mojsijeve, izraelski narod je upozoren da ne zaboravi svoje izbavljenje iz Egipta, kao ni zapovesti koje je Bog dao. »I neka ove riječi koje ti ja zapovijedam danas budu u srcu tvom. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ« (5. Mojsijeva 6,6.7). Nosite ih, pokazujte ih, recitujte ih. Ne dopustite sebi da Božju Reč ikad smetnete s uma.

Možda je baš u tome Jezekija pogrešio. Car je bio veran u mnogo čemu, ali onog dana kad su ga vavilonski poslanici posetili, on mora da je zaboravio da recituje tekstove o Božjoj sili. Umesto toga, on je usmerio pažnju svojih posetilaca na sebe i svoje stvari. Svako od nas trebalo bi uz molitvu da se celim srcem obaveže da će Božja Reč biti uvek prisutna u njegovom životu, ne samo kad nekud ide, već naročito onda kad je kod kuće.

ODGOVORITE

1. Kada ste poslednji put rekli ili učinili nešto zbog čega ste se pokajali? Šta mislite, zašto se to desilo?
2. Kako da Božja Reč ima uvek središnje mesto u onome što radite svakog dana?

Čeril Gabel, Venači, Vašington, SAD

IDEALAN PORODIČNI ŽIVOT NAM JE PREDOČEN OD SAMOG POČETKA

ISTRAŽIVANJE (1. Petrova 2,9)

Pe

ZAKLJUČAK

Hrišćani treba da razumeju kako je Bog nameravao da porodica izgleda. Šestog dana, Bog je stvorio muško i žensko (1. Mojsijeva 1,26.27.31). »Potom reče Bog: da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo mi« (1. Mojsijeva 1,26). Ako je Božja glavna karakteristika ljubav (1. Jovanova 4,8), zar ne bi trebalo da ljubav bude prvo što ljudi zapaze u hrišćanskim domovima? Ako živimo oponašajući Boga, mi oponašamo savršenstvo. Oponašati Boga znači oponašati ono što On jeste i kakav jeste. Bog voli svako svoje dete. On nam je pružio priliku da budemo Njegova deca i da Ga sledimo. Hristos je dao pravo svakome od nas da Ga oponaša, da Ga sledi, da Ga voli. Mi možemo pokazati Hristovu ljubav prema svim ljudima, tako što ćemo ih i mi voleti i otkrivati Hrista u svojim porodicama.

RAZMOTRITE

- Otvorite svoj dom za porodično proučavanje Biblije.
- Povedite svoju porodicu da volontira u lokalnom skloništu.
- Odredite dan za porodicu kada ćete izaći i zabavljati se sa svojim poznanicima i članovima crkve.
- Pretvarajte se da ste gost u svojoj kući, neko ko ne veruje u Boga i zapišite svoju reakciju u vezi sa svedočanstvom koje prenosi vaš dom i stvari koje su u njemu – knjige, umetnički predmeti, hrana, i ostalo.
- Napišite kratak pamflet ili organizujte radionicu u crkvi ili maloj grupi na temu kako pripremiti svoj dom za svedočenje neverujućima (slično profesionalnoj prezentaciji na temu kako pripremiti svoj dom da biste sprečili da neko stariji ne padne tako što će se saplesti o tepih ili naleteti na komad namogilanog nameštaja).

POVEŽITE

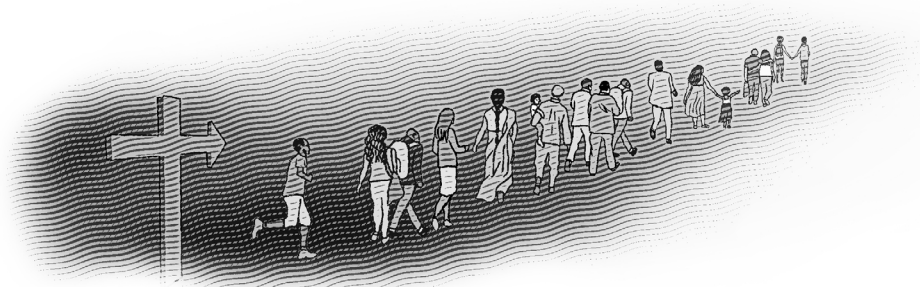
1. Mojsijeva 1,26; Jovan 1,4; Rimljanima 3,23. 24; 1. Korinćanima 4,16; Efescima 3,15-19; 5,1; 1. Petrova 2,9.

Ellen G. White, *The Adventist Home*, pp. 35–38; *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 740–742.

Selin Vajsner, Lebanon, Tenesi, SAD

Pouka 13

Od 22. do 28. juna 2019.

Obraćanje srca u poslednje vreme

»Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; i on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovijem, da ne dođem i zatrem zemlju.«

(Malahija 4,5.6)

22. jun 2019.

ŠTA ZNAČI IMATI OBRAĆENO SRCE?

UVOD (Malahija 4,5)

Su

Prvobitni porodični obrazac koji je Bog uspostavio bio je savršen. On je stvorio i muškarca i ženu prema svom liku i dao im različite uloge. Adamu je dodelio duhovnu odgovornost i autoritet, dok je Eva trebalo da bude pomoćnica i supruga, podjednako vredna kao i Adam. Dakle, porodica je bila zasebna celina sa posebnom ulogom – da slavi Boga.

Međutim, kad se pojavio greh, on je poremetio Božji savršeni plan za porodicu. Greh je u porodicu uneo sukob i razdor, čineći je slabom, nasilnom, i konačno rasturenom. Današnja porodica vuče korene iz Edemskog vrta, gde je greh izvi-perio Božji savršeni plan.

Uprkos tome, Bog je obezbedio način za obnovu porodice do njenog prvobitnog, savršenog stanja. To može da se ostvari jedino posredstvom Božje ljubavi, otkrivene u Isusu Hristu, koji nudi nadu i blagodat za tu problematičnu zajednicu. Institucija porodice danas ima potrebu za usmerenjem, ohrabrenjem i nadom. Potrebna je mudrost da bismo se molili za decu i upućivali ih na Božju Reč. A mužu i ženi je potreban konstruktivan dijalog da bi ostali sjedinjeni i srećni.

**Institucija porodice
danas ima potrebu
za usmerenjem,
ohrabrenjem i nadom.**

Bog želi da nam pomogne da preduzmemo hrabre i odlučne korake kako bismo pobedili laž da za brak i porodicu nema nade. Božja namera za nas je da poboljšavamo svoje porodice, da obnavljamo prekinute veze i negujemo zdrave odnose u skladu s Njegovim prvobitnim planom.

Iz tog razloga, Bog obećava da će poslati »Iliju proroka« da obrati srce ljudi u problematičnim porodicama neposredno pred kraj vremena. U tekstu Jezekilj 36,26, Biblija govori o »novom srcu« i »novom duhu«. Greh je otvrdnuo ljudsko srce i učinio ga neprijemčivim za Božje pouke. Nakon pada u greh, srca su ostala lišena duhovne snage. Ljudi su počeli da žude za onim što je na ovom svetu.

Pa ipak, zahvaljujući Božjoj blagodati pokazanoj u Hristu Isusu, mi možemo imati novo srce i obnoviti svoj prvobitni položaj pred Bogom. Posredstvom žive vere u našoj duši, možemo gledati u raspetog Spasitelja koji nudi potpuno spa-senje.

Pouka za ovu sedmicu pomoći će nam da otkrijemo Božja obećanja, naročito u vezi sa obraćenjem srca u vremom kraja, dok se budemo pripremali da sretno Hrista prilikom Njegovog drugog dolaska.

Džoan Omato, Kisi, Kenija

Proročanstvo o obraćenju srca (Matej 17,10)

Bog je postavio proroke da odigraju ključnu ulogu u informisanju naroda o Njegovoj volji. Proroci kao što je bio Ilija imali su vodeću ulogu u Izraelu. Bili su postavljeni u proročku službu da bi učili narod o Božjim zapovestima i pricali budućnost.

Tekst Malahija 4,5.6 pominje preteču, nekog poput Ilije, koji će obratiti srca muškaraca i žena »prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji«. Učenici se pozivaju na to proročanstvo u tekstu Matej 17,10. U svom odgovoru, Isus nagovještava da je Ilija već došao u ličnosti Jovana Krstitelja, koji je obratio srce mnogih ljudi pred dolazak Mesije.

Svojom moćnom porukom o pokajanju, Jovan, kao i Ilija, pozivao je ljude Hristu. Međutim, mnogi od njihovih slušalaca protivili su se i njima i njihovim porukama. Jovanove i Ilijine poruke upućivale su ljude na Hrista koji je konačno ispunjenje Božje proročke poruke. Pravi Božji glasnici obavljaju plemenito delo obraćenja ljudskog srca Hristu u pripremi za Božje carstvo.

Ponovno okupljanje porodice (1. O carevima 17,13)

Priča o Iliji i udovici iz Sarepte naglašava činjenicu da u mnogim prilikama, radi ostvarenja svojih namera, Bog koristi ono što čovek zanemaruje. U zemlji pogođenoj sušom, On obezbeđuje sredstva da bi prehranio Iliju, svog proroka. Prilično dugo, Ilija je preživljavao zahvaljujući hrani koju su mu donosili gavrani, a vodu je pio iz potoka Horata. Međutim, kako je suša potrajala, potok je presušio, ali Ilija je verovao da će se Bog postarati. Bog ga je uputio na udovicu iz Sarepte, ženu koju prorok nije poznao.

**Svaki put kad
pomerimo fokus sa
živog Boga ka nekom
svetovnom, čulnom
zadovoljstvu, mi
padamo u greh.**

U teškim situacijama kao što je bila Ilijina, Bog okružuje svoj narod ljubavlju i zaštitom. Bog je već progovorio, ali ne bogatim ljudima i ženama u Sidonu. On je rekao jednoj siromašnoj udovici da ugosti Njegovog glasnika. Bog uvek ide ispred svojih glasnika.

»To je Božji način, i Njegova slava, da upotrebi one što se smatraju slabim i ludim na ovom svetu i da takvima ukaže čast.«¹

Udovica je poslušala Ilijine reči iako nije verovala u njegovog Boga. Njena poslušnost donela joj je nezamislive blagoslove, između ostalog, čudo umnožavanja i vaskrsenja. Dok očekujemo Hristov drugi dolazak, trebalo bi da imamo na umu da jedan čin ljubavnosti prema Božjem glasniku može biti prilika da se naše srce obrati Bogu i Njegovim obećanjima.

Obraćanje srca kod oltara (1. O carevima 18,21)

Nadmetanje na gori Karmil jasno ilustruje oštru razliku između svetlosti i tame, istine i zla, Boga i sotone. U tekstu 1. O carevima 18,21, Ilija narodu skreće pažnju na činjenicu da život podrazumeva pravljenje izbora na svakodnevnoj osnovi. Štaviše, svaki izbor ima posledice. Prema tome, svaki put kad napravimo izbor, moramo biti spremni i da snosimo posledice. Neki izbori imaju doživotne posledice, dok drugi mogu izgledati beznačajno.

Na gori Karmil, Ilija je molio Izraelce da naprave pravilan izbor. U to vreme, Izraelci su prihvatili obožavanje Vala, pomerajući svoj fokus sa obećanja koja im je dao večni Bog. A svaki put kad pomerimo fokus sa živog Boga ka nekom svetovnom, čulnom zadovoljstvu, mi padamo u greh. Nadmetanje između Ilije i Valovih proroka uči nas da je Bog suveren i da On strateški raspoređuje svoje predstavnike kako bi nadvladali đavola.

Način na koji je Ilija postupio u toj situaciji govori nam da Bog očekuje da se založimo za Njega, da se hrabro suočimo sa zlom, i da govorimo istinu. Što je najvažnije, Bog je u stanju da nas zaštiti i izbavi iz svake nevolje koja deluje nasuprot Njegovoj volji.

Obraćanje srca kod Jordana (Jovan 1,29-37)

Kad je za Hrista rekao: »Jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta« (Jovan 1,29), Jovan je aludirao na svrhu žrtvenog jagnjeta o kojoj se govori u Starom zavetu (videti 3. Mojsijeva 1,10; 3,8).

Jovan govori o Hristu kao o jagnjetu, zato što je On sam poneo grehe sveta na Golgoti (1. Petrova 2,24). Hristos je ostvario ono što obredne žrtve nisu mogle.

Još jedna važna pouka iz tog teksta je značaj susreta sa Hristom. I Stari i Novi zavet objavljuju Hrista i otkrivaju velike istine o Njemu. Kad su otkrili Isusa, učenicima su pomerili svoj fokus ka nečemu novom. Odbacili su stare grehe i započeli novi život sa Hristom.

Da bismo ušli u trajnu vezu sa Hristom, prvo treba da verujemo u Njega kao u Božje žrtveno Jagnje koje može da nas očisti od greha i dovede u ispravan odnos sa Bogom. Do toga dolazi tako što najpre priznamo da smo grešni pred Bogom, da nam je potrebno opravdanje, i da smo spremni da otpočnemo novi život s Njim. Suština je u tome da se naše srce obrati Hristu.

ODGOVORITE

1. U kom trenutku svog života treba da priznamo da smo grešnici?
2. Zašto je Hristos bolja žrtva za naše grehe od prinošenja teladi i jaganjaca?
3. Pošto je On umro radi nas, šta mi kao grešnici treba da radimo da bismo bili u potpunosti prihvaćeni pred Bogom?

Bob Kolins, Najrobi, Kenija

1 »First Kings 17:8–16«, Matthew Henry's Concise Commentary, accessed July 13, 2018, http://biblehub.com/commentaries/1_kings/17-13.htm.

»Među galadskim planinama, istočno od Jordana, boravio je u Ahavovo vreme čovek vere i molitve, čija je neustrašiva služba trebalo da zaustavi brzo širenje otpada u Izrailju. Živeći daleko od svih poznatih gradova, ne zauzimajući nikakav visok položaj u društvu, Ilija Tesvičanin je, ipak, započeo svoju misiju siguran u Božju nameru da mu pripravi put i osigura veliki uspeh.

...Ilijina duša bila je potresena, a njegov pravedni gnev probuđen dok je gledao Izrailj kako sve dublje upada u idolopoklonstvo. Bog je učinio velika dela za svoj narod. Izbavio ga je iz ropstva i dao mu 'zemlju naroda... da bi čuvao zapovesti njegove i zakone njegove pazio' (Psalmi 105,44.45). Međutim, velikodušni Gospodnji planovi sada su bili skoro potpuno zaboravljeni. Neverovanje je brzo razdvojilo izabrani narod od Izvora njegove snage. Gledajući otpad iz svog planinskog utočišta, Ilija je bio obuzet tugom. U bolu svoje duše, molio se Bogu da zaustavi nekadašnji omiljeni narod na njegovom pokvarenom putu, da ga, ako bude bilo potrebno, pohodi svojim sudovima da bi mogao da bude naveden da u pr-

voj svetlosti sagleda svoje udaljavanje od Neba. Čeznuo je da ga vidi pokrenutog na pokajanje pre nego što u svom bezakonju ode tako daleko da izazove Gospoda da ga prepusti potpunom uništenju.«¹

Jovan Krstitelj je imao slično iskustvo: »Jovan je trebalo da bude Jehovin vesnik, da nosi Božju svetlost ljudima. On je morao dati novi pravac njihovim mislima. Morao je upečatljivo da im prenese svetost Božjih zahteva i njihovu potrebu za Njegovom savršenom pravdom. Takav vesnik mora biti svet. On mora biti hram u kome će prebivati Božji Duh. Da bi ispunio svoj zadatak, on mora imati zdrav telesni sastav, umnu i duhovnu silu. Zato je bilo neophodno da vlada nad svojim željama i strastima. On je morao biti sposoban da tako vlada svojim moćima da može stajati među ljudima nepokrenut okolnostima, kao stene i planine u pustinji.

U vreme Jovana Krstitelja bila je veoma raširena pohlepa za bogatstvom, ljubav prema raskoši i razmetljivosti. Čulna zadovoljstva, gozbe i pijanke izazivale su bolesti tela i izopačenost, umrtvljujući duhovno zapažanje i umanjujući osetljivost prema grehu. Jovan je trebalo da stoji kao reformator.«²

ODGOVORITE

1. Koje vrline bi trebalo da imamo da bismo se kvalifikovali da budemo Božji glasnici?
2. U kom smislu je naša situacija slična onoj u kojoj su se nalazili Ilija i Jovan?

Džon Bosko, Kisi, Kenija

¹ Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 119, 120 orig.

² Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 100 orig.

Priča o Iliji i udovici iz Sarepte ilustruje obraćenje srca pod teškim okolnostima. U geografskom smislu, Sarepta je pripadala feničanskoj zemlji i bila smeštena na severnoj obali, negde između Tira i Sidona. Ta oblast je bila leglo idolatrije, posvećene u prvom redu Valu, bogu kiše.

Ilija je boravio kod udovice iz Sarepte na Božju zapovest (1. O carevima 17,9). Mada je imala dovoljno namirnica za samo jedan obrok, udovica je poslušala Iliju i napravila jelo za tog Božjeg čoveka (1. O carevima 17,15). To je dovelo do čuda umnožavanja tako da, nasuprot svim očekivanjima, nije ponestalo ni brašna ni ulja (1. O carevima 17,16). Bila je to prva prilika za udovicu i njenog sina da se srcem obrate Bogu.

Međutim, iznenada, iskrasao je još veći problem – njen sin je umro (1. O carevima 17,17). Reč je o ženi koja je izgubila muža u zemlji opustošenoj sušom i glađu, a sa smrću njenog sina, nesreće su dostigle vrhunac. Međutim, čak i u tako strašnoj situaciji, Bog nudi nadu, blagodat i utehu. Ilijino prisustvo u njenoj kući pružilo joj je priliku da se srcem obrati Isusu. Na kraju, Ilija je učinio nepojmljivo i podigao dečaka sa smrtne postelje (1. O carevima 17,21-23).

Mnogo puta se možemo naći u sličnoj situaciji, kada nas nesrećne okolnosti na ovom svetu fizički odvoje od naših najmilijih. To što je Ilija podigao dečaka iz mrtvih ilustruje činjenicu da je obnovljenje porodice moguće sa Bogom, uprkos okolnostima koje tome prethode. Dakle, umesto da pitamo: »Bože, zašto si to učinio?«, trebalo bi da imamo na umu da »onima koji ljube Boga sve ide na dobro« (Rimljanima 8,28).

Bog, u svojoj sili, može da se umeša u tokove našeg života na načine koje mi uopšte ne razumemo. Ako se srcem obratimo Njemu, Bog će se umešati kad budemo imali probleme u kući, u životu, na poslu i u porodici. Bog je stvorio porodicu i On ima moć da ih obnovi, čak i kad se suočavamo sa problemima.

Kad naiđu nevolje, možda nećemo razumeti zašto nam se to dešava. Međutim, takve situacije mogu predstavljati priliku da se srcem obratimo Bogu i da Mu priđemo bliže.

ODGOVORITE

1. Stradanje je bolno, ali kako možemo iskoristiti bolne trenutke da bismo prišli bliže Bogu?
2. Moramo li čekati da naiđu teškoće da bismo verovali u Boga? Zašto da, ili zašto ne?

Meri Brenda, Kisi, Kenija

Bog nas, čak ni pod najgorim okolnostima, nikad ne ostavlja same. On nas vodi, osposobljava i stara se za svoju decu. Ilija je učinio nešto izvanredno kad je udovičinog sina vratio u život. Pošto se dvaput pomolio Bogu, on je udovičine jadikovke izneo pred Gospoda preklinjući Ga za pomoć u dubokom strahopoštovanju (1. O carevima 17,20.21). Ilijin postupak u toj situaciji uči nas o sili molitve. U mnogim slučajevima, molitva je poslednje čemu pribegavamo kad nas okolnosti savladaju. Mnogi od nas na molitvu gledaju kao na nešto od drugorazrednog i perifernog značaja. Ali za Iliju, molitva je bila na prvom mestu, pre svega ostalog. Molitva je bila jedino što je on preduzeo da bi dečaka vratio u život.

»On neće dopustiti ni najmanju nepotrebnu povredu.«

U beskrajnoj ljubavi prema svojoj deci, Bog je uvek odlučan kad treba da nas zaštiti. Zato On dopušta da nevolje i iskušenja dođu na nas. Kao što je jedan autor lepo zapazio, On »stavlja svoj dragoceni metal u topionicu, ali sedi pored njega i posmatra ga. Ljubav je Njegov termometar, koji pokazuje stepen vreline. On neće dopustiti ni najmanju nepotrebnu povredu. Čim troska otpadne,

tako da On može da vidi svoj odraz u plamenu, nevolja istog trenutka prestaje.«¹

Mi služimo Bogu koji čuje i uslišava naše molitve. On je čuo Ilijin glas, pa i sam njegov ton. Bog je uslišio Ilijinu molitvu u ime udovice i njenog sina. Kad se naše srce obrati Bogu, imajmo na umu sledeće:

Bog nas voli (Jovan 3,16). Kad iskusimo spasonosni odnos sa Isusom, mi uviđamo da nas Bog voli više nego što sami sebe volimo. On oprašta naše grehe i usvaja nas u svoju porodicu i domaćinstvo.

Hristos je izraz Božje ljubavi prema nama. Bog je dao svog jedinog Sina, Isusa Hrista, da umre za nas i primi kaznu za naše grehe. Hristos je postao naš zamenik i podneo gnev koji naši gresi zaslužuju. Kad se naše srce obrati Njemu, mi prolazimo kroz duhovni preobražaj i prihvatamo poruku spasenja.

Molitva donosi rezultate. Afirmativna molitva donosi pozitivne rezultate. Kad budemo naučili da se pozivamo na Boga u svakoj situaciji, da se uzdamo u Njegove puteve čak i kad ih ne razumemo, prepustićemo se u Njegove večne ruke, znajući da Bog ima kontrolu u svakoj situaciji u kojoj se možemo naći.

ODGOVORITE

Zašto Bog ponekad postupa protivno našim željama? Kako možemo uobličiti svoje želje da bi se podudarale s Božjim?

Džozef Omato, Kisi, Kenija

¹ Arthur T. Pierson, *The Bible and Spiritual Life* (Los Angeles: Bible Institute of Los Angeles, 1923), 377.

Jovan je pozivao izraelski narod na pokajanje, »jer se približilo Carstvo nebesko« (Matej 3,2, SSP). *Pokajanje* je reč koja se može primeniti i na verujuće i na neverujuće. Da bismo shvatili smisao Jovanove poruke, možemo sagledati pokajanje kao dvodimenzionalnu pojavu.

Prvo, pokajati se znači doneti odluku o promeni pravca ili načina razmišljanja. Za vernika, pokajanje može da obuhvati obraćenje srca Bogu iz stanja duhovne hladnoće i ravnodušnosti. To je u skladu sa Hristovom porukom crkvama u 2. i 3. poglavlju Otkrivenja. Za nekog ko ne veruje, pokajanje podrazumeva prihvatanje Hrista kao Spasitelja. U oba slučaja, to zahteva obraćenje srca Isusu nakon spoznaje o sopstvenoj grešnosti.

Obraćenje srca znači pomeranje fokusa s nečega na nešto drugo. U tom slučaju, srce se odvrća od greha ka večnoj poruci o spasenju koje je doneo Hristos. Moramo imati veru u Hrista da bismo se obratili i pokajali zbog svojih greha.

**Obraćenje srca
znači pomeranje
fokusa s nečega na
nešto drugo.**

S druge strane, pokajanje treba da bude praćeno iskrenim žaljenjem. Iskreno pokajanje osposobljava nas da priznamo Hrista kao Vladara neba i zemlje. Povrh svega, ono nas osposobljava da spoznamo težinu svojih greha koje je Hristos poneo na krst.

Jovan je ljude svog vremena pozivao na pokajanje, navodeći da se »približilo Carstvo nebesko« (Matej 3,2 SSP). Hristovom carstvu se možemo priključiti jedino verom. Mi postajemo deo tog carstva kad prihvatimo poruku o spasenju i uspostavimo naročit odnos sa Hristom.

Tekst Jovan 14,15 opisuje odnos ljubavi koji se začinje između Hrista i nas kad se, u pokajanju, obratimo srcem k Njemu: »Ako me volite, držaćete se mojih zapovesti« (SSP). Jovan je pozivao svoje slušaoce na pokajanje da bi mogli da pripreme put za dolazak Mesije. Pokajanje je podrazumevalo napuštanje loših puteva i obraćenje srca Hristu.

I mi se danas možemo pripremiti za susret sa Hristom prilikom Njegovog drugog dolaska tako što ćemo uskladiti svoj život sa Bogom.

ODGOVORITE

1. Budući da je Hristos podneo kaznu za naše grehe, zašto nam je potrebno toliko vremena da prihvatimo poruku o spasenju?
2. Koji su pokazatelji da smo se srcem obratili Hristu?

ZAKLJUČAK

U Ilijino vreme u Izraelu je bila veoma raširena idolatrija, što je dovelo do nasilja i podela unutar porodica. I Ilija i Jovan pojavili su se u pravo vreme kako bi obratili ljudska srca Bogu. Namera ovih proroka bila je da odvrte pažnju ljudi od onog što je izazvalo podele među njima i da ih dovedu do duhovnog jedinstva. Kao što su Jovan i Ilija obnavljali mir unutar porodica svoga doba, tako i mi imamo odgovornost da upućujemo ljude Isusu pre Njegovog drugog dolaska.

RAZMOTRITE

- Razgovarajte s nekim pouzdanim članom vaše subotne škole o problemu s kojim se suočavate u porodici. Pozovite tu osobu da vam predloži neke biblijske načine za rešenje tog problema.
- Sastavite listu problema koji pogađaju današnje porodice. Za svaki problem navedite rešenje na osnovu onoga što ste saznali ove sedmice. Naučite napamet neki stih iz pouke za ovu sedmicu koji vas podseća na ono što je zaista važno.
- Razmišljajte o oblastima u svom životu u kojima se osećate pozvanim da nešto žrtvujete kako biste obratili srca drugih ljudi Hristu. Tražite od Boga da vas svojim Svetim Duhom osposobi da ostvarite taj cilj.
- Pozivajte svoje susele i sugrađane na pokajanje kao što je činio Jovan Krstitelj. Naoružajte se biblijskim argumentima da biste ubedili ljude da napuste svoje zle puteve i obrate se srcem Hristu.
- Sa grupom prijatelja pripremite predstavu o nadmetanju na gori Karmil. Iskoristite tu predstavu da biste preneli poruku iz teksta 1. O carevima 18,21.
- Planirajte dan za zabavu sa svojom porodicom da biste proveli neko vreme zajedno. Iskoristite tu priliku da se okrenete srcem Hristu i steknete lepe uspomene.
- Kao volonteri, propovedajte ljudima koji se nalaze u nezavidnom položaju – u bolnici, zatvoru, prihvatilištu za izbeglice, u nekoj oblasti pogođenoj prirodnim nepogodama. Preнесите im poruku da je Hristos s njima čak i u njihovim teškoćama, i da će moći da osete Njegovu ljubav ako se srcem obrate Njemu.

POVEŽITE

Isaija 40,3; Malahija 4,6; Matej 14,4. 5.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, od 9. do 13. poglavlja; Čeznja vekova, 10. poglavlje.

APRIL

UČIMO OD HRISTA

Život u zajednici s Hristom

1. P Malahija 3,2. Izgradnja karaktera za nebo
2. U Efescima 4,32. Život u zajednici s Hristom
3. S Jakov 1,5. Tražite božanski a ne ljudski savet
4. Č Psalam 32,8. Kako Bog vodi svoju decu
5. P Jeremija 33,3. Stvari za koje ne znaš
6. S Jovan 12,24. Žetva krsta

Imamo savršen Uzor

7. N Jevrejima 11,24-26. Gledanje Nevidljivoga
8. P Matej 28,18-20. Idite, radite u mom vinogradu
9. U 2. Korinćanima 9,6. Žrtvovati se kao što se Hristos žrtvovao
10. S 1. Petrova 5,8. Izbegavanje sotonskih zamki
11. Č Matej 13,24.25. Uticaj uma na um
12. P Isaija 41,9.10. Suočavanje s teškoćama i njihovo rešavanje
13. S Isaija 35,3.4. Imamo savršen uzor

Božja reč – tvoja vodilja

14. N Jovan 1,4. Priroda je naš udžbenik
15. P Jevrejima 3,7.8. Obrati se Bogu dok ima vremena
16. U Kološanima 3,12.13. Negovanje karaktera po ugledu na Hrista
17. S Matej 23,8. Imajte poverenja u svoju braću
18. Č Jovan 13,34. Hristos voli grešnika
19. P Jovan 17,17. Vucimo sa Hristom
20. S Dela 20,32. Pravo posvećenje

Učimo od Hrista

21. N Psalam 119,105. Božja reč – tvoja vodilja
22. P Matej 7,20. Prava ljubav ne može se sakriti
23. U 1. Korinćanima 1,30.31. Učimo od Hrista
24. S Psalam 34,2. Veličajte Boga, a ne čoveka
25. Č 2. Petrova 1,3. Negujte hrišćanske vrline
26. P Psalam 37,3. Sledite Gospodnja uputstva
27. S 1. Petrova 2,9. Bog ima svoj izabrani narod

Veličanstveni primer

28. N Psalam 116,13. Uzmi čašu spasenja
29. P 2. Dnevnika 20,17. Krenite napred
30. U 1. Petrova 2,21. Veličanstveni primer

MAJ

BITI JEDNO S HRISTOM

Hrišćaninovo nasleđe

1. S 2. Korinćanima 11,3. Sotonsko lukavstvo
2. Č Matej 18,3. Ko je najveći?
3. P Jovan 15,19. U svetu, ali ne od sveta
4. **S** 2. Timotiju 2,22. Sačuvani u ljubavi prema istini

Hristos poziva na jedinstvo

5. N Priče 3,11. Hrišćaninovo nasleđe
6. P 5. Mojsijeva 30,19. Da li ste na pravoj ili pogrešnoj strani?
7. U Jovan 17,21. Hristos poziva na jedinstvo
8. S Isaija 55,7. Kad se naprave greške
9. Č Luka 11,13. Molite se za Svetog Duha
10. P Jovan 6,37. Držite Hrista za reč
11. **S** Jovan 14,6. Sledite veliki Primer

Biti jedno s Hristom

12. N Priče 22,29. Stekni dobre radne navike
13. P 1. Timotiju 2,15. Savet ženama
14. U Jovan 14,9. Postoji sigurna staza
15. S Jovan 17,22. Potreba za jedinstvom
16. Č Matej 18,12,13. Lek za krivicu i depresiju
17. P 1. Korinćanima 2,9. Da li se pripremaš za Nebo?
18. **S** Kološanima 2,8. Čuvajte se zavodljivih teorija

Gledajte u Njega!

19. N Jovan 17,23. Biti jedno s Hristom
20. P Matej 7,16,17. Po njihovim plodovima
21. U Jevrejima 8,1,2. Hristos posreduje za vas
22. S Rimljanima 1,20. Bog u prirodi
23. Č 3. Jovanova 1,2. Šta je s mojom dušom?
24. P Otkrivenje 3,4. Odakle uzimate svoj oganj?
25. **S** 1. Jovanova 3,1. Gledajte u Njega!

Ne možemo raditi bez Boga

26. N Jezekilj 3,17. Više od proroka
27. P Danilo 1,17. Čitaj Knjigu proroka Danila
28. U Jovan 8,12. Ne možemo raditi bez Boga
29. S Psalam 127,1. Učinite dom delićem neba
30. Č Psalam 86,16. Jednoj starijoj sestri
31. P Marko 16,15,16. Hristov posao i naš posao

JUN

GLEDAJTE U ISUSA HRISTA

Nikad ne žrtvuj hrišćanska načela

1. S Isaija 56,5. Nikad ne žrtvuj hrišćanska načela

Svi mogu da pobeđe

2. N Matej 6,28. Udžbenik prirode
3. P Isus Navin 1,6. Budite jaki
4. U 1. Timotiju 4,15. Svetlost dolazi u vidu blistavih zraka
5. S Jeremija 48,11. Zašto Bog dopušta uznemirujuća iskustva
6. Č Psalam 73,28. Sada je vreme – ustani i svetli se
7. P 2. Petrova 1,5. Pozvani na slavan život pun vrlina
8. S 1. Korinćanima 9,24. Svi mogu da pobeđe

Božja ruka je za upravljačem

9. N Jovan 6,51. Božanski lekar prepisuje...
10. P 5. Mojsijeva 30,16. Bog zahteva celo srce
11. U Psalam 32,5. Kome da se ispovedim?
12. S Efescima 6,10. Božja ruka je za upravljačem
13. Č Jevrejima 11,16. Dom gde večno Sunce sija
14. P Isaija 59,19. Svakom čoveku je dat njegov posao
15. S Jevrejima 3,13. Danas

Gledajte u Isusa Hrista

16. N Jovan 6,35. Gledajte u Isusa Hrista
17. P Jovan 15,5. Da li ste rodna grana?
18. U Psalam 144,3. Ljudska mudrost je bezumlje
19. S Efescima 4,4-6. Mi smo jedno sa Crkvom na Nebu
20. Č Filibljanima 2,12.13. Bog nam pomaže da ispunimo Njegovu volju
21. P 1. Korinćanima 1,27. Bog može da upotrebi i »manje sposobne« radnike
22. S Jevrejima 13,20.21. Neka Bog ostvari svoju volju u tebi

Sila evanđelja

23. N Matej 3,8. Šta možemo naučiti od nerodne smokve
24. P Jevrejima 13,3. Obidoste me
25. U 1. Timotiju 4,8. Priprema za Nebo
26. S Rimljanima 8,38.39. Hristova ljubav ne može se izmeriti
27. Č Danilo 12,2. Za šta se vi pripremate?
28. P 2. Korinćanima 3,18. Svakog dana sve sličniji Hristu
29. S 2. Korinćanima 4,6. Sila evanđelja

Božji planovi su jednostavni

30. N Jovan 1,12. Božji planovi su jednostavni

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33	3. «	21-23
4. «	13-16	4. «	34-36	4. «	24-26
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	5. «	27-29
6. «	20-22	6. «	4-6	6. «	30-34
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11	10. «	44-46
11. «	13-16	11. «	12-13	11. «	47-49
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	12. «	50-52
13. «	20-22	13. «	4-6	13. «	53-57
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11	17. «	67-69
18. «	10-14	18. «	12-14	18. «	70-72
19. «	15-17	19. «	15-17	19. «	73-75
20. «	18-20	20. «	18-20	20. «	76-80
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33	24. «	90-92
25. «	4-7	25. «	34-36	25. «	93-95
26. «	8-10	26. «	37-39	26. «	96-98
27. «	11-13	27. «	40-42	27. «	99-103
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
- 6.** Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
- 13.** Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
- 20.** Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
- 27.** Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
- 4.** Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
- 11.** Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
- 18.** Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
- 25.** Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

- 1.** Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
- 8.** Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
- 15.** Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
- 22.** Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
- 29.** Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2019. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevđelija	18,57	19,06	19,14	19,23
Radoviš, Kavadarci	18,59	19,08	19,16	19,25
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,01	19,10	19,18	19,27
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,03	19,12	19,20	19,29
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,05	19,14	19,22	19,31
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,07	19,16	19,24	19,33
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,09	19,18	19,26	19,35
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,11	19,20	19,28	19,37
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,13	19,22	19,30	19,39
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,15	19,24	19,32	19,41
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,17	19,26	19,34	19,43
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,19	19,28	19,36	19,45
Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Zenica, Pelješac	19,21	19,30	19,38	19,47
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,23	19,32	19,40	19,49
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,25	19,34	19,42	19,51
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,27	19,36	19,44	19,53
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,29	19,38	19,46	19,55
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,31	19,40	19,48	19,57
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,33	19,42	19,50	19,59
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,35	19,44	19,52	20,01
Kranj, Postojna, Pula	19,37	19,46	19,54	20,03
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,39	19,48	19,56	20,05

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2019. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Strumica , Đevđelija	19,27	19,35	19,43	19,50	19,57
Radoviš, Kavadarci	19,29	19,37	19,45	19,52	19,59
Veles, Prilep, Bitolj	19,31	19,39	19,47	19,54	20,01
Piro t, Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,33	19,41	19,49	19,56	20,03
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,35	19,43	19,51	19,58	20,05
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,37	19,45	19,53	20,00	20,07
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,39	19,47	19,55	20,02	20,09
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,41	19,49	19,57	20,04	20,11
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak , Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,43	19,51	19,59	20,06	20,13
Alibunar, Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Užice, Bar	19,45	19,53	20,01	20,08	20,15
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,47	19,55	20,03	20,10	20,17
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,49	19,57	20,05	20,12	20,19
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,51	19,59	20,07	20,14	20,21
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,53	20,01	20,09	20,16	20,23
Osijek , Dobož, Zenica, Korčula	19,55	20,03	20,11	20,18	20,25
Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,57	20,05	20,13	20,20	20,27
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	19,59	20,07	20,15	20,22	20,29
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,01	20,09	20,17	20,24	20,31
Bjelovar , Biograd	20,03	20,11	20,19	20,26	20,33
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,05	20,13	20,21	20,28	20,35
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,07	20,15	20,23	20,30	20,37
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,09	20,17	20,25	20,32	20,39
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,11	20,19	20,27	20,34	20,41
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,13	20,21	20,29	20,36	20,43
Jesenice , Kopar, Gorica	20,15	20,23	20,31	20,38	20,45
Kranjska Gora	20,17	20,25	20,33	20,40	20,47

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2019. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica , Đevđelija	19,00	20,04	20,06	20,07
Radoviš, Kavadarci	19,02	20,06	20,08	20,09
Veles, Prilep , Bitolj	19,04	20,08	20,10	20,11
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,06	20,10	20,12	20,13
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,08	20,12	20,14	20,15
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,10	20,14	20,16	20,17
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,12	20,16	20,18	20,19
Paraćin, Kruševac , Peć	20,14	20,18	20,20	20,21
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,16	20,20	20,22	20,23
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,18	20,22	20,24	20,25
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandjelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,20	20,24	20,26	20,27
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,22	20,26	20,28	20,29
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,24	20,28	20,30	20,31
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,26	20,30	20,32	20,33
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,28	20,32	20,34	20,35
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboaj, Zenica, Hvar	20,30	20,34	20,36	20,37
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,32	20,36	20,38	20,39
Slavonska Požega, Banja Luka	20,34	20,38	20,40	20,41
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,36	20,40	20,42	20,43
Virovitica, Biograd	20,38	20,42	20,44	20,45
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,40	20,44	20,46	20,47
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,42	20,46	20,48	20,49
Murska Sobotica, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,44	20,48	20,50	20,51
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,46	20,50	20,52	20,53
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,48	20,52	20,54	20,55
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,50	20,54	20,56	20,57
Jesenice , Gorica	20,52	20,56	20,58	20,59
Kranjska gora	20,54	20,58	20,60	21,01

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.